

అంబే 284

ప్రొ. అంబే 284

అంబే 284

అయ్యా,

నాకుబర మేశ్వరుఁడొసఁగిన జ్ఞానముచే శక్తివంచనలేకుం
డ నీ నాటకము వ్రాసి యుంటిని ముఖ్యముగా దిద్దదగిన లోప
ములున్నచో చదువరులు దయనుంచి యుత్తరముద్వారా తెలి
పిన వందనములతోగయికొని రెండవ కూర్పునందు నవరింతును.
నాకుమిత్రులగు కంచర్ల వెంకట కృష్ణయ్యగారి నాటక మచ్చొ
త్తించబూనుటచే శీఘ్రముగా ముద్రాయంత్రాఠోహణమొనర్చు
భాగ్యము కలిగినది: మఱియు నీనాటకమును దీని తోబుట్టువలె
బయలు వెడలిన రత్నమాలయు వ్రాయుటమాత్రమే కాని ము
ద్రాయంత్రాఠోహణ విషయములో నొక్కసారిఁగన సరిచూ
చుటకు వీలుచిక్కక యాకాలముననే తిరుమలయాత్రయు మఱి
యు కొన్ని గృహకృత్యములు నన్నరికట్టుటచే నాసావువ్రాత్ర
తికి నచ్చాసీనువారు నలువురు నిరీక్షింపవలసె నానమయమున
నాప్రియమిత్రులు కాశినాథుని వీరమల్లయ్యపంతులుగారు ఘో
రములన్నియు సరిచూచుటయేకాక సర్వవిధముల భారము వా
రువహించి లోపములనవరించి ముద్రింపించుటచే నదా సం
భావనీయు లయిరి నాలోపములన్ని చదువరులు మన్నింతురని
నమ్మియున్నాను

నాకీజ్ఞానములభింపఁజేసిన మద్గురువరుండగు

కోరాడ దుర్గానాగేశ్వరశాస్త్రిగారికి

నమస్కరించి విరమించుచున్నాడ,

ఇట్లు,

ఆప్టావధాని వల్లాది అచ్యుతరామశాస్త్రి

ఈనాటకమునందువచ్చు పాత్రములు.

పు రు షు లు.

సూత్రధారుడు

నాటకమునడుపువాడు

నారదుడు

దేవఋషి

గర్గుడు

ఋషి

కృష్ణుడు

ద్వారకానాథుడు కథానాయకుడు

వసంతుడు

కృష్ణుని వయస్యుడు

ఇంద్రుడు

దేవరాజు

చంద్రుడు

సవగ్రహములలోనొకడు

సత్యామోదచంద్రుడు

వేషధారియైన సత్యభామ

శామామూల

వేషధారియగుదాసి

స్త్రీలు.

నటి

నాటకము నడుపునది

రుక్మిణి

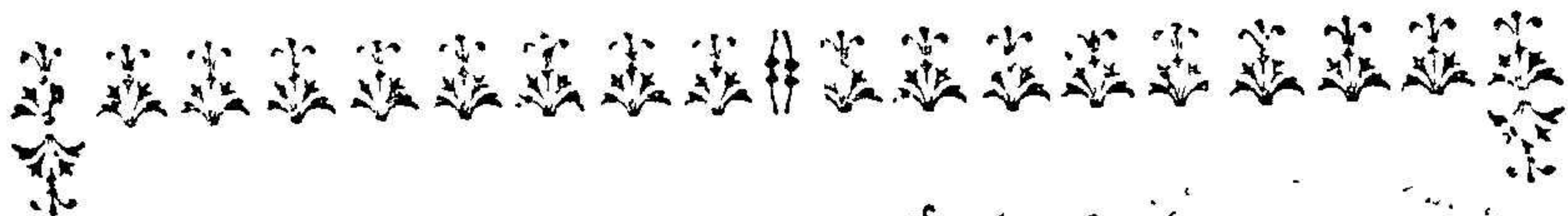
కృష్ణుని పట్టపుమహిషి

సత్యభామ

కథానాయికి

శ్యామ

దాసి

సత్యామోహచంద్రోదయము

నాంది

కా. శ్రీమత్సత్యరాజకందనలాతా నిష్ప్రకారడంబులి
స్వీహాశీష్టదర్శిష్యశాఖముకర శ్రేణీకిసాలాందితం
బోమంజున్విజరాజపుష్పకవిరూ పాశ్చాత్యకల్పదృశం
బామోకంబుసుమిమగామిమదిస త్యాశీష్టదానంబుచకా

చ. మనముచగోరుకోర్కెనిను మాతకొరంతయులేకయుండనే
ఘనుదలంపముండుబాడ గట్టుకొయ్యట్టివసంతహల్లికా
ర్దునుజెడవాడనానుభవ శోభితదేహవిలాసపార్వతీ
ఘనకుసపారుజాతకిలీకా లలితాందితనక్షుమొక్కెదకా

నాన్యంతంబున సూత్రధారుడుప్రవేశించి (చైరవంకజూచి విను.
ట సభినయించుచున్నాడు)

(ప్ర) కాశనుగా) అయ్యా త్వరపడు త్వరపడుమనెదలేల నిర్గదు
స్తాకులయిన సభాస్తాకుల నానందింపజేయుభార సూదలనిడుకొన నెవఁ
డుపేక్షనేయు భగతాచార్యులవారి యనుమతిని, నాటకప్రదర్శనమునకు
నేను సిద్ధముగానుంటివిగాని, మున్నూచురాలగు సటియెరామన్నది
(చైరవంకజూచి) బావామీచెల్లెలేమిచేయుచున్నది

సటి- (తెఱిగో) నేనురానిది మీభావగారితో నేమిపనివచ్చినది

సూ- సిన్నరమ్మచుట

సటి- నచ్చుచుంటిని, నచ్చుచుంటిని

సూ- (కొంచెము విడచి) ఇంకను వేళకావచ్చుగా నీ యభిప్రాయ

మృ. ఇదివరకే సభ్యులారా సమయమునకును పడుచున్నాను.

సభి- ఇమిగోవచ్చుచుంటిని ఇమిగో ఇమిగో

నూ- ఇమిగో వచ్చుచునే యుంటివా కాల మెంత మూరినను స్త్రీ కీతే
మానముమానలేదు

క. చీరలగట్టగభూషణ

వారములకదీయ పెట్ట పలసినవా నీక

గోరినరై కనుదొడగంగ

దీరదుక్తిరామరామ స్త్రీలకు నెప్పుడూ

సభి- (హాసేశించి) ఆర్య ఏమి శేలవు

నూ- అసలే పేళ్ళదప్పి భజించుటకా పోశనట్టి నేటికి నెప్పుడూ చూచున్న
స్థితి కై యెదురుచూడవలసినచ్చినదే

సభి- ఆర్య అమమంతుకు బయలు వెళ్ళ శోచుగాని సవలకాడ్య నిహ్మల
కమిగు విద్యాభాసజము మాకోసం రుదా

నూ- కాపుననే యిందూగ్యశోభిష్టిపది

సభి- ప్రకృతికామము నేమి

నూ- సేసే భాగదీనమున ధర్మతాచార్యులవారి కీ సమీప నాటకంబొకటి
ప్రదర్శించునాభ్యాపింక బయట

సభి- ఏమనాటకము

నూ- సత్యమోచచంద్రోదయము

సభి- ఎవరి రచించినది

నూ- ఎవరు రచించినది నేమి మృత్యుమునున్న జాలగా

నవ్వి- చమీనందని యూజులచ్చిరిగాన నెరిచేది చింతించినది యిదిగది

ని మఱియు నాటకప్రదర్శన నారంభమున గ్రంథకర్త వేరు సభాపతి
 ఖంబుర నుడువవలయు నందుచే వానికిని మనకును భ్యాతిగలుగును.
 దృశ్యప్రబంధములు వాగ్మయటవలన పొందించుఫలములలో భ్యాతి
 గూడ ముఖ్యముగాదా మహానాటకప్రదర్శనముచే మనకుగీతికాయ
 నగు స్త్రీలవశ్యముల నంగీకరించిన పాఠమునకు భంగముకలుగు
 ననికాబోలును నీతిదాయకములయినను కొందరు పురుషులు స్త్రీ
 ప్రసంగంబులఁ దిరస్కరింతురు

సూ- స్త్రీలకీతేమానము మానలేదనినందులకు కాబోలు సీకినుక ఇది
 ప్రకృతము మనచేప్రదర్శింపబోవు నాటకముఖంబున సత్యభామ కల
 హసూచకమును జేయుచున్నది ఈ గ్రంథకర్త తన వేర్నిచ్చి చెప్పు
 కొన్నాడు

చ॥ హరితసగోత్రసంభవుడ సచ్యుతరాముడ మంగమాంబకు
 వరుడగుకామయూర్యులకు పండనుపస్త్రీరిరామచంద్రస
 చ్చరణసరోజభృంగమును చంద్రకథాధర మత్కృతాంధ్రకా
 న్యరమణిదాసమిత్రులకు పండనవాసుడపల్లికాన్తువా॥

నటీ- ఇంకను నాటకమునుగూర్చి విచారించవలయునని కోరికయున్న
 ను హృద్యముగానున్నజాలదాయని తాముమొదలనే సెలవేచ్చి
 యుందుటచేతను కాలాతిక్రమమునవని సభ్యుల మాననము ఏ
 చ్చుననియును తినబోవుచు రుచియిచ్చునాడే ప్రవర్తింపఁ
 బోవుచుంటిమిగాన విరమింప

సూ-

4

సత్యామోదచంద్రోదయము.

వసంతవృత్తము॥ వసంతకాలసౌఖ్యమెంతో వణనీయమూ
 ఘనందుగాలతాంతసంక్తి బారుతేల్లచే
 వసించుసాలశాఖమీదఁ బాడకోయిలల్
 గ్రసించిదోరకాయజిల్క రామరవృక్షః॥

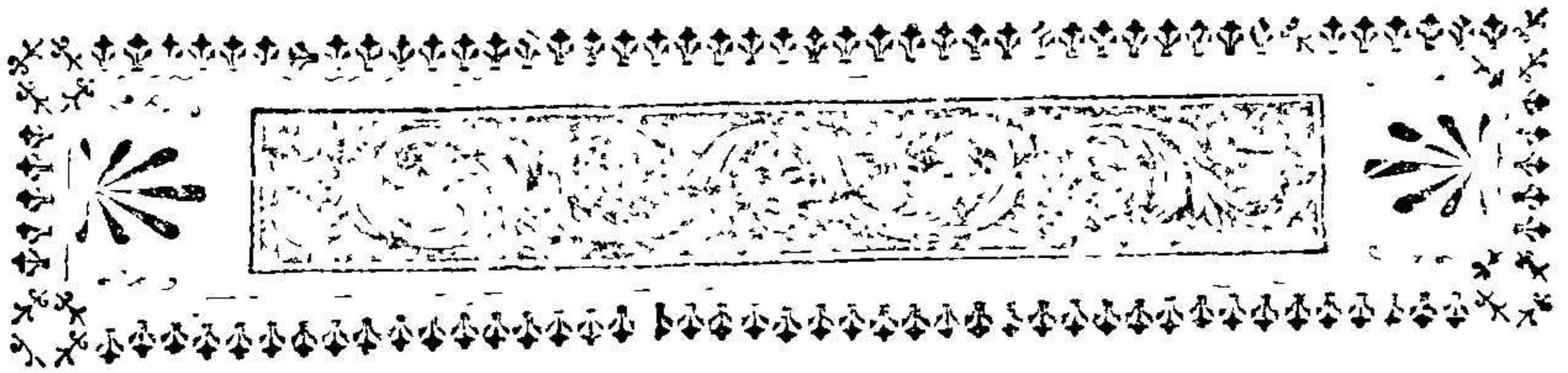
మఱియు

తే॥ గీ॥ కొల్లలొకమూల తెల్లని మల్లెపూలు
 పండునొకదండమామిడి పండ్లచేండ్లు
 కెవ్వ తెమ్మెరలొకదిక్కు-గ్రమ్మునుమ్ము
 త్వరగఁబరుగిడురాయంచ పంక్తులహంహ॥

(తెరలో) బరుగిడివచ్చిన నేమిప్రయోజనము ఎండమావుని గీరు
 నాశించుమృగములఁ బోలనయితి
 మా- నారదుఁడు ప్రవేశించుచున్నవాఁడు మనమావలకేగి పాత్రలయ
 ధోచితముగాఁ బ్రవేశింపఁజేతము రమ్ము

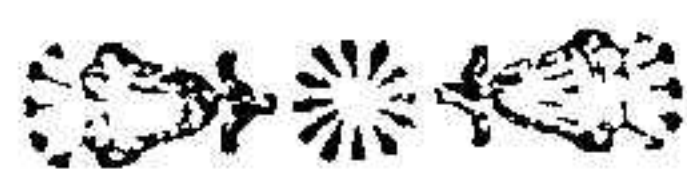
(అని నిష్క్రమింతురు)

ప్రస్తావన.

శుభము.

సత్యమోదచంద్రోదయమ్

ప్రథమాంకము.

(నారదునిప్రవేశము)

నార- (స్వగతము) అబ్బా! ఎంతవేగముగా పరుగిడివచ్చితిని? వచ్చిననే
మిప్పియోజనము? ఎండమావులనీరునాసించు మృగంబులబోలెనయి
తి అబ్బే; స్వగతము స్వగతమునిపేరేగాని నావంటివానికి సౌఖ్యమే
మియుగానరాదు కలికమునకిని గాలించినను కలహమనుమాట కల
లోవాతక జరామరణముల కూసరక్షేత్రము సందులుగొందులు గా
లించినను పురుగునాకినవా యనునట్లు గానరావు దుఃఖమను మాట
యే యీపీటకొరతగదా? ఎంతసేపుచూచినను

సీ॥ కనకసౌధవిహార-కాంతాజనాశ్లేష-సౌఖ్యమందెడుయజ్వ-సమితిగాదె
దానవారులచేత-మానదాయకులౌచు-దానవారులలీల-దనరువారె
ఆయోధనత్యక్త-కాయసుందరులౌచు-మేచకాంగులతోటిమెలగువారె
సత్యవ్రతానంద-సాంద్రవైభవముచే-దేవనాథునితోడ-దిరుగువారె

తే॥ గీ॥ చిచ్చుజొరబడిమిగినికి మెచ్చుదెచ్చు
మచ్చగంటులగుంపులు హెచ్చుగాదె
ఎచటగన్గొన్నతిరిగిన నెచటజనిన
స్వగతమున్నను వేరొక్కసౌఖ్యమరుదె

దాహము గలవానికి నపుడపుడె జెన్నగాచిననేయి నన్నెగలదై
 ననుయిషయోగార్హముగానిపోలిక, నితరుల కలహముచూచి సంతసించు
 నాకుస్వగము, పైత్యప్రాబల్యముగలవానికి నన్నము చేదైనట్లు వికిట
 ముగానున్నది. ఎప్పటికై నను బంగారుగని, భూలోకము చల్లగానుండవల
 యును, పోట్లాటలుపుట్టవలె, తలపట్టుపట్టుకొనవలె, కొట్టుకొనవలె, చా
 వవలె నాకడుపునిండవలెగాని, ఎన్నిలోకము లెన్నిసాగులు చూచినను,
 భూలోకముమొక్క కాలిగోటికి సాటిరావు. కాని! యిప్పుడు జగత్క-
 తయగు పరమేశుండు కృష్ణనామధేయుండై మానుషవేషముతోబట్టి
 భూమిని మిగుల చక్కగాబోషించుచున్నాడుగాన నచ్చట సంఘటనలు త
 క్కువగానేయున్నవి భారతయుద్ధముతో సర్వమునమాప్తమైనది కల
 హమునకు కరవువచ్చినదే? (కోట్టూర్పువిడచి) ఇప్పటికి నాయాసము తీర
 లేదు పదిమందిగుంపుగూడియుండిన కలహప్రచారము కలుగక పోవునా
 యని నేను పరుగిడివచ్చునరక పిరికిజేనతలు చేలలోనిపిట్టలవలె చెల్లాచె
 దురుగా పారిపోయినారే. ఎప్పటికై నను కలియుగము రావలె, నాకడు
 పునిండవలెగాని, ఎన్నియుగములు తిరిగిపోయితేయేమి? పేరుప్రసిద్ధులు
 గలవా? ఏమియీసువాసన! (తిరిగిచూచి) ఓహోహో! గర్గచుహులుషులా
 తమకు సమయమునకే విచ్చేసినారే!

గర్గు- నారదా! ఏమి కలియుగస్మరణగావించుచుంటివి

నార- నాకు తరుణోపాయమిదియేకదా

గ- ఏమి? నీకాయుగమువలనిలాభము

నార- పొట్టరిండుటయేలాభము అంతకన్న ప్రయోజనముకలదా

గ- ఇప్పుడుపవాసముచేయుచున్నావా? త్రిలోకసంచారివి కలహముగర్గు
 లచేత వందనీయుండవు, నీకేమితక్కువైనది

నా - ఎంతో నీవనుస్కాంతములు? ఎన్నికలున్నా? నులలు? నా
 పోట్లబుట్టచాలపు పోట్లబుట్టచేసేపోట్లము లేదు. అంతకముల్. పి. పి. పి.
 కేముల్. నాపోట్లములు.

8- పోలీసు అంతర్వేషం ఏమిట?

నాన- కుడి? గుడిగిరి నాకు లియ కుకాని

శ్రీ గౌ. పాపమోక్ష పథ్య రత్న చాళిసాహితి

పాత్రుల నానకమును చూచి జ్యోతిషుని

హామి అంబులెట్టు ముందుకు వెళితే

అన్నిటికంటే ముందరగా తక్కువ రేటు!

గ- ఆహా! ఏమిట రదా! పొట్టాబరుచి! అయితే కలియగ మెందుకు రా
నలెను

నార- నిలియుగము? నిలియుగముపరిటి పశ్చాత్తాపముదా? భూలోక్ముచం
టి-రాము, నాలరముగముపరిటియుగము, పీఠపరిటివాద్యము, వి
ష్ణుశేష్తాంశానిష్టాంశ, దూరకనేగురు ముంయు

చివరి యుగమొక్క నాకు హిందూకారి హిందూ ధర్మదాని ధర్మముల్

హరిశ్చంద్రుని జననము దేవుని వన్నుని వన్ను వన్ను ను

ద. ప. యజ్ఞాదు రాజ్యము. దానియందు సీతకులనుగావుండు

గలతలుచున్న వ్యాప్తియును గల్గును లెక్కకు పెక్కుదిక్కు లు

అంబేద్కర్ నామక శాసనసభలోని సభ్యులను తీసుకువచ్చే పనుల కుప్పదేరిండు.

దేవీ... విద్యార్థులకు విద్య... విద్యార్థి... పాఠ... భక్తి... పాఠ్య... యంత్ర...
దా... య... పాఠ్య... పాఠ్య... పాఠ్య...

గ- అట్లుయిన విచారణకేలేలగు రాజు లనాచారప్రవర్తకుల కిక్కిం
పడుచురా

నార- అడవులలో నాకలములచే ముక్కుమూసికొని సమాధికోసుండువారి

కోకోకవృత్తమేమిలేలియును! అప్పటివారికి పూర్వు లేషన్లు శాస్త్రానిగను

గ- పాణిని సూత్రముల కొత్తచూర్చి నూనాంతరములకిచ్చి ప్రయో

గించ నీశబ్దములక ఫలమారయ నావరిభాషనభ్యసించులనినట్లున్నదే

నార- కాను కాను అప్పటికి డిక్ష్ పరీలని నిఘంటులకు మారుపదముతో

ప్రసక్తిల్లి బహుతేలికగా లేలియునగు కోశజాతము లమితముగా

సుండనగు

గ- నారదా! నీవు చెవివిక జడ్యముతో ప్రియోంపబడి రబ్బజాతము

భాషాసంకరముగా గొన్నించుచున్నదే

నార- ఇదియేమి శాశ్వతము! ముందున్నది ముసళ్ళపండువ చున్నట్లు

కలియుగము కావలెగాని జాతులే సంకరములగును అకాలమందువా

డుకొను హూనారబ్బములే నీకు వినుపించినాను ఇంకిను కలియుగ

మందుగల చిత్రములు సానకాశముగా వింకవుగాక

తే॥ గీ॥ భతకపలుకులు భార్యకు పనికిరావు

తండ్రిమాటలు సుతులకు దగవుగావు

అన్ననుడువులు తమ్ముల కొన్నరావు

కలియుగంబున తక్కువే కలవామనం ॥

మఱియు పెక్కువిమోదము లొక్కమొగి పక్కంబు

నీ॥ పేదాథక సన్మముల్ విదవాడిబాహ్మణుల్

చుండాలనేవల నుడనాను

పతిసేవవిడచి సరుత్తల్ల గడిపెవ్వుర

నీ చూడమొనరించు చనెను

ధనదాతకడఁగొన్న ఋణముతన్నగనివ్వ
కగజేసి ధనవంతు లెగరనాను
సర్వసర్వంసహ చక్రంబునిస్సార
సస్యాలిగనుటచే నన్నమగును!

తే. గీ. మగఁడుపోయిన మగువకు మారుపెండ్లి
అంకురాండ్రకు భక్తివైరాగ్య బుద్ధి
లావుమనుజుల కన్యతంబులాడు తెగువఁ
గలుగు కలికాలమెప్పుడు గలుగు నపుడు!

అంతియేకాక వృక్షనాశనమునకు వేరువును నాధారమైనట్లు ఇం
తకుపూర్వమే సంప్రాప్తమైన పరశురామశాపవ్యాధి కలికాలము ప్రహ
ణమై బ్రాహ్మణఘటములకు వ్యాధిపుట్టించుటచే,

చ॥ మడియనుమాటవిన్న నొక మంటజనించును బ్రాహ్మణాళిక
చెడిపెలుగూడి మాంసము నిపేవనఁజేయుచుఁ గానిశాస్త్రమున
లేడయు కుష్యసించిమఱి తప్పుడువారితకుఁ జోరవృత్తికి
జడియ రసత్యమాడుటకు జంకరు గొంకరు హత్యకెప్పుడు!

తే. గీ. బొంకులాడుట నుగ్గుతోఁ బోయనాను
హత్యసేయుట చిన్నప్పు డలపుపడును
గర్వమెప్పుడు గన్నుల గట్టియుండు
కలియుగంబునఁ బోట్లాట్ట కలుగకున్నె!

మఱియు నీ కలిధర్మంబు లయిదువేల సమంబులకు సమానము
లయి రాజమాంగళ తత్పరులయిన సర్వజనంబు లెక్కువ తక్కువ పద
లియుండ ధర్మబీజంబు లంకురరిహితమగుటచే నసత్యపాదపమాశాక్రాం
తశాఖాశిఖాయాశస్త్రై తచ్ఛాయచే నన్విడనానంద మొనంగిగలదు.

గ- తీవ్రకడపిన డొంకకదలినట్లు పనిపాటలులేక ముల్లోకమాలు మునివ్రే
ళ్ల మెట్టివచ్చునీతో స్రవంగమూరంభించి నాజపతపంబులునున్న జేసి
కొంటిని.

నా- జపతపంబులు చేసితివిగాని పోట్లాట గలచోటు నారయకుంటివి
గదా

గ- అందుకనేను ప్రవీణుడనుగాను అట్టిపనినాకు దుర్లభము, ఈసు
మంబులు తాముధరింప వలయునని నాప్రార్థన

నార- ఈకుసుమావళి చేతనేనిన్నుఁగాంచ గల్గినది. కలియుగ వణా నా
నందముచేబొరబడియుంటిని ఈలతాంతములచేఁగావలసినంతకలహ
ము సంపాదించెద

గ- అదియెట్లు! నీకు ప్రపంచమంతయు కలహాఽఽహాపముగాఁ గాన్పించు
న్నదే పుష్పములచే నెట్లుపోట్లాటగల్పించెదవు.

నార- అయ్యో కలహూత్పాదనకు కానిపదార్థ మొకటిరలదా

గీ॥ ధనముయువతియు కలహంబుఁ గొనఁగ యెగెడు।

వస్తుజాతసుమందునఁ బ్రథమమెన్న।

సర్వహాపముగావున సంయమిండ్ల।

కలహదీజముసుమమేల కాదొచెపుమ॥

ఆహా ఏమినాయదృష్టము

తే॥ గీ॥ పారుజాతసుమంబునా పాలికిపుడు।

దెచ్చిభగవంతుడిచ్చెను మెచ్చగుమర।

దీనిచేతను కృష్ణుని మానసంబు।

కలతబెట్టెద నాకోర్కె- ఫలముగనెద॥

మరియు కలతకు మోహమే ప్రధానము కృష్ణుడు సర్వేశ్వరుండయిన ను నరపేషముదాల్చుటచే ప్రకృతి జనుసివలె నటించుట ముఖ్యముగావు న నామాయలకు లోనుగాఁగలఁడు.

గ- నీమనోరథము ఫలించుట చూచుకొను చుంటివిగాని భగవంతునికే కలహము బెట్టబూనితిని విచారింపకుంటివి.

నా- అట్టికలహమే కలహము చూడముచ్చట దానిచే లోకమునకు కొంతనీతి తేటపడును నాకోర్కె-ఫలించును స్వపరకార్య నిర్వాహకము కాకై శ్లాఘనీయమెద్ది.

గ- ఇట్టికలహమంతాదనచేసీకుగాని, లోకమునకుఁగాని ప్రాప్తించు లాభముగలదా

నార-ఓయి పిచ్చివాడా లాభములేని పనిచేయువారుగలరా కారణము లేనికార్యముగలుగదు నాచే నాటబడఁబోవుకలహబీజమునకు దేవేంద్రగర్వ నిర్వాహణ మహాఫలముఫలించును.

గ- చెరకు నమలినకొలఁది తీపికనుపించునట్లునీవాక్యములు వినినకొలఁది వింతగానున్న నీకలహంకుర మేవిధముగావిస్తరించును.

నార- అదంతయు నవిస్తరముగా నిప్పు దేచెప్పఁగూడదు కానికొంచెము చెప్పెదను వినియునారవ చెవిబడకుండఁ గాపాడుము.

మ॥ కలహంకూరము పారుజాతసుమమోగర్గాసఖా కృష్ణుడా

మొలకన్నాటఁగనాలవాల మగునాభూజంబు వర్తిల్లఁగా

జలసేకంబగు రుక్మిణీ తరుణియా సాశ్రాజి తీకోపమై

వెలయుకొబుష్పముశక్రగర్వ హరఃసంబే పెద్దదౌపండగున్

కాన నోమహానుభావా న పరమఫలప్రాప్తి చేకూర్చినందులకు వందనాహుఁడవు పోయిరమ్ము.

గ- అట్లయిన నీచమత్కారము సావకాశముగాఁ గాంచవలసినదేకాని
యీ కలహసస్యము నాటుటకేవేళ నెచట ముహూర్తమునిశ్చయిం
చి నారు

నార- నన్నుమీరు విడిచిపెట్టుటయే ముహూర్తముఅందుకుఁదగిన కే
• దారమా ద్వారకయే.

ఉ॥ దేవకిపుత్రుఁడీయెడల దేవులతోచతురంగ కూడి సం
భావనపూర్వవాక్తతిని మన్ననచేయఁగ భార్యలిద్దరీ
ర్ష్యావశచిత్తులయ్యు కలహంకుర పూర్వప్రసంగ పద్ధతి
బోవుచునుండిరీ యెడను బోయినఁగొండొక తోషమబ్బెడుక॥

కాననాకార్యము లోనేను త్వరపడవలయును సెలవొసంగుము

గ- అనుష్ఠానము గావించుకొని నేనును ద్వారకాపుర ప్రాంతమున ని
న్నుఁగానవచ్చెద సెలవొసంగుము (అనివెళ్లబోవుచునురల)మరిచితి
కృష్ణునకు దేవేంద్రునకు పరస్పరము పోట్లాటనేరీతిగల్పింతువ్రా వినఁ
గోరెద దయయుంచి చెపుమా

నార-ఓహూ నీకును పోట్లాటరుచికలిగి నటులున్నదేనాకుఁబోటీప్రారం
భించెదవామేమిటి అయినఁ దొందరలేదు నాప్రయత్నమువినుము

ఉ॥ పట్టపుఁ దేవిభోజనుత భావభవాగమ వేదినత్యయీ॥

పట్టునవీరలిద్దఱకు వైరముపుట్టఁగ మాయబన్నినక॥

రట్టగు కృష్ణమూర్తికను రాగముగల్గిన సత్యభామకుక॥

బుట్టుమనోవ్యధల్ తుదకు పూణక మనోరథ సిద్ధినొందెదక॥

గ- నారదా నీవంటివారు లోకములోఁగలరా కలిగిననుతెలివి గలవార
గుదురా మీమాటలచేతనేమోసపోయికృష్ణుఁడును సత్యభామయుఁ
గల్గోలపదుదురా!

నార- లోకవృత్తము తెలియని వాడవని నేనిదివరకే చెప్పలేదా పిచ్చి
వాడా

తే॥ గీ॥ కారణములేని పోట్లాట గలుగఁజేయు
నానినారదుండని జనుల్ వాడుచుండ
కలహమశనంబు గొననేను కడఁగి తంపి
పెట్టినంచిన నదియేల పెద్దగాదు॥

గ- యింతటితో చాలుగాని నీవుతల్లము నేను భూలోకమునకుఁ బోవు
చున్నాడ

(అంతకృష్ణుడు, సత్యభామ, రుక్మిణీ, చందరంగమాడుట)
కృష్ణుడు॥ గంధగజేంద్రయానకుతుకంబున నీచతురంగమాడుచో 1
సింధురయుగ్మ మేవదలి చిక్కుబలంగము చేతరాజని
ర్బంధముగానొసతుఁ సెహబాసనఁ జూడుమునాప్రతిజ్ఞ నీ
గంధము సెల్లదీయెడలఁ గట్టుముపందెము నేతనైనచో॥

సత్య- నాగేర్పును తామునువినవచ్చును.

చ॥ శకటములేక కాపుఁగల జుతువుజోలికిఁ బోకబంట్ల చే
రిక నొకమొగ్గరంబు నొసరించి సరాలున మంత్రిపూనిక॥
చకచకగుట్టముల్ నడిపి పాలనుజెప్పుచు రాజబంట్ల వం
కకుఁదిగునట్లు చేసివడిఁ గట్టెదనేర్పునుగాంచుకృష్ణుడా॥

రుక్మి- మానినీ నాతోనీవాడదలఁచెదవేమి

తే॥ గీ॥ తోసిరాజగు మంత్రినిఁ దీసియాడ
దీసివేయకనుయ్యల తోసిరాజు
తురంగయుగ్మములేకయే సరగరెండు
బంట్లచేతనె కట్టింతు పుతమిడుము॥

సత్య- రుక్మిణీతోఁ నెయ్యమునకును వియ్యమునకును కయ్యమునకును సమ
త వలయునుగావున మనమాడుటయే కడుబుద్ధియు

కృ- (సత్యభామతో) నీనేమనియెదవు

సత్య- పండితు వేయమనెదను

రుక్మ- తాము శెలవిచ్చినట్లనెదను

కృ- ఎట్లుగాను

సత్య- ఇట్లుగాను

తే॥ గీ॥ గెలువకున్నను దాసిఁగాఁగలుగుదానఁ

గెలిచినట్లైన రుక్మిణి విడిచినన్ను!

సంతతానంద జలధి నిరంతరంబు!

మొలలాడఁగఁ జేయుగోపాలకృష్ణ॥

రుక్మి- అట్లచటకేమి

తే॥ గీ॥ సమతబూనక నాధుఁడుచువుమెనఁగ!

వచ్చినిల్చిన గరువంపు బలుకులెల్ల!

మాయలాండ్రకు సంతోషదాయకమగు!

నతులయొద్దను జెల్లునాసత్యభామ॥

సత్య॥ (కృష్ణునితో) వివాహమునకుఁ బూర్వమేమనయిష్టమువచ్చినవారి
కి బ్రతికలువ్రాసి మగనిస్వాధీనము జేసుకొని సోదరుని పరాభవము
చేయించినచరిత్రలు సవిస్తరముగా విచారించిన సతీధర్మము తేటతె
ల్లముగాఁ గలదు.

రుక్మి- నాధున కభిమానముగలమగువతో కలహింపఁగూడదను ధర్మము.
జ్ఞాపకమురాకయున్న తగునుత్తరముచెప్పవచ్చుఁగాన నూరకుంటిని

సత్య- నిరర్థకి స్థానభావమని తెలియకున్నచో నీవాజ్ఞాతగుర్యంబున కా
నదింపవలసినదే.

కృ- స్వ! ఎంతవైదగ్గ్యమున్నను చంచలహృదయులకు సమయమునకు
ర్యమరుదు గానవీరిరువురు క్రమక్రమముగాఁ గలహాప్రియులగుచున్న
వారు

సత్య- ఉన్నగుండఁగానీబిరుదుగూడ నిష్పించితిరా మీరపరిమితముగాఁ
జనువొసంగి నదిచాలకమీరిరువురేకమైన నేనుకలహాప్రియురాలను
గానా

రుక్మి-క్రమేమాతేశయమెంతపెద్దబిరుదునయిన నిష్పించఁగలదుకాన నిప్పు
దా కలహాప్రియుఁడే వచ్చిన మన తారతమ్యములు తేటతెల్లములు
కావా

సత్య- ఇంతకుపూర్వము కాకయుండెనాపిలువనిపేరంటకమునకువచ్చి కజ్జా
లకు కొలుదువ్వుటచేతనే తేటపడినది.

రుక్మి- మనోహరుని వాక్యమునకుబదులుచెప్పుట చేతకాదేమి గుంజబీ
జము తనకాలిమగుతిఁగంపఁజాలునా

చ॥ పతికనువైన మార్గమున భార్యచరించుట భత్యా వాక్యమున్ |
హితమనిచి త్తమందునిచి యింపువహింపఁగ నేవజేయుటల్ |
సతులకు ధర్మమైమహిని సాగునుగాని సపత్ని సంతతిన్
వితతవనోభిసూతముల బిట్టలయించుట పాటిగాదెటన్ ||

మాటకు మాటపల్కితినని సంతసించుటయే కార్యముగాని సర
సమగునా కాదా పదుగురుమెత్తురా మెచ్చరా యను విచారశూన్యల
తో మారుబల్కుకున్నియే పరమధర్మమనందగు-

సత్య- ఏమీ ఆలేతసారకాయలు నలుకుట యీమిట్టవేదాంతములు రా

నివారెవరు పగువుమర్కానలొకమూలను పెట్టి చూచిచూడనియట్లు
రకున్న కొలఁది బెండకాయవలె ముకురుచుంటివే

మ॥ తనకేమారఁగకంతలేదు మెడకున్ దార్కొన్నదో లెట్లుకా॥

ఘనమార్గాచరణైక తత్పరతనిన్ న్నాలించినన్ లేదుగా

ననుదూరందలఁ పెట్టిలోకులువినన్ నవ్వంగ లోనైతిహా॥

వినుమాయొకొక సారియిట్లు పలుకన్ వేయింతుగాఁ జెంపలన్॥

మఱియు

తే॥ గీ॥ కంచుగీచినరీతిగా కంగుమనుచు॥

వాగుచుండిననాయాన పడెదవేమి॥

విశ్రవించుము నీకునీపెద్దలకును॥

దండమిడుదును రుక్మిణీ ధన్యవగుదు॥

రుక్మి- ఉ॥ చీటికిమాటికి గలహజీవను బోలికలోకనాథకా॥

మూటగఁగట్టినేరములు మోపఁగనన్యుల నెత్తిమీదనీ॥

బూటక మాటపాట పలుపోకలుజూచియు జంకియుండఁగా॥

బోటిరొ భోజనందనను మ్రుక్కిడి గాఁగని నెంచియుంటివే॥

ఇంతియేకాక

తే॥ గీ॥ చెలియ చెల్లెల సతతము చెప్తులుగోయు॥

మేకరీతినివాగెద వేకరీతి॥

మగఁడు దెంతను గలఁడని మదికొకింత॥

భయుములేకుండ సత్యరో పాపమనక॥

సత్య- అబ్బా ఏమియానిష్ఠలు ఏమినంగనాచివంగముల్లువే అచ్చమూ

ఏమిభయమే మగనియొప్పునీయొప్పు నడుగనా

తే॥ గీ॥ గొల్లపిల్లల వంచించి చల్లపెరుగు
దొంగిరితని మెక్కినదొరయిరండు
గుట్టుచప్పుకుగానడ గుడికిదచ్చి
మగనితగలిన బాంపు పొంగిరినీపు

మియ్యదెచ్చి వచ్చును అలలెడిన ముద్దుల మూలగట్టుమన్నవి
దృష్టి-పూచెచ్చులు ముద్దులమూలగట్టుమన్నవి నీమాటలు ము
ద్దులమూలగట్టుమన్నవి నీమాటలు ము

ఉ॥ ఏనిక రాజనీధిజన సత్త్వగాలములార్చనోపవా
యేనుగ పానిదండనకు నేచినలెక్కయె హేనజాత్రో
బూతు కమ్యహాకృతికు ముక్తియగాదనచూచుమి డిం
మానముక్షిడి నైకుక మామడిగాదిది మిన్నకుండుమా॥

మన మిక్కడ మొక్కవగుని కాసియటదే నచూచుచుకను, ఇను
ముచకుగా న్నికి నమ్మెబుపోతులనుకట్టు. నాపైకిలుగు కవివార్తలైన
జీవితేశుని పరిహరింపఁ జేసిరిగిరి వియలకనైనై నదిగాదు పాకములో
గడుసుతనముగల నీవొకరిల్లా ప్ర

చ॥ తనయునిమీదకోపముచ తిప్పున కుంట్టు ఇంకెవై
కినుకనుజూప నాత్మబాంధవుల నేచుచుకాల్గు బాపగా
మనసునువాదవారిలతో ముడిపడియునుకాని పాపక
ననితరొ కానికోపమున పాపక నైపును నైపున కాని పాప ॥

అంతటితోజూరక నడవలసూచున పాపక నైపును నైపును
కృష్ణు-(స్వ) నూచతురంగిము కింకరంగిదాదరి చింతకునెరిగెను
గముతప్పి గుండలుచేద పాపక నైపును నైపును పాపక నైపును
వై రాజునుమాడ కట్టుకొని నైపును నైపును

సత్య—2

కృష్ణ-చ! కలతలుమానుడింక కలకాలము మత్సరమే ప్రధానమై
 చలమునుబూన నాధునకు సంతసమెప్పుడు రుక్మిణీమణి
 అలిగెదవేలసత్య సదయాశృతి నన్నిటమేలమాడఁగా
 దలఁచిన నాకు సంతసమెడన్ గలనెత్తునె మెత్తునేవడిన్॥

(నారదుఁడు తేరలోపల గానముచేయుచున్నాఁడు)

నార- ౩ ఆహ! ఎంతలో భూలోకంబునకువచ్చితిని మధురనుండి నెడ
 లి కృష్ణుఁడు ద్వారకలోనుండియున్నవాఁడగదా? (కలియజూచి)
 ఆహ! యిదియేకదా ద్వారక 4 ఇదియే కృష్ణాంతఃపురముగా
 వచ్చును కలహబీజమునాటుటకు ముహూర్తము, కేదారముకూడ
 సమీపించినది

ఉ॥ కారణమిప్పుడేకలిగె గగుఁడు నాకములోన స్నేహమిం
 పారఁగఁ బారుజాత కుసుమావళి నాకిడె వాటినిన్నిటిన్
 నీరజప్రజన్మపద నీరజమర్చనజేసి శేషమిం
 పారఁగ వశాళిఁదాల్చిసహహ యిదె యిచ్చెన కృష్ణమూర్తిన్
 తే॥ గీ॥ నీచి రుక్మిణీకర్పింపగానె సత్య
 కోపమొందును కృష్ణుఁడు తాపమొందు
 వారలిరువురుకలహింప తేరిజూచి
 మోదమందుచు గంతులు భూమినిడుదు॥

ఇప్పుటికినెత్తుకోల నడిపెద; పిదపనెట్లుగునో. కృష్ణునకు నారాకలె
 లియునట్లుగా గానముప్రారంభించెదను 5

కృష్ణ-భామామణులారా! యంతటివోహను మీరిరువురు నైకమత్య
 మునొందుఁడు అందునకు కారణమూరియును

సీ॥ ఏమకానినఖములు కామించును హతికాశంతుసంతతిమీట దరుచుగాను
ఎవ్వానిజహ్నుగ మెలమిసంతోషించు వైకుంఠకీర్తనల్ పాడగాను
ఏదివ్యపాదంబు మోది నుముల్లోకములుచూచి వెంటనేనడచిరాను
ఏముషీంద్రునికాంతి యేతెంచునచ్చమై చల్లనై లోకముల్ తెల్లగాను

తే॥ గీ॥ ఎవనిజనయిత్రి శారద ఎవనిగనిన

మూడుమూతులకలయాపుతోడి జోడు

జాడగాంచినకీతిగా సౌఖ్యమబ్బు

నట్టి కనకగర్భాశ్చర్యజండమగొ గనుడు॥

కావున నీతనితోచూటలాడి యావలకుబంపి వేయునంతవరకు కలహములు మానియుండుడు. ఏలయన, కలహములేనిదిక్కున కలహముపుట్టించు నీతడు కలహించుచున్న మీపోట్లాటవృద్ధిచేయు కావుననే కలహశనుండని పేరువచ్చినది యీతనిస్వభావము విచారించిన

తే॥ గీ॥ నోటిలోపలచావదు నువ్వుగింజ

కాలు నిలుకూనదొకదిక్కు గడించుయైవఁ

బోరులేకున్న నాపూట పొట్టనిండ

దట్టినాడగు నారిదుండతివలార॥

సమయమువచ్చిన ముమ్మాతులను శపింపఁగలవాడు

నార-(ప్రవేశించి స్వ) కలహంకూరమునాటచున్న కృష్ణహృదయకేదారము భార్యలొగులముచే నష్టలేఖలు గీయబడియున్నట్లున్నదే? (ప్రకాశముగా) కృష్ణా! అంతిపురంబున నేకాంతగోష్ఠిలో నిన్ను జూడనెంచి దావారికున్నితోఁ జెప్పకయేలోనికిఁ బ్రవేశించితిని గాన మనంబున కినుకవలదుసుమా?

కృష్ణ-తాముపరిశీలించిన విషయ మేకదా కినుకవి త్రవమునాటటకు? నా

హృదయమూసరక్షేత్రము,

ఉ॥ నారదసంయమింద్ర కరుణాభరణా దరణా నా నమ
స్కారములాచరింతు భవసంపారణా దురితంబులెల్లెడన్
జూకును నేను నాయునికి స్వచ్ఛతగా చిత్ర మబ్బరంబహేమా
మీరరుదేరగా నినుము మేలిమిగాదొకొ స్సన్మవేదిచేన్॥

మఱియు

సీ॥ ఇపుడెగాతొలిజన్మ మపుడు చేసినపుణ్యకన్మ సంతానల్లగలుగుఫలము
లిపుడెగాదేవాళినెలమితోబూజించి మొక్కగాగిల్గిన మొదటిఫలము
లిపుడెగాసత్పాత్ర మింపుగాగనిపెట్టిదానమిచ్చుటవల్ల దగినఫలము
లిపుడెగామద్గోత్ర మేపారితరియింప త్వత్సాదసేవచే వరలుఫలము

తే॥ గీ॥ లిపుడెగా మామకాశీష్టమింపునెంద
నిపుడె తోషించి తిప్పుడె కృపనుగంటి
దేవమా సింద్ర నారదా తావకీస
దగ్ధనానందజలరాసి తారగంటి॥

నార-ఉ॥ సేమమె నందనందనుడ సేమమె రుక్మిణీసత్యభామకున్
సేమమె కృష్ణనీసతులు సేమమెతక్కిన గోపధామినుల్
సేమమె నీరిసాత్యకులు సేమమె నీతలిదండ్రులి క్షుణ్
సేమమె రుక్మిణీనుతుడు సేమమెగా మరిరాజవగణమున్॥

కృష్ణ-దేవా! తావకీయకటాక్షవీక్షణామృత తేజంబుల నాస్వాదించువా
నికి నిర్వాణసుఖ మఖర్వమొనర్చుచుండ యైహికసుఖంబున గొరంత
యుండునా?

నార-(న్య) ఇంక పోరాటపువిత్తువాటుదుసా? (ప్రకాశముగా) కృష్ణా!
పనియూపవేల రాచస్త్రీలతో నేకకాలముండించు మహాభోగివి;

సాత్రాహీ! సాధానమున రహస్యము చేరినట్టి పురుషులవలె?
కృష్ణ-మానిచంద్రమా! తామె సంగని రహస్యమును మాత్ర మిలాకం
బునగలదా? స్త్రీలలోలుడనగు నాచెన్నియు పలికింపబూనిరి గావున
వినుడు

చ॥ కలను పదానుజేల నరకస్యంమూలక నానజంబునన్
కులసంభోజపుత్రియగు గూర్చెను హరిచిరత్నరత్నవి
మౌళిబంధుడ సత్యయగు మేఘనగాన నిటవ్వసించితిన్
గలుగు యథార్థమును మవగంకిని నంటినిమిదు సత్కృపన్ ॥

స-నీ॥ కలవిలేనివికొన్ని కల్పించిచెప్పు గాబుట్టి పల్లగుగా దెవురుషు డెన్న
మాయనూటలచేత మసిబూసి నేరేడుకాయ జేవురుషుండుక న్నేమిన్న
తడికడ్డచేగొంతు దరుగంగనెంచెడుచాకిగోమగవాడు ధీరుడెన్న
సమ్మించికార్యంబునమ్ము చేసెడువారి నెన్న గావురుషుండుక న్నేమిన్న

ఆ॥ వె॥ నెదుటనుబ్బించి చాటున హీనులనుచు

జెప్ప నొప్పెడిగుగవాడు చెప్పినట్టి
మాటనమ్మిన వనితకు నీటిమూట
సమ్ముఖలహాను నారదా సమ్మునమ్ము॥

అందునఁ గొనుకులవాక్యములు కాలానుసరణములుగా వ్రాయుట

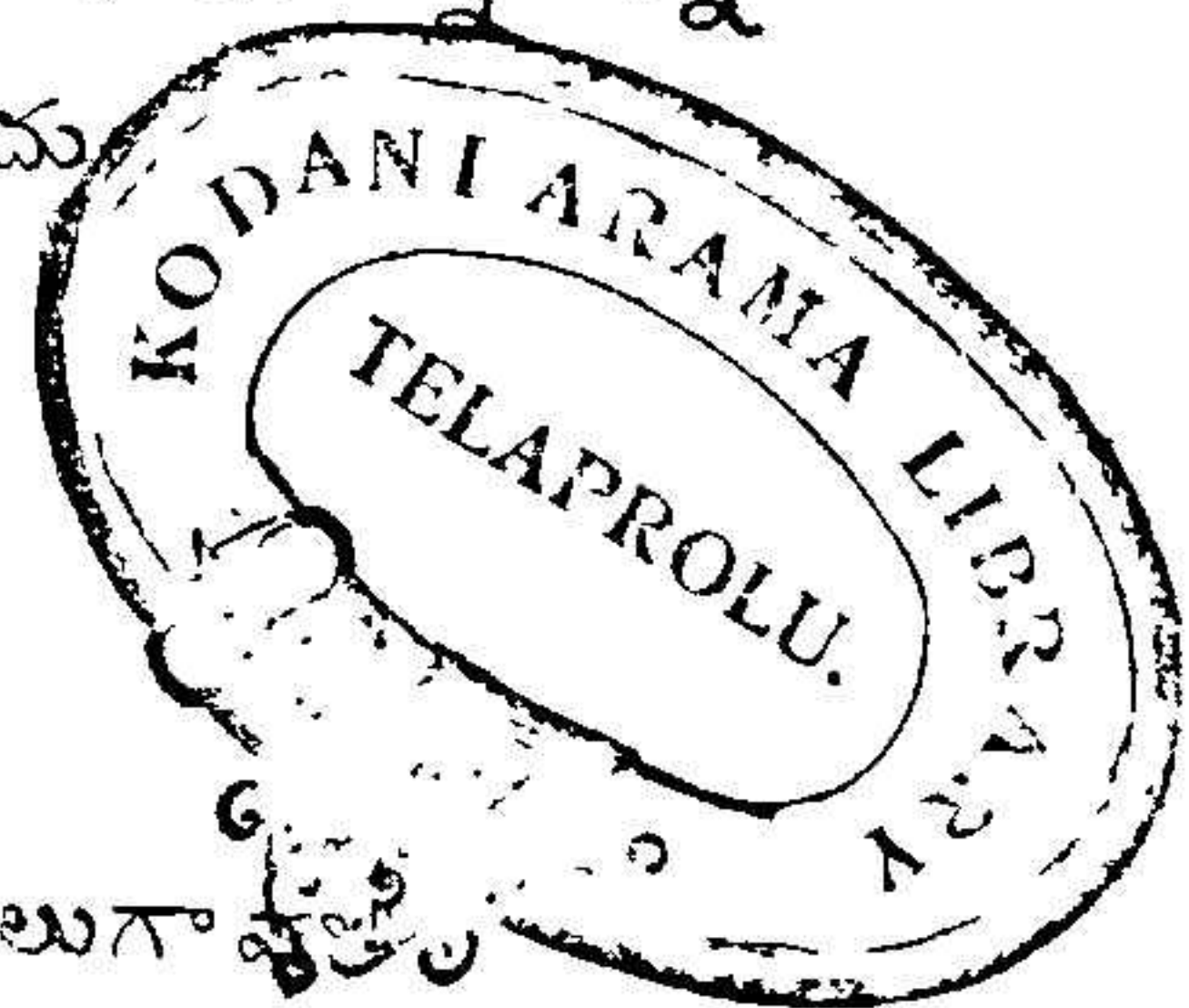
నార-(స్వ) సత్యభామమనంబున నింకదనుక దాగిన కోపమిప్పుడు తలనె
త్తినది కొంచెము విసిరి తానుసాగ్ని ప్రజ్వరింపజేసెదను

సత్య-తే॥ గీ॥ మానిచంద్రమ తానకనకాళిసీమ

వెలుగుచున్న లతాంతమే వీటియందు

గలదొ చెప్పుడు త్వత్పాదకంజయగళి

కెలమిమొక్కెద దయయించి పలుకుమయ్య॥

ఏమీ యాలతాంతసౌరభమంశాసముదాయముల నాక్రమించి పి
హళించుచున్నది

నార-(స్వ) ఇదియే మంచిముహూర్తము గావున జగడంపువిత్తము
నాటదగువేళకు విఘ్నేశ్వరపూజ ప్రారంభించెద (ప్ర)కాశముగా)
నామాళితలమున వెలుగొందఁ లతాంత మాహాత్మ్యమును వణింప
వేయిశోల్లుగల శేషునకును జేతరాదని నేనుచెప్పఁగలనా? ఓహూ
పెద్దవాడనుమతిభ్రమణకలదు నీవీసుమసోత్పత్తియగుదేశముగదాకో
రితివి; పొరబడి మాహాత్మ్యమును చెప్పఁబూరితిని యీసుమనసం
బునకు నానాసము సుమనసావానమే

కృష్ణ-(స్వ) ఏమీ నారదుచిచమత్కారము తాను పొరబడినవానివలె
నటించి పుష్పమాహాత్మ్యమునుకూడ చెప్ప నుంకించుచున్నవాడ
యీదేవతాసుమ మీలోకమునఁ జిక్కఁగు. సుమమహిను విన్న స
త్య తెమ్మకమానదు ఇందుకుఁగా సత్యభామ తన్నొకటి నాకుప్రా
ప్తముకానున్నది నారదుఁ డూరకపోవువాఁడుకాడు పోరు పొసగిం
చుచున్నవాఁడు గదా?

నార-ఓ కృష్ణప్రియ

సత్య-నేనుగాదు, నేనుగాదు, ఆవిడే!

రుక్మి-నేను ప్రియభామనుగాను, పట్టమహిషిని. ఆబిరుదామెకేతగును

సత్య-రత్నహారమునకు పతకమైనదానివనిగదా నీమగఁ డుచెప్పినదిఆగర్వ
మే పట్టమహిషత్వము అడుగనా నీపట్టమహిషత్వము

రుక్మి-నీవంటివారు వేయిమంది యోర్వలేక కసిబూనినను నాపట్టమహిష
త్వమునకు గోరంత కొరంతరాదు

నార-అమ్మా! భోజనందనా! నీవు పట్టమహిషివి కావనువారెవరు?

అన్నను ప్రయోజనమేమి? సత్యపలుకులకు నీవును త్వరపడవలయు
నా? యీపారుజాత వృత్తాంతమును వినుము

శ్రీ॥ అమృతాంధసులకోర్కెలలగంగ నేవీటముత్రోవద్రిమ్మరిమరియుచుండు
నాకౌకసుల కెల్లనాయకుండనఁజెల్లు వృత్రారియేవీట వెలయుచుండు
క్షీరాబ్ధిసంభూత సింధురంబేచక్కి నైరావతంబన నలరియుండు
దానవారులచేత మానదాయకులైన పుణ్యాత్మ లేతేవబోదలుచుండు

తే॥ శ్రీ॥ సింధుగంధర్వసాధ్యులు చెలువునుగుల
నెచట క్రీడింతు నెచ్చోటనింగురాణి
మదికి ముడమునుగనుఁగొనుమందిరంబు
లలరు నావీడె యీసుమ నిలయనూను॥

మరియు నీసుమరాజమాహాత్మ్యమ మితము

ఉ॥ వాడను యెండదెన్నఁడును వాసననీడదు రేఖలూడ దే
వాడను చిక్కఁబోదు సురపాదప మీసుమరాజి నీనునే
చేడియవేణి నీసుమముచేదనొ యాసతి క్షుత్ప్తిపాసల
వీడు మనోహరుండతుల ప్రేముడికాడగు కోర్కెలూరెడికి॥

సత్య-స్వ॥ ఈనారదుండగుడ మత్రిభ్రమణకలనానిసలె సుమవృత్తాంత
మా భోజపుత్రికి పిలువనిపేరంటముగాఁ జెప్పచున్నవాఁడు

కృష్ణు-స్వ॥ కలహమున కంకురార్పణము గావించినాఁడు యిది చిత్రము
గా దిశలాపించును

నార-ఏమి కృష్ణా! పరాకుగానున్నావు? యీప్రసవమందుకొనుము

చ॥ అనిమిషులైన నీప్రసవ మానఁగమానసమూని వ్యధులై
మనమునజింతిచేయుదురు మాధవ లోకములొనివారికిన్

గనగను మర్లభంబగును గగుఁడు స్వగఁమునందు నాకిడఁ
మనమునబొంగి నీకిడఁగ మాళిపహించియుతెచ్చినియ్యెడఁ

లోకోపకారార్థముగా కారణమనుజుఁడైన నీ కీ లతాంతిమర్పిం
చుట పెద్దగాదు మఱియు నీనంటి విలాసపంతుఁ డిడనే యాపుష్పమున
కు గౌరవమగును గానిమా'ని మా ఖలనిసియింప గృహింపఁగలదు (అని
పుష్పమీయఁగా)

కృష్ణు-(అందుకొని)

నీ॥ ఇపుడెగానాకోక్క లీడేరఁగనుమంచి

సమయంబుచేకూరె సంఘమింద్ర

ఇపుడెగా నామీద పృథుదయాపగవెల్లి

విరియంగఁజేయు టోవిధిచుతుండు

ఇపుడెగానాజన్మ మిలమీద సాధ్యుని

మమరారె నా రిద యనివడఁక

ఇపుడెగా సంతాన వృక్షులపుష్పము నొలి

ధరియింపనాయెగా తాపనేంక

తే॥ గీ॥ దేవతాళికందెడు శ్రోతలేని

కల్పసుతము మీదయ గాచియున్న

నాకు దొరకుట పూర్వంబుసంజెను

జేయుపుణ్యంబు గావొకో సిద్ధుల్

ఛాత్రునిపై దమకుఁగల వాత్సల్య విరాగిభాగా ప్రసరించినదనకు

వందన మాచరించెద

నా-స్వ॥ పరమేశ్వరుని యనుగ్రహముచే యీ శకు చక్ర గా మొల

కయెత్తి నవనవలాడుచు పెరుగివలెను అందుకొక దోహదిమాచరిం

చెదను (ప్రకాశముగా) పురుషులు నూతన సత్ప్రియులైనను హితాచరణ పట్టదేవులయం దాచరించఁ గలరుగదా?

కృ- స్వ॥ నారదుఁడు సన్నడకత్తిలో పోకవలెనిరికించినాడే? ఎట్టులన?

ఉ॥ నారదమానిమాళిగని సవ్యలతాంతము సత్యభామదాఁ
గోరెనుదాని జన్మరసగొంకకభోజతనూజకీతఁడిం
పారఁగతన్మహా త్యమనివాగ్యమపారిమటంచుబల్కుచున్
జారిచెనాకరంబునను జయ్యననీసుమరాజమియ్యెడన్॥

మఱియు

(తెర) గీ॥ పట్టమహిషికిఁబుష్పంబు బెట్టియున్న
సత్యభామకుఁగోపంబు నిల్పిమింక
సత్యకిచ్చినరుక్మిణి సంతయించు
కత్తినాగలిసందనా గలిగినివుడు॥

నా- కృష్ణుఁడేమో విచారింపుచున్నవాఁడు

కృ- దేవరవారికిఁ దాపురముగలదా రుక్మిణీ! దేవమునీండులాశీర్వచించి
యిచ్చిన నీలతాంతము నీవేణియందిమకొనుము (అనిపుష్పమునొసం
గుచున్నాఁడు)

రు- గీ॥ పద్మగర్భాత్మజానీకు వందనంబు
నిడదనావేణినీసుమ మిడఁగఁబ్రయుఁడు

సత్య- (విసుకుతోలేచిపోవుచు)

పరులమేలునుజూచిన తరుణి కెపుడు
కొరతకల్గదునారదా సరసనుదియె॥

అని నిష్క్రమించుచున్నది

నా- అమ్మానీయోగ్యత యితరులకగునానాకావలజరుపు కార్యమున్నది
పోయివత్తునా

కృ- తమస్వాధీనములోఁ జిక్కి-యున్న మమ్ములనేజిక్కులు చుట్టుకొనక
యుండునట్లునర్పవలయు

నా- (స్వగతము) పరమేశ్వరుండంత వానికేకలహాప్రచారముండకుండు
నా? (ప్రకాశముగా) కృష్ణానీచాతుర్యమే సర్వకార్య నిర్వాహకము
గావింపఁ గలమ పోయివత్తునా

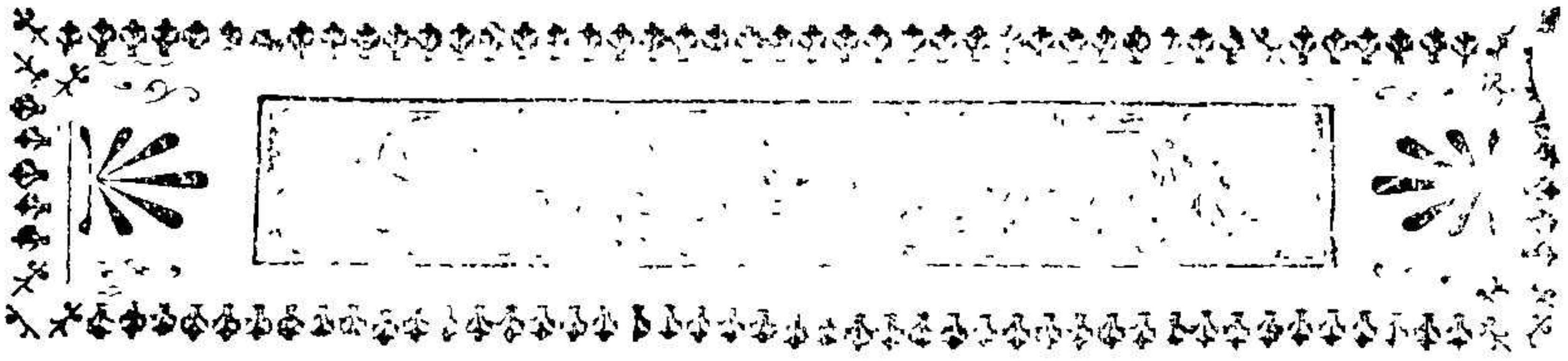
కృ- చిత్తము అంబురునిపట్టిమించుచున్నారు

గద్య--మల్లాది వంశామృతరామ విరచిత

సత్యామోదచంద్రోదయమునఁ

బ్రథమాబంకము

శుభము
సత్యతాదచంద్రోదయము.
విశ్వేశ్వరమహాస్వామి
స్వీతియాంకము.
నారదాని ప్రవేశము.

నార-(స్వ) మహర్షి ప్రయత్నము చేయు హరి మాచరచరణయ్యుఁ యొక్క
పాటునొందుట స్వభావమే;

ఉ॥ ఎట్టెటా పోరువిత్రొకటి కృష్ణకర్ణుల మంచివేషనఁ
బెట్టితి రుక్మి శతరుణి వేసి నాపె యశోదసంవచుం
డిట్టలమైచకోపమున నింక కరుంగవ నెఱియుమక
దిట్టతనంబుఁ బోవిడఁచి లీల గటించె నశ్వత్థామహా॥

ఎంత గాంధీయముగలవారైచను తామసని శౌచమావరిం గగ నెసివా
లాడకమానరు, మఱియు

గీ॥ ఇబ్బి సారాయిఁగ్రోలుచు నప్పిడోగ
తాటికల్లునుద్రావును నాటగాను
భంగు గంజాయిఁ బీర్చినవానిపగిది
కోప మొదలినవానికి కై వుమిగులు॥

ఆమరము తల కెక్కినకొలఁది, కనులెర్రజేసి క్రిందుమీదు వెలియక
యన్మృతాదు పూనినవారిపగిది తందనాలాడుటకుఁ బ్రారంభించి, యి

లైగిరిపోవునట్లు కేకలప్రారంభింతురు. అందున స్త్రీలవిషయమై చే
ప్పనక్కరలేదు. ఇప్పటికి సత్యభామ బుద్ధిమంతురాలె; గుట్టుచప్పు
డుకాకుండ లేచిపోయినది, కాని యింకొక్కనిముసమున్నచో నాకు
మేలుగానుండును. పోట్లాటవిత్తు నాటితినేగాని చేరెడునీళ్లు చిలక
రించినరీతిగా సత్యభామతో చిన్నపలుకొకటి పలుకనలసియున్నది
యీమాట నెట్లుతెలియజేయుదు. లోకములో

గీ॥ తలఁచియున్నట్టికార్యంబు వెలయుదాక

మనము నిలకడనూచదు వసధిలోన

గణకాధారుఁడులేనట్టి కలమురీతి

౨ దిరుగుచుండును సుడివడి తెన్ను లేక॥

కలహంకురః మేరీతి వృద్ధియగునో తోచకున్నది. (కొంచుమాలో
చించి) కాలిచప్పుడు వినవచ్చుచున్నది

సీ॥ చిలువ రేపాన్పునఁ జెలఁగుకృష్ణునిముద్ర

గురులచేళిరమునఁ గూర్చియుండు

నాపాదమస్తకం బవయవంబులకాంతి

వెలువారినన్నని వలువగట్టి

ఇరుకుచన్దవమీద కురుచయైగన్నట్టి

సవరై నకుచ్చుల రవికదొడఁగి

సబ్బుచేనునుపారి సాగంధ్యమింపారు

చెక్కులశ్రమవారి చెవులుగలిగి

తే॥ గీ॥ అలరువిల్కాని తెక్కెంపు వలువనాగ

చీరకమ్మిని డాచేత చిక్కబట్టి

అగరుమైపూతతావులు సొగసుగులుక

వచ్చుచున్నది దాసియీ పదవిగనగ

ఎవరా విప్రలబ్ధులై పరువిడువారు కొంచెము నిలచిచూడుడు

(శ్యామయనుదాసి ప్రవేశించును)

శ్యామ-ఎవరు నన్ను పిలిచినది. (చూచి) ఓహూ! నారదులవారా!
దండములండి

నార-మధ్యమధ్యకొరంతగల్గినను, దీర్ఘసువాసినివై వధి=ల్లుము

శ్యామ-దాస్జన్మతోడనే దీర్ఘసువాసినీత్వము వచ్చినది దేవరవారిదీ
ఎనలచే మధ్యమధ్య కొరంతలే కొరంత.

నార-ఓసి పిచ్చిదాన! నాదీవన లీజన్మ కేకాదు ముందు కలియుగమున న
క్కరకువచ్చును. అప్పుడు న్యాయవాదులు, సత్యవాదులు బయలు
దేరి వేదముప్రమాణముని స్త్రీలకు పునర్వివాహము వ్రారంభింతురు
మీరా వివాహమాదు స్త్రీలుగా పుట్టగలరు కొద్దికాలము కొరంత
గల్గినను, పదుగురుభతలగుటచే దీర్ఘసువాసినివి గమ్మని నా య
భిప్రాయము.

శ్యామ-ఆహా! మీరుమహానుభావులు. భవిష్యద్యుగ సమాచారములు
దేవరవారికి కరతలామలకములుగావా?

నార-సరియెకాని, యెక్కడికి నీపరుగు?

శ్యామ- సత్యభామ కోపమందిరము జేరఁబోవుచున్నదని వత్సమాన
ముతెలిసి చూడఁబోవుచున్నాను

శ్రీ వేమన గ్రంథాంతము.

నార-సత్యభామ యలుగుటకుఁ గారణమేమి?

తేలిస్త్రాలు.

శ్యామ-ఇదివరకు నాకు సందేహముకలదుగాని దేవరవారి దర్శనముచే

సగదేవముపోయినది.

నార-అట్లునెడవేల్చి

శ్యామ-అందులకుఁగారణము తానయినా? తాము కృష్ణాంతఃపురము
నుండి దయచేయుచున్నవారకాగా?

నార- అయితే నేను కృష్ణాంతఃపురములో సత్యభామ నుంగమించి
నా యేమి?

శ్యామ-తాము ప్రత్యక్షముగాఁ జెప్పవలయునా? స్వర్ణవేషిగిలిన నిను
ము బంగారమయినట్లు తాముప్రవేశించిన తాపసము ప్రారంభింపఁ
గలడు.

నార-నామహత్త్వమును జక్కగాఁ గనిపెట్టితివి.

శ్యామ-జగమెరిగిన శ్రావ్యునిసకు జంద్యమేల? తమపేరే కలహశనుల
నిగదా?

నార-సరియెకాని, నీవు సత్యభామతో నామాటలుగా నిట్లు బలుకుము.

శ్యామ-కొంప పూతిగా నంటింపవలదు

నార-దేవతలు ధరింపఁగలుగువస్తువులు మనుజులకసాధ్యమునని చెప్పుము

శ్యామ-మాసత్యభామ దేవతగాదా?

నార-ఎవరన్నాడు?

శ్యామ-తామె.

నార-నీమని?

శ్యామ-సత్యదేవతగాదని,

నార-ఎప్పుడు?

శ్యామ-ఇప్పుడే,

నార-నీవుంటివా?

శ్యామ-వినలేదు గాని, కంటిని.

నార-ఏమి కంటివి?

శ్యామ-అభిప్రాయమును గంటిని.

నార-అదియైన దెట్లుగంటివి?

శ్యామ-పూర్వోత్తరసందర్భములచేత.

నార-ఏమిసందర్భము?

శ్యామ-సత్యభామ యలుకయు, కృష్ణుడు వసంతునితోఁగూడి విహారా
రామసౌఖ్యమందఁజూపుటయు దేవరవారు చెప్పవరకమానమిసంద
ర్భములచేతఁ దెలిసికొంటిని.

నార-(స్వ) ఇది నాకుఁజదువు ప్రారంభించినది. కానిదీనితోఁముచ్చటించి
న మనకార్యము పూర్తిఁకాగలదు (ప్రకాశముగా) అందులకు సం
దియముకలదా? ముమ్మాటికి మీసత్య దేవతకాదు.

శ్యామ-దేవతలెవరు?

నార-రుక్మిణి.

శ్యామ-అయిన నాకాజ్ఞ నొసఁగుఁడు.

నార-నామాట మరువక చెప్పుము.

శ్యామ-చిత్తము (అని నిష్క్రమించును)

నార-ఇంతటితో నాకార్యము గట్టుపట్టినది. సత్యకీమాట చెప్పి బంచుట
మండుతిని కాజ్యముర్పించినట్లు. ఇప్పటికి నామనమునకు కొంచెముతృ
ప్తికలిగినది. ఎట్లున?

గీ॥ దప్పిగొన్నట్టివారికి దారిలోనఁ
జెరువుగన్బింప ప్రాణముల్చేరినట్లు
కలహవృక్షకమీరీతి కలయ నల్ల
కుక్షినిండఁగ ఫలములు కొరకవచ్చు!

ఇంకను మూలమూలలఁదిరిగిపోరాట మభివృద్ధిజేసెద. (అని నిష్క్రమించుచున్నాఁడు)

స త్య మ ం ది ర ము.

సత్య-(లేచికూర్చొని స్వ)

ఉ॥ హాపరమేశ యీపరిభవానలమార్చ్యఁగ నేర్పుగూర్చుకూ
మాపతి నీతనూభవుఁడు మన్మథు డున్మద సన్మనోజ్ఞమా
చాపముబూని తీక్షణశరసంతతిపర్వె కృతాంతురీతుగా
నాపతి భోజనదనకు నర్మసఖుండన నాకుసౌఖ్యమే॥

అహా! నాపాలిటికా నారదుండొక యమదూతగా దాపరించె ఎంత
కుచ్చితముగలవాఁడు. ఎంతమాయదారి. నాపతికినినామఁ దగవుదా
కొల్పుటకై తటస్థించినట్లున్నది అమ్మా! కృష్ణుడనుకూలుఁడనియిం
తదనుకను నెంచియుంటిని గాని దక్షిణనాయకుండని యెంచకపో
తిని ఆదాక్షిణముమాత్రము యేమిదగ్ధమైనది. పతి నెయ్యిండుగా
నిసతికి ప్రాణముతోమాత్రమేమి ప్రయోజనము.

చ॥ పదుగురిలోన నామగఁడు వంచనజేసియు పారుజాతమా
ముదితకొసఁగి వేనలిన ముచ్చటకన్నులఁజూచి ధైర్యమే

నడపురికొల్పఁజాల విధియేగలిజేసినఁ జేయుఁగాకనా
 సదనముమంటబెట్టివడిఁజచ్చెద నాశిఖిలోనఁగూలియున్ |
 ఎట్టికష్టములకైనను లోబడి కించపచ్చగాని, సవతియైదుట మగఁ
 డు పరాధవఁమొనరింప లజ్జబోనాడి బ్రతుకరాదు. పగదానికైనని
 ట్టివరాధవము లభింపకూడదు.

గీ॥ వేడిపెనమున జేహంబువ్రేల్చిబుచ్చ
 వాడికత్తుల కాయంబు వ్రయ్యజేయఁ
 దాళవచ్చును సాపత్నిదండ మగఁడు
 పరిభవించిన బ్రతుకగావలదు భువిని॥

వీమి మనోవ్యాధి వివిధవికారములను గలుగఁజేయుచున్నది
 చ॥ చిలుకలుగూయ నాశృతులు చిల్లులుబోయెను చల్లగాలిచే
 నొడలువడంకసాగె మదియొక్కట నిల్వక కోతికీతిగా
 వెలలగసాగె మాటికిని వెచ్చనియూర్పులు బారసాగె నా
 కలఁత దొలంగు మాగఁమెట కానకబోతి సదాశివా హరా॥

పైశ్చక్రప్రబల్యముచే గన్నులుపచ్చనై లోకము పచ్చగాఁ గానుపించిన
 ట్లు నాకీజగంబంతయు పారిజాతము రుక్మిణివేణిని కృష్ణుఁ డిడుచున్న
 ట్లు గానుపించుచున్నది కొంచెము కన్నులుమూసికొని పరుండునా?
 అటుగాను. చేలికత్తెయగు శ్యామవచ్చుదాక ప్రాణములు నిల్చుకొ
 నియుండెద. (అని పరుండవలెను)

శ్యామ-(ప్రవేశించి స్వగతము) నారకుఁడు శకునిపక్షివలె దావరించి
 దోవలో మాట్లాడుచుండుటచే నేనుపచ్చవర కే సస్యభామ వియో
 గము జిరముఁ జేసినది. ఇప్పుడేమిసేయవచ్చు. కాని, సమీపించిపలు

కరించెదను. (అని సత్యభామదగ్గరకుఁబోయి) అమ్మా! మహారాణి.
 వల యిట్లు. నియోగమందిరముఁజేరినావు (అని గుండెలుచూచి)
 అయ్యో! గుండెలెట్లు కొట్టుకొనుచున్నవి అమ్మా! దేహమింత వే
 డిగానుండుటకుఁ గారణమేమి? అమ్మా పలుకవు మారాణిగా తల
 యెత్తుము. మాలిగిగా కనులు దెరువుము. నన్నుచూడు, నీకేమి
 కోపకారణము నేనేమి తప్పుజెసితిని, ఇంత పరితాపమేల చెప్పవు
 గా, ఓకృష్ణప్రియా

సత్య-నేనుగాదు, నేనుగాదు, నాకామోగ్యతలేదు. నేనంతకు తగను.

శ్యామ-ఏమి యట్లునెదరు? మీకేమికోరిత

సత్య-నాకా చాపుకోరిత మొకటియే;

శ్యామ-తల్లీ అట్లు తిట్టుకొనకుము. ఇంతలో శరీరము యిట్లు పాలిపోవు
 టకుఁ గలరబేయి. (అని మీద చెయ్యివేయవలెను)

సత్య-(చెయ్యివిడల్చి) నీ నయగారభావేష్టల కానందింనుదాననుకాను

చ॥ విరిగిపోడి కీర్తిదరుబెట్టిన తానకదియహస్తమీ

పరమరిద్రురాలు పోవంచనజీసిన లజ్జబోవగా

దోనియు ప్రాణసంతోవి భారణచేసిన నీచురాలి నే

కిరణిని హట్టచిహ్నముగు గావున దూరిమాగాఁడనందగు॥

శ్యామ-అయ్యో! సత్యభామకు మలిభ్రమణసాడఁగలిగి మాటలోయిం

కొకమాట కలుపుచున్నది అమ్మా విలాసవతి

సత్య-అయ్యో! నావేలాసములు నట్టేటగెలసివి

శ్యామ-తల్లీ నేచోకిజాలను అట్లునుకొనకుము. రాత్రీ మంచినీధకమువు

చున్నదియు.

సత్య-విషముకలిపినావా?

శ్యామ-అయ్యో! యెంతలో నెంతపిన్నిదానవై తివి

సత్య-నిన్నుదూరిన ప్రయోజనములేదు

చ॥ సరసతలేనిపూరుషుని సఖ్యముజేసిన నాడుబుద్ధుడై

గజపతిరార్యభావమును గ్రన్నన నంతకునెక్కువొని హా

పెగుగును పాలు మీగడలు వెన్నయు దొంగిలి పొట్టించుచుకొ

బెరిగెనువాని స్నేహమును బెద్దరికంబెటు లబ్బినేర్చెడుకా॥

శ్యామ-ఈనందర్భము చూచినకొలది నన్ను కృష్ణమూర్తియని దలఁ

చినది కాబోలు. సత్యభామా నేనుశ్యామను కొంచెము తలయె

త్తుము

సత్య-అట్లయిన శ్యామా. నీకుఁ గా నింతదనుకను ప్రాణములు నిల్పుకొ

నియుంటిని నామారుగా నాతలిదండ్రులకడకేగి

గీ॥ సత్యభామకు నేటితోఁ జానుగలిగె

నారదుండను కరిత్రాచు నాటికరువ

మదిసిసత్యను మీరింక మరువుడనుచుఁ

బోయిచెప్పుము శ్యామరో ముందుగాను॥

అటుపిమ్మట రుక్మిణీప్రాప్తియునిపాలికింజని

ఉ॥ నారదమూనిహస్త నళినంబునబెట్టిన పారిజాతమే

వారిజనేత్రివేణి నుచుపంగను బుద్ధిజించియుండెనో

యాగనుజీమశ్శాగలసి హోయిగనుండుడు సత్యభామచే

జేనుగృతాంతసీనుకని చెప్పుముతప్పక కృష్ణమూర్తి తో॥

అసంతరనూ రుక్మిణింగని,

గీ॥ పరులచెంతకుఁబోకుండ పతిని పైట
 చెంగుననుమూటఁగట్టుక చెలియ, పారి
 జాతసూనమహాత్ర్యము చేతఁజెలఁగి
 కట్నమఁతయు రుక్మిణి గప్పుకొనుమా॥

నీకోరికఫలించి సత్యభామ యమాలయంబునఁ జేరెనని చెప్పుము,
 అప్పటికై నను నీమీద మత్సరముమాత్రము మానననుము

గీ॥ ఇంతి చచ్చియైననిను సాధింతుననుచు
 నెంచియుంటిని దయ్యమై పొంచినిన్ను
 పతికిగాకుండజేతు నాప్రతిపగనుము
 కులుకనిత్తునె నుమముచేఁ బలుకులేల॥

శ్యామ-అమ్మా! ఎన్ని సార్లు చెప్పిన అశ్లీలోక్తులు మానవుగద, నీకే
 మిగ్రహచారమువచ్చినది. నామాట కొంచెమునినుము. రుక్మిణీ
 దేవతయటగా

సత్య-నిజమే కావచ్చు. కావుననే మగని స్వాధీనముచేసుకొని యితరు
 లను మొత్తుకోపెట్టుచున్నది. అదియేమిమందో దీనిమందుపాడుగా
 ను. లేక దేవతయో, దయ్యమో, పిశాచమోగాని ఆకృష్టనిపిచ్చి
 వానిగఁజేసి బాహ్యనాడించినట్లాడించినదే? ఏమినక్కజిత్తులే, అమ్మ
 య్యా, దానివద్దను. పోనీ ఆదేవతకు రెండు వేటపోతులయినా
 ముక్కుము.

శ్యామ-వేటగాదు, దిగదుడుపుపెట్టనక్కరలేదుగద, ఆపనిచేయుటలో
 ప్రజ్ఞావంతురాలను

సత్య-ఆమాటేనిజము. దేవతకానిచో పదిహారువేల నూరగింప నిలింప

సతులు, యెనమండ్రగురు పట్టచుజేవులు నిండియుండగా నేనే పట్ట
మహిషినని విర్రవీగడము, మాటిమాటికి బోగము సొగసులు చేయ
డము, గంటకొకచీర, గడియకొకరవిక, తుణమునకొకనగ, అపైశ్వ
ర్యమును చూచుకొని ఆ మగనిచూచుకొని కామముచేత క్రిందు
మీదుతెలియక మిడిసిపడుచున్నది

శ్యామ-ఈ తప్పెవరిది. అందరు నిచ్చకములాడువారె మూతచాటున
ముక్కుచాలున నీయంతదానవులేవని స్తోత్రపాఠములు చేయుచుం
డుటచే గర్వమెక్కడ? నారదునకేమిత్తువయినది రుక్మిణీ, దేవ
తెట, దేవతలుసొందతగనవి మనుజులకు స్వాగతములు కావట.
యీమాటకామె యుబ్బితబ్బిబ్బలాడినది ఆమాటలువినిరోసముతో
జచ్చెదనని మీరు మొదలు పెట్టితిరిగినియంతయు రుక్మిణీకలసుగాదు

సత్య-నారదసంభాషణ నీవెల్లు వింటివి?

శ్యామ-అందుననే నాకింత అలస్యమయినది నారదుడు నన్ను మార్గ
మున కలుసుకొనెను

సత్య-ఏమీ నారదుడు నీకగుపడినాఁడా? ఏమనినాఁడు నామాటయేమి
యినా చెప్పినాఁడా?

శ్యామ-చెప్పినదేమీమాట, బ్రాహ్మణులకేమి భయమా. ఎక్కడికి
పోయినను ముష్టికి నష్టివేదని, వారినిపూజింతురని, గర్వము. ఆగ
ర్వమింక యెన్నఁగలే. కలియుగమురాగానే యీబ్రాహ్మణులవం
క చూచేవారులేరు అప్పుడు ముష్టిచెంబుమూలబడి కూలిచేసుకొ
ని చీవాట్లుతినుచు జీవించుచుండురు దేవతలకు సాధ్యమయినవస్తు
వులు మనుజులకు సాధ్యములుకావట, ఈసంగతి మీతో చెప్పమని

నియోగించినారు

సత్య-ఇంకేమి నాకీసంగతి తెలియక నిష్కారము రుక్మిణినిదిట్టినాను ఆ
యనగారు పెట్టిన తంపియేనా?

గీ॥ ఇంతటక్కరిసేతః యాబుషికినేమి

త్రవ్వితలకెత్తెరుక్కృతి త్రవ్వకేమి

నెత్తకున్నదియేమి యాయెత్తికోలు

తనకులాభముకలుగునా తరుణిమిన్న!

మఱియు శ్యామా నారదుడేమనినాడు

శా॥ ఏమేమీ కలహాశనోక్తిసరియే యీతండునాజోలికే

మోమాటంబునులేక రాకతగునా మోదించెనాకృష్ణుడు

నాదీదక్షజలమేల నారదునకు నాస్థానముమానికె

రామా కన్యముతోచెనా హరహరా రాచేలదేనావనా॥

అయ్యా నారదా నేను రుక్మిణికన్న హీనురాలనని చెప్పిన నీనోటిదు

రదతిరిగదా? ప్రేమతో నిన్నడిగిన పారిజాతమాతరుణీమణి వేచిని

బెట్టఁగాఁజూచిన నీకన్నులు చల్లనాయెనా మాకుఁగలిగిన పరస్పరక

లహముచే బొట్టనిండెనా, ఎవరియొక్కవ వారికిఁగలదు పగుల

నాక్షేపించిన ప్రయోజనమేమి? సతీపతిలకుఁ గవుదాకొల్పి సవ

తులనదును నాకుదానిని బరాధవించిన గలుగు తలవంపులు నీకెల్లు

తెలియును ఎంతవారికైనను గులమునకుఁ దోచుబుద్ధులు రాకమన

వు. నీసంగడమునఁ బగుల కపకారముచేసి నంజనబడనినారి నొక్క

రినిఁజెప్పుము

సీ॥ అన్యతంబులాపి నీజనకుండు హరుచేతఁ

దలగొట్టణాశలేన ధర్మమీద
 లగఁసునాశమాచేయఁ దలపడ్డఁపుడు నీ
 విఁతండ్రిదేహంబు పేల్చిచేద
 పదుగురినోళ్ళలోఁ బడియన్ననీలి
 పరినోటగట్టడిఁ బడగలేద
 మిన్నముట్టి నీను మేనత్తయులు బాసి
 వేయిచీలికతాచు వెలయలేద
 తే॥ గీ॥ ఎవరు నీవారునారదా యిలకుమంచి
 శీలమివడి మెలఁగిన చెప్పు వేలు
 మడచి చూచెద మీకేల మంచినడత
 తండ్రికినిబోయు బోలెయే తరతరంబు॥

కుడిచికూర్పుని ఏల యీచీల కజ్జలుకల్పనజేయఁజూచెదవ్రతహః ఏ
 మీ కాలమహిను పరులబోలిరాక నోలనాకుకలేనివానివలె మాట
 కు బదులుచెప్పక యుండినను మర్యాదలేదుగాని కలవిలేనివికల్పించి
 కలహములు పెట్టి పరులకొంపలు తీయువారికిఁ బేరుప్రతిష్ఠలెక్కువ
 మతియు భేషజనులు మొందు.

గీ॥ విష్ణునామమువీనుల విందుగాను
 బాడినంతనెభక్తు లె నారుచెప్పును
 మనసునిర్మలమైయున్న ఘనులుగాని
 మేడిపండనపై మెచ్చు వేడుకొనె॥

6

శ్యామలచూర్మ మొనవిచ్చిదానపు పక్షపాతముకలవారిని ప్రాధికరించిన
 లాభనీమి? యిటు నారకుండెనటకలఁడ నీమొరవినుహాపము?

మానియేమిచేయగలఁడు నీపతినికు నెయ్యఁడుగదా ఆక్షణమాఋషి
మనో వ్యాపార మనుసరించిన నిపుడునీమనోభీష్టము నెరవేర్పలేదా?
సత్య- మనబంగారముమంచిదైన కంసాలియేమిసేయగలఁడు అదట్లుండనీ
యీమాని కీనట్టుదలయెందుకు.

చ॥ విరిగొనివచ్చి కృష్ణునకు వేడుకసేయఁగ నిచ్చుగాకయా
పరసుఁడురుక్మిణీమణికి జయ్యన వేణిని బెట్టుగాక యా
సరససుమప్రభావమును సన్నతిజేసినఁ జేయుగాక యీ
కఱిణిని నన్నదూరగను గల్గినలాభమజేమిమానికి॥

సఖి ఆసుమసాయకునిగన్నతండ్రియని మనసు నిలుపలేక వేనవేలుభా
ర్యలున్న నీతనిసరసనేగోరి విలాసముగా నుండనెంచిన నా కీపరాధవ
ముతటస్థించిన నెట్లుజీవించగలను.

శా॥ శ్యామానారదమానిషాళివిరినే సంప్రాధానల్ సేయఁగా
నామానీశ్వరుఁడా ప్రసూనమిటదా నర్పించెకృష్ణయ్యకు
ప్రేమనోభిజత నూజవేణినిడఁగా వేజూచినాప్రాణము
గామింతువిశువంగ తేకఘటముల్ కన్గొంటెనాశమము॥

అయ్యయ్యో మరచినను మరుపురాకున్నది ఏమి యూపారిజాతసుమ
ము నిజముగా అది దేవతాసాధ్యమేగావచ్చు ఆరుక్మిణీపూర్వమందే
మి నామునోచినదో గానియాపుష్పము ధరించిన దానిదేజన్మము.

గీ॥ దానిపరిమళమాతీరు దానిసాగసు

వేయినగలకునచ్చునా వేల్పువెలఁది

గాకయుండి పరుక్మిణి లోకమాత

సుమముధరియింపనాపెకు సాగసుమిగిలె!

అదిచూడఁ జాలక నేలేచివచ్చితి లోకములో నేవ్యాధిక యననుమందు
గలకుగానిమనోవ్యాధికి మందులేదు.

గీ॥ లంఘనంబులు చేసిన లావుచెడదు

తేజ చూకలిదప్పులు తెల్వి నిద్ర

నున్న జేయును వై న్యలకన్నగప్పు

నట్టి చింతాజ్వరంబు నన్నలముకొనియె

ఈజ్వరబాధ నేవిధముగా సపనయింపఁగలను

శ్యామ-నేనొక మందుజెప్పెదను వినుము. ఈమనోవ్యాధిని పేరుచెప్పి
పోగొట్టఁగల మందొకటికన్దు దానిపేరు భ్రష్టము ఆమందు గుండెల
నాటుకొన్న నేబాధను రానియ్యకు

సత్య-అది నిజమేకాని సమయమున కా యాషధమక్కగకురాదు ఎన్ని
విధముల మరుపుదెచ్చుకొందమన్నను, పారిజాతపుష్పమే నామెదుట
నిలువఁబడచున్నది నాకును వేణికిలదు ఆదేనసుమము ధరియింప న
హాముగాని యీవేణియుండియేమి మండియేమి?

శ్యామ-అట్లనరాదని యెన్నిసాక్షులుచెప్పను. నల్లగా తుమ్మెకరెక్క-ల
వలె బారులుతీరిన యీతలవెంట్టుకలకన్న యాభోజపు త్రిభికోప
హము లందముకలవియా?

సత్య-అంగమెందునకు తగలఁబెట్టరా? రాతిబొమ్మకు చక్కదనమెంత
ప్రయోజనమో నాకును వేణికిని చక్కదనమున్న నంతేప్రయోజనము

గీ॥ పారిజాతముధరియింప భ్రమమగులిగి

భంగపడినట్టి యీవేణి బాగదేల

మగిలప్రేమకు వెలెనైన నొగిసజేల

త్రైంచివైచేద హారాళి గాంచుమబల॥

(అని హారములు మొదలయినవి త్రైంచిపారవైచి) క్షణమునకొకవిం.
తయగు విలాసమున బెంచి పాలుమీగడలచే బోషించిన నీశరీరమా
కృష్ణునకుఁ బ్రేమాస్పదమాయెనా? దేవత్వమునిచ్చెనా? అన
మానమునుసహించిన నీఘటముపై నానబూనుటకంటె బుద్ధిహీనతక
లదా? శ్యామ! ఈఘటమునశించుట కొక యుపాయ మూహింప
వుకదా?

శ్యామ-అమ్మా యెన్నిమారులువలదనిచెప్పిన నీమాటలు మానవుగద
ఎదటిమాటఁ జొరనియ్యవు నీకుఁ గోపముగలిగినదనియెఱింగి కృష్ణుఁ
డు వసంతునితోఁగూడి నందనోద్యానననమునకుఁ బోయియున్న
వాఁడు. ఇప్పుడిప్పుడే నీమందిరమానకు రాఁగలఁడు, వచ్చినట్లుగాఁ గా
ర్యము సాధించుకొనవలయు.

సత్య-రానేచూడు. ఆమాయదారిమాటలకు మోసపోవువారెవరె?

శ్యామ-మాయమాటలేల? నీప్రియుఁడుతలఁచిన పారిజాతతరువు నీపెరి
టితో నాటగలఁడు.

సత్య- గీ! నవ్వువారికి నాపని నవ్వనందు

దెప్పువారికినాస్థితి దెప్పునందు

చుసె దైవము నీవేమి నీయఁగలవు

నవ్వియుండిననండదో నాచీను॥

ఈమాయమున కృష్ణుఁడెచటికి రావలయునుగాని, నీవనినట్లు పారి
జాతమీ పెరిటిలో నాటింపకున్న నన్నీపెరిగి పిలువనద్దు.

శ్యామ-ఈమఁడు నీకు దొంగకలేదనియే నాపించుము

సత్య-నిజముగా కృష్ణుఁడచటికరుగుదెంచినచో నీవియోగసదనమే సర్వ

కార్యములు సాధింపఁగలదు

శ్యామ-నీ వీ ధైర్యభేషజమునను తుణము సేవించుచుండుము. కృష్ణుని వ

తఁమాసము విచారించినచ్చేద (అని నిష్క్రమించుచున్నది)

సత్య-ఓశయనమా! నిన్నాశ్రయించిన నన్ను కార్యసాఫల్యతగానిది వీడ

కుము అట్లుగానిచో కృష్ణశరీరాలింగన సుఖానుభూతికి మనమిరు

వురము దూరముగావలసివచ్చుచు. మఱివకుము (అనిష్క్రమిం

ద పండుకొనుచున్నది)

(కృష్ణుఁడు వసంతునితోఁ బ్రవేశించుచున్నఁడు)

కృ-వసంతా! ఎవరుప్రాసినారోకాని, ఆనందదాయకముగా ప్రాసినారు

గీ॥ విధియొ విధికాక శాస్త్రమో వెట్టితనమొ •

గాని ఖండితపాదముల్ కడకఁ బట్టి

మొక్కి-యైనను శాంతగాఁ జక్కఁ జేయు

వానిజన్మమే సాధకంబాను ధరణి॥

వసం-(భయముతో కృష్ణునిఁ గాఁగలిచుకొని) మీదయ్యము నాకా

సించినది. మీమెడలో హారము నామెడలోవేయుఁడు

కృ-అదియేమిభయము ఈరత్నహారమెందునకు?

వసం-దీపమారిపోయిన లాంతరు స్తంభములాగున దూరముగా నెవరో

నిలఁబడినవారు చూడఁగనే భయమగుచున్నది మీగొంతుకాయ

వ్రేలునది దయ్యాలవదలుగొట్టు తావళముగాదా

కృ-ఇది రుద్రాక్షతావళముకాదు అలంకారమునిచ్చు కలలేని రత్నము

లమూలిక.

వసం-అయినను మోయకతప్పదు. ఎట్లనో భరించిమోసెదను తప్పకుం
ది. వేయుఁడు నామెడను. అమ్మయ్యో ఆవైపున నేమేమోమెరయు
చున్న దండండండీడీ!

కృ-నావిరహబాధ నవనయింపఁగలవని నిన్ను తెచ్చినందునకు నీకు నుప
చారములు సల్పవలసివచ్చినదె నీ కగుపడిన స్త్రీ సత్యభామ పుష్ప
మాలిక.

వసం-అలాగుటండి వాతముచేతబిగిసిన మనిషిలాగుననిలఁబడినదేమండీ?
కృ-సత్యభామ కోపముచేత సలిగినది. కావునఁ జెలికత్తెయు మనలఁజూ
చి దూరముగాఁబోయినది ధర్మము రాజానుమతమనిగదా యా
ర్యోక్తి.

వసం-ఆర్యోక్తియో, అధోక్తియో నాకుఁ దెలియదుకాని అయితే
యీపేకు మొదలుపెట్టవలయునా యేమిటి

కృ-వసంతా! నాకొకయుపకారము సేయవలయు ఆ శ్యామయొద్దకు?
బోయి సత్యభామ చిత్తవృత్తి యెట్లున్నదో కనుఁగొనివచ్చెదవాఁ
వసం-ఒంటిరిగా నాడ స్త్రీదగ్గిఁకుఁబొ మ్మనుచున్నారే. అయిననోబోయివ
చ్చెదనులెండి. నేనువచ్చునట్లకిచ్చటనుండెదరా? అమ్మ గారుకోపగించి
కాలువిదల్చునేమో దూరముగానుండండి (అని నిష్క్రమించును)

కృ-నేనేల వసంతు నావలకంపనెంచితి నో యాసంగతి మున్నే వాఁడు కని
పెట్టినాఁడు. ఒంటిరిగానుండునపుడే సత్యభామ పాదప్రహరణము
హోతృవము నందగా వినాయకపూజ ప్రారంభింపవలసినట్లున్నది.
కోపనంర కదీ ప్తవియోగమందిరాంతిగఁ తయగు సాతాజితీ నిట్టూ
ర్పుల వెచ్చదనముచేఁగాఁబో న నీనాజగారం కీకరం క్షుంకు యా

తోగణాంతసతి లగ్నవృశాశ పలాశంబుల వ్లాసతను వహించుచు
న్నవి ఏమి వైపరీత్యము.

సీ॥ ఏగృహంబునఁజిల్కఁ యేనువచ్చుటనుగాంచి

సత్యభామకుమున్న సజ్జనేయు

నేనిశాంతమయూర మేనువచ్చినతోడ

డంబుమీరఁగ నాట్యఁబుసేయు

నేయింటచెలికఁజై లేనువచ్చినగాంచి

పరిచారశతములు వఱలజేయు

నేమందిరంబున కేనువచ్చుటజూచి

ప్రియురాలు మున్నెంతో వేడ్క సేయు

తే॥ గీ॥ నట్టిచిలుకయు నెమలియుఁ గట్టుకట్టి

పలుకదాడను దానులేవలను లేరు

సత్యభామకు చామీదఁ జలముగలుగ

మారిపోయినదహహ యీమందిరంబు॥

నూతన గ్రామంబునఁబలుకరించువారు లేనట్లు మందిరంబునకువచ్చినా
వాయని మాటమాత్రమనువారు గాన్పింపరే. క్షణములకొలఁది
కాలమెట్లుమారునో వృత్తులుగూడ నట్లేమారిపోవునుకద. (సత్య
భామను సమీపించి) ఓవిలాసవతి

చ॥ మును ననుగాంచినప్పు డతిమోదముతోడ నమూల్యవై శిరి

ఘనతరప్రేమసూనములఁ గప్పుచు మెప్పొడువంగఁజేతువై

ఘనవిభవేశి నాయెడల గల్గిఁ దప్పలుదిద్దకొంచు యీ

నానానీ॥

ప్రకృతిబద్ధున కెప్పుడును పొరబాటురాదని నమ్మకమా, సుకుమా
రాంగులు కఠినమానసులనిపించుకొనుట పెద్దయా

శ॥ కలికిరొ తేనెలుట్టిపడఁగాఁదగు బల్కుచుబల్కువేమి యో
సలినదళాక్షి లజ్జనిడనాడని జూపుచుచూడవేమి యో
చిలుకలకొల్కి నాయురము జెల్వగుజచ్చుల నొత్తవేమియో
యలికుఁవేణి నన్ను విగిమారఁగఁ గొగలిఁజేర్చవేలకో॥

నితపరాధులగువారిఁ బ్రేమించు నీరజాక్షులకాధిక్యతకలదా అపరా
ధులఁ బ్రేమించినఁగాస్త్రీల నబలలనందగుట

మ॥ కలికీ నీవలుగంగ నాయొడలిదే కంపించెఁగన్విష్పమా
పులకల్మేనవెలింగె స్వేదజలముల్ పూఁబోడి మున్నీరుగా
వెలగెదావక కోవపావకశిఖా స్థీతుఁమహాభీతునిఁ
జెలి నీదానుని తప్పదీర్దఁదగదా శిక్షించిచీవాల్లచేఁ॥

ఓభావభవాగమవేది, నీయుసుంగు దొలఁగంద్రోయుఁము (అనియుసుం
గు దీయుచున్నాడు)

సత్య- చేయివిదల్చి)

చ॥ విరివిరిబోడి కీట్టడనుబెట్టిన తావక దివ్యహస్తమీ
పరమదర్శినురాలు పతివంచనఁజేసిన లజ్జఁబోవఁగా
దరిమియుఁ బ్రాణసంతతిని ధారణఁజేసిన నీచురాలి నే
కరణినిముట్టఁపహామగు గావునఁ చూచుముగాఁ జనందగున్॥

అయ్యా! మీరు పాగుజాతము కుక్కిరికర్పించి వారనుసంగతి నేనుకన్న
లారఁజూచినానులెండి ఆవాసననాకుఁ బ్రకటింపఁజేయుటకై యిది
యొక మిషఁబన్నుకొని రావలయునా మొండిప్రాణములుగావున శ

లేదును విడువకున్నవి చచ్చిన బురదకొయ్యను కొట్టనుంకించినట్లు
గా పరాధవాగ్నిచే దహించుచున్న నన్నీనయగారపుచేవలచే మరి
మరి దహియింపజేయుటకు మీ కేమియపకారముఁ జేసియుంటిని

కృష్ణ-శివశివ! ఎంతమఁటాడితివి. కలిగినమాట స్పష్టపరుచుటయే క
ష్టమగునా ప్రకృతిగనియుండియు, మిషమనియు, కుచ్చితమనియు,
మొండిప్రాణములనియు నెన్నిచమఱు చదివినావు మాటిమాటికి
ననుకూలుఁడనైన నన్నెవోయొకమిషచేత వంచింది బ్రతిమాలించు
కొనుట నీకు సహజఫర్మమని నేనెఱుంగనా? ఒక్క పాఱుజాతపుష్ప
మా రుక్మిణీకర్పించితినినియా యీయలుక,

నీ॥ శరకునియధంబునందు నిన్నొకప్రక్క

నిలిపి చాతుర్యంబు నేర్పలేద

క్షణకాల మెడఁబాయఁగాలేక నీతోడ

ననుగై సౌఖ్యంబు లందలేద

వెయ్యారుమూరులు వేడినరుక్మిణీ

మణిఁజూడవలవన్న మానలేద

కొస్తుభరత్నంబుకన్న వన్నెలుగులు

హారమునీడి చేరలేద

తే॥ గీ॥ స్వల్పపుష్పంబు రుక్మిణి జడనుబెట్టి

చిల్కలున్నదియెలయో చేరలేకు

మా న మదిలోని కనుకనుబూనునన చు

నిచ్చియుండెద రుక్మిణి కింపయోల॥

ఓసాత్రాజివీ స్వగృహపరాధమునకై యింటి కిరిగక తీసేయదురా?

సత్య-అరిటిపండు నొలిచిపెట్టినట్లు మాటలు చెప్పుటలు మనకు మొదట నుండి యలవడినదేకదా?

గీ॥ చిలిపిసేతలు మాయలు చిన్ననాడు
వెన్నతోబెట్టినవికావ వెన్నవొంగ
తెలిసియుండియు నీతోడ గలిసియుంటులఁ
గుండవలసెను కుందుకు మందుగలదె॥

మఱియు,

చ॥ నరసతలేని పూరుషుని సఖ్యముఁజేసిన నాదుబుద్ధికిఁ
గరిపితి రార్యభావమును గ్రన్నన నింతకునెక్కువైన హా
పెరుగునుపాలు మీగడలు వెన్నయు వొంగిలి పొట్టనించుచు
బెరిగెను వానిన్నేహమునుబెద్దరికంబెటు లబ్బిననా॥
మాటిమాటికి వంచించి బ్రతిమలించుకొను స్వభావముగలిగిన న
న్నేల లాలించి శ్రమనొందెదరు అహ్మయ్య! రుక్మిణీమణి మందిర
మని భ్రమఁపడి పొరబాటున వచ్చినారుకాబోలు శ్యామా? కృష్ణ
మూర్తిగాగు పొరబాటున మాంగముదప్పి మనమందిరముకువచ్చి
రి గాని, నీవుకూడఁబోయి భోజనందన మదిరముఁ జూపిరమ్ము అ
య్యా నన్ను సుఖము గా పరుండనిండు పోయిగండు.

కృష్ణ- (స్వగతము) పాదప్రహరము హఠాత్తున మాసన్నమైనది యిండు
క తామసించినవో వసంతుడుకరిగిరాగలఁడు ఇరు ప్రక్కల నెవరులే
కపూర్వమే పాదతాడనపర్వమందెద (ప్రకాశముగా) ఓపరేంగితజ్ఞా
నవివేక శాలినీ

7

చ॥ ననుభవదీయదాసుసగః క్షమ్ముము తామరసాయతాక్షి నీ

మనమున కిస్కముగ నీ ననుమన్ననయిచ్చి వేడుకొందు తా

చినయది నాకుగొప్పయగు చెల్వము నీపదమంటినేను ఎ
దనమునకింతు సత్య యింకెదప్పునుగప్పుము ప్రేమవిష్ణుమా!

(అని సమస్కరించుచున్నాడు)

సత్య-(కాలితో నుడుగునదన్ని)

ఉ॥ చల్లయొ వెన్నయొతినగఁ జాటుగరోటిని బోల్లదోయటో
మెల్లగనుట్టిపైపెరుగు మెక్కగఁ గుండకుఁజెల్లినేయటో
గొల్లఁడరాకుమారికల కూటములన్నను మిన్నకుండుమా
చెల్లవుమాయలీయెడను జెల్లిన రుక్మిణీయొద్దచెల్లెడి॥

కృ-ప్రాణప్రియా ఇంతటితోఁ గోపమువోవుననుకొంటిని ఏమన నా
ప్రార్థన సంగీకరించితివి గావున కాననాకింకొక మవస్తాపము మాత్ర
ము కలిగినది

ఉ॥ ప్రేయసిపాదపల్లవము ప్రేమసమీరణ ధూతమయ్యనా
కాయముసోకినందులకుఁ గొమదినలెస మరెవ్వరైననా
కాయజుబాణమీనునెటి గట్టితనంబునఁ గందిరక్తిమం
బాదెనొకోయటంచుమది నారటమందెద సత్యధామిహో!

మరియు

గీ॥ భామపాదాబ్జమాఫాల సీనుఁడెరి
రాజచిహ్నముకల్పించె రాజనామ
సత్యతొపకపాదాబ్జ సత్తమైన
శుభదచిహ్నమునుసటను లోభింంగి॥

మహారాజచిహ్న మే కల్పించును ప్రేయసిపాదతాదనవిదేహము
కలంకారమెట్లగును

గీ॥ దెబ్బదేవేంద్రలోకంబు తెలియఁజేయు

ననెడునీతియసరసిజా ననఠొనిజము

కాకయుండిననీపాద ఘాతమిట్లు

సుఖముగల్పనసేయునా సుందరాంగి॥

మదీయమనారథమవార్యముగా నెరఱిప్పటచే నూతనమదన క

లాభ్యాసపారవస్యరాల వగుదువని శ్రీకరణశర్ధిగా నమ్మితి

సత్య- ఈనక్కజిత్తులు నావద్దసాగవని పలుమారు వచించియుంటిని
గదా

చ॥పసులసుగాచునీసరస భావము దెల్లముగాకయందునా

విసమునుమెక్కినాతినడి వీనుగఁజేసిన నీద్రతాపమున్

పసితనమందెతేటబడె బల్కులువేయటఁ బల్కనేలనీ

ముసిముసినవ్వులన్మరియు ముక్కిడులెవ్వరు గోపనందనా॥

అందినసిగయు నందకున్నఁగాలు ఈవందనముల కానందమందువా

రిలీమందిరంబున జేరనిముందుగాఁ బొందఁచితిగదా మీపట్టపు

జేవిని మీగుప్తాజించునది చాలక యాజ్ఞాగిచ్ఛేత భూషింపఁ జేసిన

న్నదూషింపఁ జేసితిరి మగఁడుముందాయన ముష్టికివచ్చిన వారిల

చే పరమాదిరనునట్లు నారదుని యెట్టయెడటనన్న చిన్నచూపు

చూచి యుండుటచెలిగదా తాపసికి ననంతమలకనయగుట

ఉ॥ ఇంద్రునిసర్వమముషకి నేలజనెంచెను మూటిమాటికన్

పంపిముబూనినస్మనుజ భామినివంచుఁ దృణేకరించెకా

సంతకురానియూతపసి చల్లఁగనింటికిఁ జేరిమెల్లఁగా

పొంగిలునీయమీమదకి వేడుకలాయెగ వల్లవాల్మీజా

ఇట్టివారుమీకును మీరుక్కిణికిని బరమాప్తులగుదురు స్వల్పవస్తువుగ
దా భోజితనూజకిచ్చినది మొదటినుండి నేనుకోరినపుష్పముగదా నా
యందుబ్రేమఁజూప మీకనువయిన నాసుమ తరువరంబు నాపెరట
నాటింపుఁడు

కృ- (స్వగతము) గోటితోదునుము కార్యమునకు గొడ్డల్లు కావలయు
నట్లు తిరిగియుద్ధము సంప్రాప్తమయినది కానివేరుమాగఁమునఁ ద్రి
ప్పజూచెద

గీ॥ దేవతావళికగుగాక దేవిమనకు
దులఁ భంగబనినావుష్ప ధూసరంబు
వృక్షమేరీతిసీతోటఁ బెట్టఁగలను
వెన్నముందులసరయపు వెఱిదాన॥

సత్య- అటులయిన మీరిటమాటలాడకూడదు

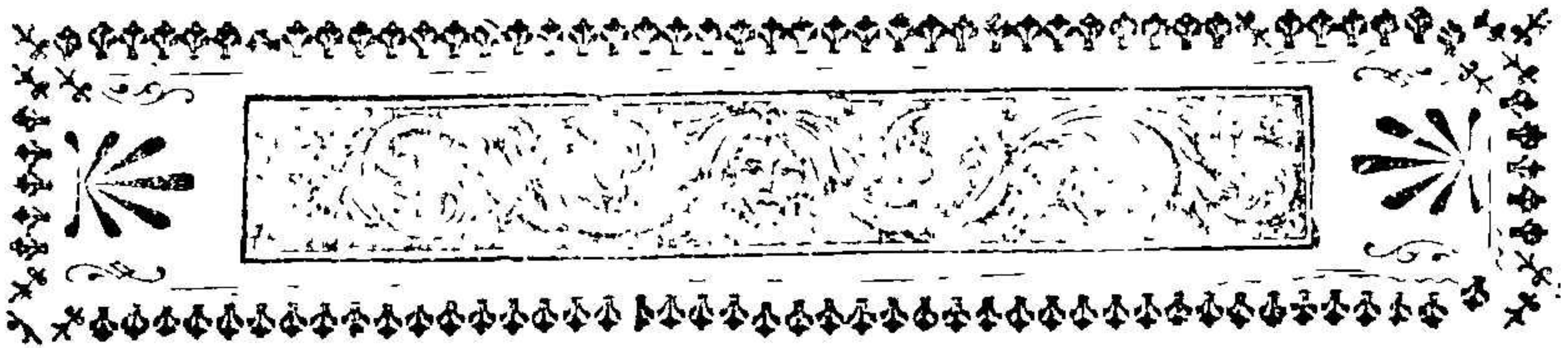
గీ॥ కాకయుండినసత్యయీ ఘటముతోడ
నిలువదింకనుతర్లుఁగు నీరజాక్ష
యహఁమైనట్టి రుక్మిణికందజేసి
సౌఖ్యమందఁగనామెతోఁ జనుముశనుము

(కృష్ణుని తోయ్యచున్నది)

(అందరు నిష్క్రమింతురు)

గద్య--మల్లాది పంశాచ్యుతరామ విరిచిత
సత్యామోదచంద్రోదయంబున
ద్వితీయాంకము

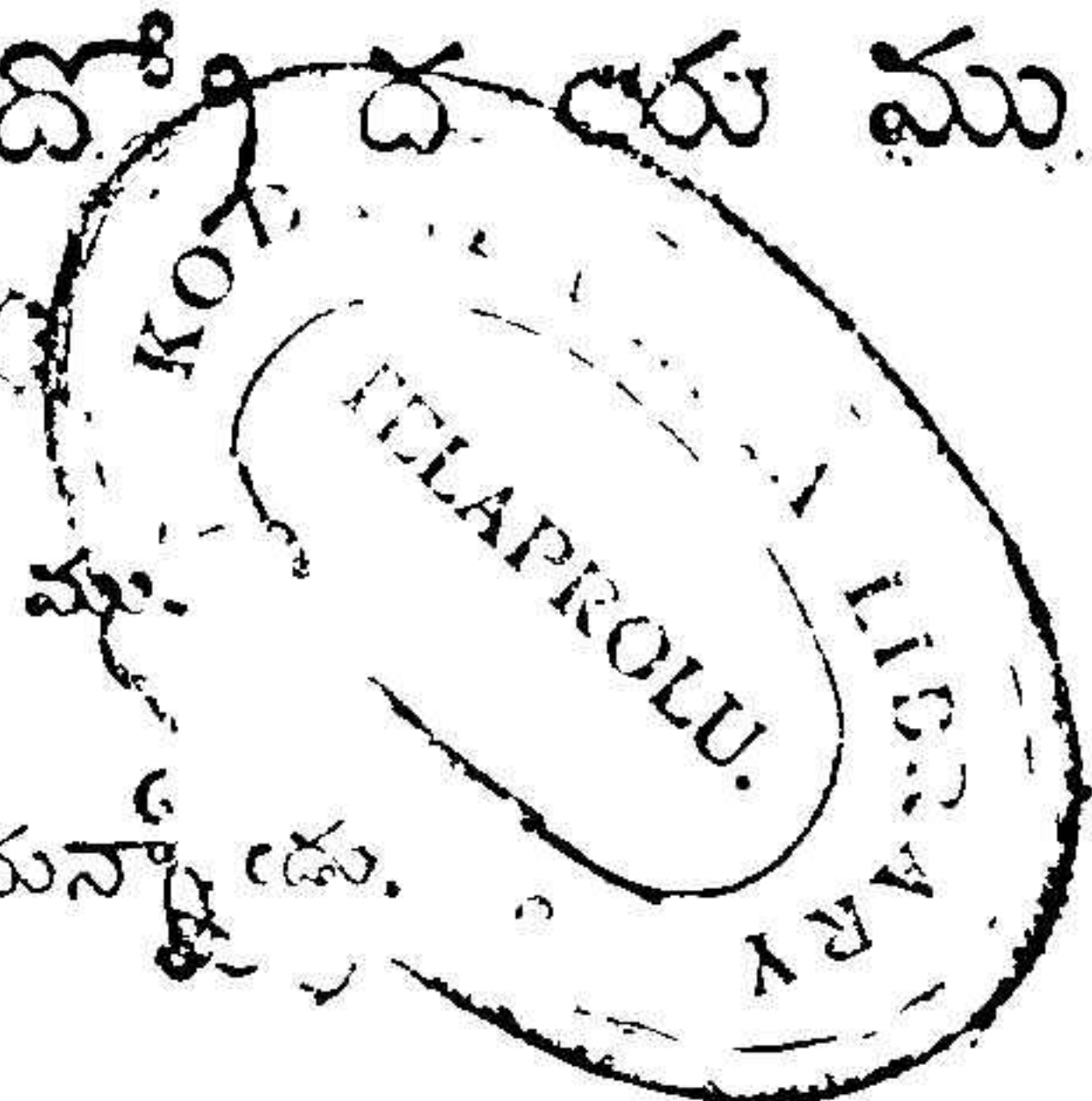
శుభమస్తు.

శ్రీ పంచగవ్యం
శ్రీ పంచగవ్యం

మోదచంద్రోదయము

పుత్రీయాకము

నారదుఁడప్రవేశించుచున్నాఁడు.

నా- (స్వగతము)

చ॥ నాటివనేళమంచిదియ సందగునాజగడంపు బీజమి

నాటికి మొక్క పెద్దనయి నాలుగుమూలల నావరించి యీ

పూటనుపువ్వుపూచిమఱి పూటకుగాయయుఁగాచిదోరగా

యాటకుపక్రమించెనహ హాపరిపక్వము గాకయుండునే

(శిరమువంకించుచు) లోకములో మోహమును బెంటలేనిచో నాకలహం

కూరము రూపుమాయవలసినదే ఓమోహజేవతా చిరకాలము వ

ధిక్షల్లినాకుసహకారివగుము మఱియు మోహమగ్గలమయినఁ జే

యఁగూడనిదియు సహించఁ దగనిదియు కార్యముండునా

చ॥ ధనమనగుడ్డిగవ్వయగు ధర్మమనంగను గడ్డిపోచయూ

వనమననాడువాండ్రెడమ పాదమునాచియుఁ దన్నిత్తిట్టినకొ

ఘనమగుగానినీచమన గాఁదగదెప్పుడు కోడెగాండ్రకీ

ఘనతరమోహభూతమఱి గట్టిరఁ గారకుక్రిందురూకిరి॥

ఇప్పటికి నత్యభామ కలహంఘరితయయ్యె కృష్ణుడు విప్రబంధ శృం
 గారరసా స్పర్శుడై నసంతోద్యానమున వసంతునితో నిలిచియున్న
 వాడు శక్రగర్వనిర్వాపణ మహాఫలమెటులపండింపజేతును (వినట
 నభినయించి) ఎవరోవియన్మాగ్గమున నాచాయణస్మరణ గావించు
 చున్నవారెట హూగగ్గముహాఋషులారయచేయుడు దయచేయు
 డు తామొనంగిన స్వర్ణాంబుజలతాంతాంకురము మొలకలైన్తి పెరిగి
 పెద్దదయి దిశలావరించి పూవుపూచి కాముకాచి పండుటకు సిగ్ధ
 ముగానున్నది తాముసచయమునకు దయచేసినారెపండబోవుపండు
 జూచుటకుఁగాఁబోలు కనులారనాఘలమును గాంచి పోవచ్చు దయ
 చేయుడు

గ- నారదా పూర్వముకంటె నీముఖవికాస మతిశయముగానున్నదెకా
 రణమేమి అపుష్పముచేనత్యభామకు గృష్ణునకు విరోధముపెట్టగలి
 గితివా

నా- విరోధము విరోధము గిరోధమునాకుదెలియదు (నాలుగుమూలల
 బరికించుచున్నాడు) ఎవరులేరుగదామ్మ గారిపాదప్రహరణమహూ
 త్వవ మయ్యగారికి నిన్ననేసంప్రాప్తమయినది

గ- ఏమిటేమిటి

నా- అదిసావకాశముగా ముచ్చటించెద పశ్చోన్ముఖమగు పదార్థము
 ను జిలుకకొట్టకుండఁ గాపాడునట్లు కొంచెముపనిచేయవలసియున్నది
 అదినెగవేర్చి పూర్వోదంతమంతయుఁ జెప్పెద

గ- ఉదంతమంతయటుండని భార్యభర్తను దన్నుటసంభవించునా

నా- అదియలంకార శాస్త్రప్రసిద్ధము లేదిదిఖండితలక్షణమనికొందరియ

భిప్రాయము దానికితగినఫలము వెంటనేకాకమానదు

గ- ఏమినారదా నీప్రజ్ఞముమూర్ఖులనుమించినది

నా- నీతోచెప్పరాదు చెప్పిననాత్మస్తుతియని జంతుచంటినిగాని యిప్పు
డుగాదు నాప్రజ్ఞాప్రభావము కలియుగము రావలయును నాప్రజ్ఞ బ
యిటబడవలయు

గీ॥ జుట్టుగొరిగింతు చాకింటిబట్టతోడ

తిండితినపింతుపారుల ముండపెండ్లి

విహితమనిపింతుబాజారు వేలమందు

వేదశాస్త్రాలుపాటగాఁ బాడఁజేతు

మఱియు నీభరతఖండవాసు లస్వాతంత్రులయి పరాధికారమునజికి-
వలలోబడుపిట్టలవలె కదలలేక యస్వాతంత్ర్య ప్రయోజకా పరనా
మకబంధంబునంబడి యుంటుచేఁ దినఁగఁ తిన్నఁగనన్నములేక

సీ॥ దివ్యైబెట్టఁగనూనె దెప్పింపుమాయన్న

నితరదేశమువారె గతియుమనకు

దానధర్మముసేయ ధనముకావలెనన్న

నితరదేశమువారె గతియుమనకు

స్నానసంధ్యలుసేయ జలముకావలెనన్న

నితరదేశమువారె గతియుమనకు

దేవతారధముల ద్రిప్పవీధులలోన

నితరదేశమువారె గతియుమనకు

గీ॥ కట్టుబట్టుమునులు ధౌరమానకుఁ
గత్తి చిప్పయుదీపంపు నన్తివిస్స
నీళ్ళు పెట్టె బేడలు రాళ్ళు బల్కునిళ్ళు
నితరదేశమునుండియే గణియుమనకు॥

మనకుపరదేశవస్తువులు కాని పనికిరావని పక్షమునకుచాతకమునలె
నెదురుచూచుచుండును ఇదియప్రస్తుతప్రశంసయైనను నామాటల
కు సంశోషించువాడవు గావునను నీవంటివారు ముందురాబోవువి
షయము గుఱెఱఁగినచో విట్టియవివేక ప్రసంగమువగులుకొన యే
మూలనో డాగియుండెదవని చెప్పితిని (కొంచెమువిచారించి) ఓహో

నామనోరథమవార్యముగా నెరవేరినట్లే సత్యభామకు స్వగృహమునఁగూడ
పరాభవము సంక్రాప్తమయినది

గ- నారదా ఏమిపరాకుగానున్నావు

నా- పరాకుగాదు ఇప్పుడీ కలహాంకూర దుగ్ధమును శలించుటకు బన్నిన
యుసాగుమాలలో నిప్పుడొకటి శలించినట్లుగా మనో శోచరమయినది.
గీ॥ పుంజుకొండకు మరుగుగానుండుము యావృత్తాంత మాపచ్చుతోత్తు
చే చెప్పించెద

గ- అలాగునా (అనినిష్క-మింతారు)

(శ్యామయను దాసి ప్రవేశించుచున్నది)

శ్యా- (స్వంతము) అమయ్యా ఎక్కడి స్వగృహమొక్కడిదావొక రాత్రిపవ
లము మాటలేకుండఁబడినవలసివచ్చినది ఆగుఱిమూలములు గల
వగుటచేత నెగిరి వ్రాలినను రిభముపై గూర్చుండిన నాకొడుగు కది

లిచినట్లయినది భార్యాభతల యలకలుకావుగాని తిరుగలేక నాకా
 ల్లు తునకలగుచున్నవి నేవకా వృత్తిచేసేవిందిట యెంతకష్టము అం
 దునదాసీ వృత్తిమరియుఁ గష్టము అందున జ్ఞరీకోపము గర్వముగల
 నారి కడబలినే యుటగష్టతరము అర్హిటికన్నను సత్యభామకడఁ గ
 ష్టము సేయుటకష్టతమములలోఁ గష్టము కష్టపడిపనిచేసిన దేహముచె
 డకమానదు కష్టపడనిచో యజమానులు మెచ్చుటకూడదు కానదే
 హికి సేవకావృత్తికన్న వేరుసరికముగలదాఁకడుపునిండావేళకు భుజిం
 చుటకును గంటినిండుఁగాలమునకు నిద్రబోవుటకును వీలుకాదుకదా
 సంపాదించినద్రవ్యము తనసౌఖ్యమున కుపయోగింప నహాముగాని
 చో చచ్చిన తరువాతబంధువులు తినవలసినదే నేనుమాత్రము పడు
 చుదాననుకాన వీగలముచ్చటలు చూచిననాబుద్ధి పెర పెరలాడదాను
 ఖిమునుభవింపఁ జాలనా అందులోమాకర్మము పెండ్లిలేకపోవుటచేత
 సౌఖ్యమునిచ్చుపురుషులకు లోకముచో దేవులాడవలయుతినుటకును
 గట్టపడిసంపాదించుకొనవలసినదే సంసారులకేమి మహారాజులు తా
 మిల్లుకదలనవసరములేకయె మగఁడుసంపాదించితెచ్చినది యిష్టమున
 చ్చిన క్లుగిడిదిగిడి పారవేయుచు నావేళకుఁ బిండమునందుటకొకయ
 మ్మ ధమాకులుచేయుచునండును యింకొకయచ్చుతానుమందుతినిగా
 ని తినకుఁగూడుడుక వేయమనిగాని మగని నె త్తినపెట్టును యీవేళకు
 దగ్గిరికువచ్చిన నిష్టముండినసరే లేకున్న మాసత్యభామ చూడలేదా
 యెడమకాలుబాడించును యెన్నివిధములమగవాఁడుజరుపుచున్నను
 ఆచీరతె ఆసామ్మతె అపువ్వుతె యనిలేనిపోనికజ్జాలుపెట్టుకొని మ
 గఁడు పళ్ళాము నెడమొగమునుపెడ మొగమునుబెట్టుకొనినాలుగుకో

జాలు మధ్య వారిమంపలెంపుమరు కొంచెముగలవారియి క్షణిగోల
 లెక్కువ నువ్వులు, నూనెయు, నొక్కటి తెలుకులవాడు యీత్రమే
 భేదము కోరిమువచ్చినప్పుడుమూత్రము పెట్టాముపరికిమా వినని మ
 గడుసు ముగడు మర్గాకుడని భార్యయుఁ జెప్పుదుఁ సరు యీ
 ముంటుకడుపులో వీణాకుఁ కావలయుఁ గొంచెము బయటపడినచో
 వారుపుచేకముయిచ్చుడు మనపయికి పూరిపడగిరి కట్టిని గొట్ట
 దనెన్లు నాకుబుర్రెతునుపులుసఁ జూర్చుగురు నిన్నస్వగణమునడిగి
 నసల్యభామ పరాభవము కృష్ణునితోఁ జెప్పరాదనికదా యాపడజెప్పి
 నదియెయల మననామవకుఁ దలిమకనూనమలపుడుమాటచూత్రము
 యినఁ జెప్పకపోలేపగదాయని నిష్కరములునాడుదురు చెప్పినకొడ
 పోటు చెప్పకున్ననక్కడవంటు నారాయణ నారాయణ పీఠెప్పుడేక
 వపునకోకాని మధ్యనాచాపు దగ్గిరకువచ్చినది ఓనారదమహాబుష్ఠి
 ఎప్పుడువచ్చితగవు దాకొలేపితివోకాచిమాయబృహమామృత్తు కనుగొ
 నుచున్నది దేవే ద్రుని కొంపగుల్చునటలున్నది బాబునీకునందఁ
 లుపట్టెద నీతగప్రమాపుడుమాయయ్య యింటికిఁ బోయినను
 ల్పనేలేదు సన్యభామ రవ్వనెనని మీనాక్షిచకువిడిరానేవ
 త్రియామె బ్రతుకునల్లులేదట ఇప్పుడేముపాయము .
 చలేదు.

య

మునా

చే ఈరా

వన్నుటకు దో

నా- (నారదుఁడు ప్రవేశించుచున్నాడు) ఎవరున?

శ్యా- ఓహోనారదభగవానులవారా దండ

న్నపిలచినది.

రనే నడుచుచుంటిరా

యిలండి మీరుమాముంద

నా- శివశివ నీముందరనే నడుచుచున్న

మర్గాకుడెవడు?

శ్యా- వెనుకనుంటిరా

నా- అంతగ్రహచారమేమి

శ్యా- ఇప్పుడెక్కడినుండిమీరాక

నా- ఒకప్పుడు మీమూడు నొకప్పుడు మీవెనుక మీలాగుమాకురథా
లా గుఱ్ఱాలా

శ్యా- ఎందుకీమప్తిరథములు తమరుమనోరథులు కారా

నా- స్వతంత్రురాలనై చాలాకాలము బ్రతుకుము

శ్యా- దాసీజన్మస్వతంత్రమేకాని జీవసము పరతంత్రము సేవకావృత్తినా
కొంపదీయుచున్నది

నా- నీకుకొద్ది కాలములో సేవకావృత్తి వదలుటయేకాక కలియుగము
లో సరిసారివిగాఁబుట్టుము

శ్యా- అప్పుడుసౌఖ్యములభించునా

నా- ఇప్పుడే ఆడువాండుభతలఁగాలఁ దన్నుచుండిరిగదా అప్పుడు
గనాస్త్రిస్వాతంత్ర్యమునకుఁగాఁబురుషులే కొట్లాడిజేళ సంరక్షణాధిక
మని స్త్రీలకుస్వతంత్రమొసంగి మగవారు తొలఁగుదురు అప్పుడుమ
గవానిని మీయిష్టన వచ్చినట్లు మొత్తుకొనఁ జెట్టవచ్చు నీవాస్త్రి
గాఁబుట్టఁగలవు

శ్యా- మీకీనివ్యదృష్టి లభించుటయు మాకు నెసకుదెచ్చుటకె

నా- మీసత్యభామ పాదజాతపుష్పము ధరించు మహోత్సవాలంకార
ములు నల్పుటకానీపరువు

శ్యా- అయ్యో యట్టిశుభవారత లీజన్మమున మాకు శుభిగోచర ము
గునా

నా- నిన్నస్వగణమున శచీ దేవి సమర్పించలేదా

శ్యా- (స్వగతము)

అయినది యీతఁడు నావుట్టిగూడముంచఁ దలఁచినాఁడు దేవలోక
వృత్తాంతమీయనకుఁ గరతలామలకమయినను నాచేఁజెప్పింపఁ బూ
నినాఁడుచెప్పకున్న శిపించకమానఁడు చెప్పినవిమ్మటముప్పదప్పింపవేడు
కొనెద నెటులనయిన నీవిషయము బాజారున కెక్కవలసినదే (పక
టముగా) తారాసౌఖ్యమాపడఁతి కొనఁగఁ గలఁచినచోఁ దమకీపక్ష
పాత మేలయుత్సన్నమాను

నా- రామరామ న్యాయమాగుల కెప్పుడును నిష్ఠురములు రాకమా
సవు నేనియ్యకున్న నామెకుఁ గొదువా? స్వగణముననపేక్షించువారు
లేక యాపుష్పములు పడియుండినవిగదా మీకటవ్రుఁదీగఁ దెచ్చు
కొంటిరికద

శ్యా- దేవతగాని మాసత్యకెటులనవి సంతాపవృత్తులను

నా- దేవతాత్వసంపాదనకుఁ గాదాస్వగణప్రయాణము

శ్యా- అయ్యగారు పెట్టినబేరునకు ముల్లోకములఁ దిరుగుకలదా

నా- నిజమునకు నెప్పుడును భంగముకలుగదు నేను దేవుఁడనుకాఁగలనా

శ్యా! దేవులికంటె నెక్కువవారుమాసత్యనిష్ఠ టికయినమంచిమాగణము
చూపించి బ్రతికింపుఁడు (అనిపాదములమీదఁ బడుచున్నది)

నా- (స్వగతము)

సన్నుగూర్చి సత్యపలికిన పలుకులకుఁ బ్రతిక్రియముండు సేసెద నిష్ఠు
డమె (పాణపరిత్యాగమునకుఁ శృతసిశ్చయురాలయ్యె రహస్యము

గా దీనిచేరొక యుపాయముచేయించి సత్యము బ్రహ్మకొనిచిన గానిదే
వేదగర్వ నిర్వాహణకా నేరదు పిమ్మటసత్యభామపనిష్ఠిచెన (ప్రక
టముగా) నీమాటలుఁజూచినగాక జూ విచారిముగానున్నది నేను
చెప్పినట్లు చేయునువా

శా- నారాణి బ్రతుకె నలయుఁగాని యెట్టిదీయునున్న వెనుదీయక చే
సెద

నా- మీ గాణిగానికి సన్యాసవేషము వేయనలయు వేసెదవా?

శ్యా- క్రిందమంటబెట్టి మీకఁగుండోచల్ల నీరుపోసిన మంటమారున
న్నట్లు చెప్పుచుంటిరె

నా- శివశివ నేనట్లుచేయను తుదకుదీని ఖలమనుభవింతువుగాక నానూ
టవినుము కృష్ణుఁడిపుడెచ్చటనున్నవాఁడో తెలియునా

శ్యా- తెలియును వసంతోద్యానముననున్నవాఁడు

నా- కృష్ణునకు విరహభారమశయించి యున్మాదాపథ్యసంప్రాప్తమయిన
ది కాన ఋషివేషము వేయించి యుద్యాననమునకుం గొనిపోయి
యాతనిచేఁ బుష్కవర ప్రదానముసేయింపుము పిమ్మటసర్వకార్యము
లు నీకు నెఱుంగఁజేసెద నీవీ కార్యమునమగ్నముగానెరవేరువరకు నేనుజే
యించినట్లేరికినైనఁ దెల్పితివేని నీతల నహస్రనక్కలగును మధ్యను
ధ్య నీమాగఁమున నాకగుపమచుండ ము ఇంకగొన్ని కార్యములు
నీచేఁజేయించవలసియున్నది త్వరితగఁబొమ్ము

శ్యా- చిత్తము

(అనినిష్క్రమించుచున్నది)

నా- కార్యానుకూలముగ వేషములుగోపుమూర్చుచుండుము ఓగగఁ
మహాఋషి యిదిరిమ్ము

గ- (ప్రవేశించి) పవనమున్నచో నుచునుభానాః భూమికి నాకాశమునకు సూత్రముపన్నుచున్నది నన్నువేకనాకడుపు వ్రయ్యలగుచున్నది నీయోచన చదవంగను బుత్తులనలె నొకటికొకటిచూచువారికభేదము గానున్నది సత్యభామను స్యాసినిగాఁ జేయుచుంటివిదీనిచేనామెకు శుభప్రాప్తికలదా

నా- అయ్యో చెప్పినదనివితీసనా నాలుగుదినములు నాతోనుండుము స్వము విశేషముకాదులకు

గర్భ- సాయంకాలకృత్యములు నెరవేర్చి నీకడకునుండు

నా- పోయినమ్మ నేనాదేవునిబ్రార్థించి పోరాటపుజెట్టునకుఁ దవాటము పెట్టెద

గ- చిత్తము నేనుచు మీవెనువెంటనేవచ్చెదను (అని నిష్క్రమించుచున్నాడు)

నా- గర్భుడుదాటిరాఁడు స్వర్గమునకుఁబోయియుద్రునితోనొకమాటచెప్పవలసియున్నది దానినినెరవేర్చి యోగినీవేషమువేసుకొనుశ్యామను యతిరూపమునుధరించిన సత్యచూడవచ్చెద (అని నిష్క్రమించుచున్నాడు)

(ప్రదేశము సౌధము)

(సత్యభామ విచారముతో బ్రవేశించుచున్నది.)

సత్య- (స్వగతము) ఆహాకాలవైచిత్ర్యము నాబుద్ధిబలమంతయుఁ గొఱంతయయ్యె సహజముగానిట్టివిలోకమున వివరివికావ?

గీ॥ మన్నుఁజేబట్టిబంగారి మన్నజెల్లు

పులమెత్తులు నునుదైచ బలముగలుగ

స్వర్ణమున్నను మన్నగు పలుకుతులె

దైవబలమింక నెక్కింత తక్కువైన

దీనిని గుర్తింపజాలక పరులుచేసిరని వారిని వారి వారినిదిట్టి తుద
కాశపుమంటనీర్చుకొందుని నిజముగా నాబుద్ధిబుగ్గియైనదనుట
కు సందియమా నారదుడా కుసుమగుళికొసంగలేవని విచారించితిని
గాని శచీదేవియిచ్చినదా నాచే దానువక్షసిన ఫలమైత మనంబున
నుందుకొనలేదుకదా? నిజముగా నాకామోగ్యతలేకు

గీ॥ ఊరువిడనాడి పొరుగుూరు జేరినంతఁ

బూనుకర్మములెడఁబాసి పోవునొక్కఁ

గ్రామ మొక వేళ క్రొత్తయై నా మనకుఁగ

లిగినకర్మలు క్రొత్తవై లేవుగాదె॥

ముల్లుదీసి కొట్టు' గుచ్చి నట్లు పారుజాతమునాకులభించలేదు సరికదాస్వ
ర్గమునఁ బరాభవముకూడ సంప్రాప్తమయినది బ్రహ్మాత్మసంభూ
తుడగు నారకునకును జగత్కర్తయై నాకుభర్తయైన కృష్ణునకునువి
రోధముగాఁ గార్యముసాధింప నొచ్చిననాకు సంతస మొనఁగూడునా ఈ
రాత్రినా! పాణములఁబాపుకొని సౌఖ్య మొందెద ఆదేవేంద్రునిభాగ్య
పుష్పమియ్యకున్నఁ జింతలేదుగాని కుసుమంబుధరించుపాటియధికార
ములేదనినాకుఁ జెప్పుటకుఁగాఁజెప్పినకథా భాగముఁదలఁచిన నాకడుపు
మండుకొనిపోవుచున్నది పారిజాతములేకున్నవిచారములేదుగాని దీనికి
పరాభవమొనరించిన నామఃభకుమఃభకు అయ్యాయట్టి మోగ్యత
నీజన్మమునకు సంపాదించఁగలనా

ఆ॥ వె॥ తలఁచినంతనె తలగడుగద రిడుండ

ఎసిబడువడగండ వానయసెడు

నీతి నిజముగ శచినిసుమముగోరంగ

మొకటికినిగలెనెరు మోసమరయ

దేవతాత్వమునకై కలువరించి కలువరించిచానచలనినదె మీనాక్షిః
శ్యామవచ్చినదా

(శ్యామప్రవేశించుచున్నది)

శ్యా- (స్వగతము) ఔరా కుతీకల కెగదిన్న వారికిఁ ద్రేణుపువచ్చినట్లుకా
ర్యగౌరవమునకై ముందు వెన్కలరయఁజాలని నాకు నాఁడోపదేశ
ము మరొవికారమునుమాన్పిచేసినది ముఖ్యముగమూడుమాటలు చె
ప్పి సత్యకుసన్యాసివేషమువేసెన (ప్ర)కాశముగా)అమ్మా పిలిచితిరట
యీ శేష నేమిపనివచ్చినది

సత్య- తుదికార్యము నీచేతనేనెర వేర్పఁగోరుచుంటి నాకీదిమున మనసు
ననేమోపరితాపమగుచున్నది

శ్యా- ఊణమైన దాముకునికినట్లులేదె

సత్య- ఊణమున్నచో ఊణకాలమైన నిద్రింతును పెద్దకునుకుకుని కెదచూ
డఁగలవు

శ్యా- వియోగతాపమునఁ జిక్కిలతాంతవియోగతాపమున సొక్కి-శచీప
రాభవకారణమునఁ బొక్కుచున్న నీకు నిద్రినచ్చుటెట్లు

సత్య- నాకునానందకరమగు నుపాయమొకటికద్దు ఇంతప్పటినుంచినీచేతి
మీదుగా పెంచిపెద్దదానినిఁ జేసితివికదా నాకష్టములువైతివిగదా

తుగ్గస్థితిగన్నులారఁగాంచితిని నాప్రాణరీత్యాగమహావాత్సవముఁ
జూచినవింటికిరల్లుము ఇక నేనేమొగము ప్పొకొని రుక్తిఁజేరి గృష్ణునిఁ
జూడఁగలను పారిజాతమునాపెరిటరాటవలయు నేను జీవింపవలయు
అదికాదు ఇదిచిల్వదు నాకెందునకుఁజింతలేదు కాని

గీ॥ ఎంతపాపిష్టురాలనో యింతి నేను॥

నృష్టుడగు దేర మొక్కక కేలుఁబుగించి॥

కాలఁదన్నితినాకాలు కాలిపోను॥

శాలియనైతినినాతెల్వై తెల్లఁబారె॥

శ్యా- అత్తూ నీవుబుద్ధినుంతురాలవుకావా వెనుకముందు లరయవలదా
మగవారిమనసుమానునంటిది నంగిన గబాలునవంగును లేకున్నమో
డునకుగాలిభయమా పురుషునిమనము కరిగింపవనీరగు కరుగకున్న
పాపాఁము

సత్య- గీ॥ మోసపోతినాబుద్ధి బుద్ధిగాను॥

పారిజాతములేకున్న భంగమేమి॥

యద్ధిజనపారిజాతమీ యయ్యకాక॥

కనుమశ్యామరో నాకర్మ గతినిమతిని॥

నాకాలముమారిపోయినది గాని నానవమోహనరూపుఁడు నాయం
దెట్టి నేరములున్నను సహించలేదా నాకోరికఁ దీర్చలేదా మన్నించలే
దా నేటికి నావ్రాతయిట్లయినది

శ్యా- కాలమొక్కతీరుగానుండదు నీవుకొలఁది కాలములోనుఖిమనుభవిం

పగలవు. పరుగిడప్రాస్తుపోవునా ఎప్పటికైన నీప్రియుడింటికి రాక
యుండునా

సత్య-ఎక్కడిమాట శ్యామా ఆమాగణమువేరు మున్నెన్నడైన ప్రణా
యకలహమున త్షణకాలము మాట్లాడకపోయిన నా మనోరథము
నెరవేర్చునిది పడకటిల్లు దాటిదెఱుగునా? మగనిపట్టుబట్టి కోరిక
నెరవేర్చుకొనువారలుండరా వారలీయల్లరిపాలగుచుంటిరా
ఉ॥ కోపముగల్గువారలిలఁ గోటికి నొక్కరు లేకయున్నె వా
రేపనిఁ గోరినంబ్రియు లదేపనిగా నెరవేర్చుకున్నె నా
పాపము బ్రీద్దలయ్యె భగవంతునిపై నలకూని దన్ని చీ
చీ పరితాపమొందగని నీ యనకుందురె చూచువారికన్॥

ఇప్పటికయిన నామాయదారిమందు తలకెక్కి చాటుచాటుగ నాన
వతిచేయుదుర్యోధకు లోబడి తిరిగిపోయెనుగాని నానుగఁడు నామా
ట కడుగుదాటునా కాని శ్యామా ఇకనా కాసౌఖ్యము కలుగదు
తలఁచిన నాగుండెలు వ్రయ్యలగుచున్నవి

ఉ॥ ఎన్నటికైన నా నరసుఁ డింటికివచ్చున వచ్చియుండినన్
గన్నులఁ జూచునా యదియు గల్గిన ముచ్చటలాడనాన నా
పున్నెముచేతఁ బల్కినను పొందులభించున పిచ్చిమాటలీ
కన్నులు కాలిపోయినవిగా నవమోహనరూపు చూడగన్॥

ఎన్నివిధముల సరిచూచుకొన్న నారాటము మానకున్నది

శ్యా-తల్లీ మగవారుచలచిత్తులు. పట్టుపట్టిన నుడుముపట్టుపట్టుదురు.
కొంచెమాకోపముతగ్గిన పూర్వముకన్న నెక్కుడు ప్రేమచూపుదురు

సత్య-ఈజన్మ కా మహామహుని ముఖారవిందదర్శనములభించున? భక్తాభీ

ప్రవరప్రదాన కల్పకకల్పమగు నా దేవదేవుని కరముస్పృశింప సమ
కూడున,

శ్యా-అమ్మా, ఎంతపాపిష్టివేళయోకాని నందనందనున కింత కార్పణ్య
మా. పరులకష్టసుఖముల విచారంపవలదా నిన్నీవిషయమున సాధింపఁ
జలపట్టినాడే. ఇంతకఠినుల సహవాసము కత్తిమీద సాను కష్టమె
సత్య-అట్లనకుమట్లనకుము.

మ॥ కరుణాసింధుఁడు నందనందనునకుఁ గార్పణ్యమాకల్ల సు
స్థిరమాతండు కృపాభుఁడీతరిని నాచిత్తుబె దుష్టంబుగా
ధరఁగారిగని మ్రొక్కనైతిగద నాదౌర్భాగ్యమేమందునో
సరసాగ్రేసరచక్రవర్తి యిదె నన్ సాధింపఁగాఁ గాలమే॥

ఎవరెన్నిమాటలు చెప్పినను

గీ॥ వేతులారంగ నా కొంపఁ జెరుచుకొంటి

నన్ను మన్నింపవచ్చిన వెన్నుఁదన్ని

బుద్ధితక్కువ యీరీతిఁ బుగుషు వెనుక

ముందు నరయక తూలితి మందసుతిని॥

శ్యా-స్త్రీలకిదిమరియాదె. తమపై మోహముకలదని కొండపైఘోతినిదె
మ్మని బిగిసి బీరిగొజలగుదురు. మగవారిమనసుకరుగునట్లు మాట
లాడు స్త్రీల కిప్పుడె కరువువచ్చినదె, కలియుగములో గలికమునకై
న నుండురో యుండరో

సత్య-శ్యామ? నీవుచెప్పినట్లు వినియుంటినిగాని స్వతంత్రముగా నొక్క
టియైనఁ గావించితినా, తుదకీస్థితివచ్చినది. తుదిమాటదక్కించుకొ
నుము. శయనాగారిముననుండు భర్త కనుకూలముగా ముచ్చటించు

ప్రసంగము నీకెక్కువ యనుభవమా?

శ్యా-“నస్తీస్వాతంత్య్రమహతి” యను ధర్మమతిక్రమించి స్వతంత్రము
గాఁ గార్యము నెరవేర్చు మనకగునా? కాని నేనొక తుదియుపాయ
ము చెప్పద వినెదరా?

సత్య-వినకున్న నాకార్యము నెరవేరకలదా, జీవితాశవిడిచిన నాకు నే
కార్యమయిన నేమి, నామనోహరు నొక్కసారి చూపింపుము

శ్యా-(స్వగతము) నారదభగవాను లను గ్రహించినమంత్ర మిప్పుడుపయో
గపరచెద. (ప్రకటముగా) తమరాచుశోద కిశోరుఁజూడనెంచినఁ
దమరొక వేషమువేయవలయును

సత్య-వేసినవేషములు చాలవా? యీవేషములకు మోసపోవునా పిచ్చి
దాన,

గీ॥ సాధుసజ్జనసంతాప శాంతికొరకు
క్రూర రాక్షసవంశ నిర్మూలమునకు
ధర్మసంస్థాపనాధా మీధరణి నెన్నొ
వేషములువేయుఁ గృష్ణుఁడో వెఱ్ఱిదాన॥

ఆ జగన్నాటక సూత్రధారున కెరుకపడని భూమిక మనమెట్లు ధరి
యింపఁగలము

గీ॥ వేషములకేమి యెన్నియోవేయవచ్చు
తొలుత శ్రీకృష్ణుఁగనుగొను దోవచెవుమ
చూచినంత నె లాభమా సాగసుకాని
పలుకువినఁజాలు భాగ్యంబు గలుగవలదె॥

నాగ్రహచార మేమియోకాని

గీ॥ వాడవాడలఁదిరిగెడు వాఁడునేడు

కండ్లబడకుండ నిదియేమి కర్మగతియొ

కనులగలిగిన గూబకుఁ గానఁబడునె

సూరుఁడెప్పుడు పుణ్యంబు శూన్యమాట॥

నాచేతులు చెడిపోయినవి. లేకయున్న నామనోహరు పాదంబు
ఱొత్తుకుందునా? నానోరు నొక్కుకొనిపోకున్న నొక్కపలుకు బం
గారమాయని బ్రతిమాలిన మాటలాడకుందునా? నాకాలు కాలిపో
యినది. లేకయుండినఁ దన్నుదనా? పుట్టినబుద్ధి పుల్లలతోగాని న
శింపదనునట్లు నాకోపము నాకొంపఁదీసినది. శ్యామా? నాకేవేషమ
క్కరపట్టదుగాని చావుశ్చేసము వేయుము

శ్యా-అమ్మా! ఊణమునకొకబుద్ధి వలదునుమా? యిదియంతయు పిచ్చి
కోపమువలనఁబుట్టినది దీనికి మాయోపాయమువలనఁ గాని సాధిం
పరాదు. నాయుపాయము వింటివేని, పారిజాతము నీపెరటనాటింతు
ను. అట్లుచేయనైతినేని నాతలనొసంగెద మనమిద్దరమును ప్రాణప
రిత్యాగమహూత్సవ మేకకాలమం దనుభవంతము

సత్య-అది యెట్లునుతప్పదు. ఆశుభవతఃమానము చెప్పుము

శ్యా-కృష్ణమూర్తిఁ నీపైఁగలమోహమున వసంతోద్ధానమున నున్నా
దావస్థనున్నవాఁడు. గాంధీగృతకలవాఁడు కాన పట్టుదలచే నీకడకు
రాకున్న నామదనదేవుఁడు తల్లిపై దయలేక తండ్రినివిడుచునా నా
మయ్యకందరు విందులే

అట్లనకుము. మగవారికి మగవారిపై ప్రేమగలుగుట స్వభావము.

కాతిధర్మము విడుచునా, కానిమ్ము నీశేషచేయమనెదవు

శ్యా-నాయుపాయము కాదనకచేసెదవా? చేతఁజెయ్యడవలయు
సత్య-శచీపరాభవానుకూలముగను, రుక్మిణీ గర్వాపహరకముగ నెద్దిచే
యునున్నను సిద్ధము.

శ్యామ-అట్లయిన నిమోక సన్యాసివేషము వేయవలయు

సత్య-అదవారికిపరాభవకారణము కాదునాకే అయినదానినిదివరకెధరించి
తి నారదుఁడును నీవు నేకమయినన్ను పిచ్చిదానినిఁజేయుచున్నావు ఇం
కనుసన్యాసమనఁగ నెద్ది.

చ॥ కలకలలాడునాధుని మొగంబునుజూడఁగ నోడిపాడుక
న్నులువడిమూసుకొంటిని మ నోహరుమాటకు మారుబల్కుకే
జలమునలేచిపొమ్మని విసంబునుఁమింగుచు విత్తులూచుచే
నిలువెడఁగదోచినప్పుడె ధ రించితి భిక్షుకవేషమంగనా॥

గీ॥ నాథునెడఁబాయునాతిన న్యాసిగాదె

వేషమేలను నిజమెగా వేయనేల

వలయుసొమ్ముల? చీరెలా? పక్కసొగస?

యిదుగొసన్యాసినైయుంటి నింకఁగలదె॥

ఇంకను నలుగురుదలలెత్తి చూడవలయునా?

శ్యా-(స్వగతము) గొప్పయింటిబిడ్డలబుద్ధులువేరు నారదుఁడునేను నేకమ
యినట్లుఁహించినది మనముజంకక నారదునిసంగతిఁ దెలియఁజేయక
తప్పించుకొనవలయు లేకున్న నాతలదక్కదు (ప్రకటముగా) సత్యభా
మా భార్యాభర్తల కలహమననద్దము పై నీరువంటిది ధైర్యమునమ
గవాఁడెక్కుడందురు స్త్రీలుధైర్యసాహసముల నెక్కుడందురు మఱి
యు మనజన్మముమాయలకుఁ బుట్టిగిల్లు కలహవీజములకుఁబంటభూ

మిమోసములకు మొవటిమంప అన్యతంబులకాకరము విలాసముల
కుఁ బాతర బొంకులకు భోగభూమి.

గీ॥ బొంకులాడిన గోడను బోలిపరుల

కలవిగాకుండభేదంపఁ గలముమనము

పురుషుఁడొకవేళ బొంకిన ముందునిజము

బైటఁబడుగాదె దడిఁగట్టు భాతిజగతి

నీవెంతవిరహతాపమున సొక్కినను స్త్రీస్వభావమగుటచే నాశాబ్ద
ధంబునఁగట్టువడకమానవు కాబట్టి మాటలాడుచుంటివి కృష్ణుఁడీత
రినంజ్వరావస్థనతిక్రమించి నున్మాదంబుననున్నవాఁడట ఒకానొకప్పు
డు మూర్ఖావస్థనుజెంద నుంకించుచున్నవాఁడని కూడవింటిని కా
ర్యానుకూలముగనెన్ని వేషములువేసినను వేయవచ్చును దానిచేమ
నకుఁగొరంతరాదు సర్పముతనపడిగను ముడుచుకొనిచచ్చి నట్లుపడి
యుండి మఁడూశమును పట్టుకొనునుదానిచే ఘణికిపరాభవమాపాం
డపులరణ్యవాసముచేసినపిమ్మట గదా రాజ్యపరిపాలనముజేయుచుం
డిరి ఇప్పుడు నీకేమితక్కువయైనది ఓర్వలేక పరులునిన్ను దూషింతు
రనియూ నీవు సంకోచించుచుంటివి. యిప్పుడు తలలెత్తి చూచువార
లందరు పారిజాతము నీపెఱటనాటినపుడు వారితల లొంచుకొనవల
సినదె. కావున నేనుకయోగినీవేషము ధరించెద, నీవొక యతివేష
ముఁదాల్చుము

సత్య-నీమాటకు బదులుచెప్పుటకు నోరురాకున్నది కాని అప్పటికి మన
కార్యము కాకయున్న మనమే తలనొంచవలయు

గీ॥ దాసి? యలవాటులేనియకా పోసనఁబు
జేయ మూతిమీసలు కాలిపోయినట్లు
ఎన్నఁడెరుగని సన్యాసమిప్పుడయ్య
వారిఁజేయఁగాఁ గోతియకా భాతినాతి॥

ఉన్నదిగాక యుడుకుపిడుగనునట్లు తలవంపు ఘటిల్లునుకద. తెలిసి
తెలియని వేషమువేయుట తెలివితక్కువకాదా

శ్యా-నన్నంత తెలివితక్కుదానినిగా నెంచితిరా? మీరణుమాత్రము నం
శయింపవలదు మనమీచీకటిదాటకమునుపె వసంతోద్యానమునకు
బోయి వారిచేసత్కారములంది పారిజాతము మనకొనంగునట్టులగోరి
పిమ్మట నిజస్వరూపముఁదెలిపి పరిపూర్ణమనోరథుల మగుదము
మూడవవానికిఁ దెలియకుండ నీరేయి భూమికనుధరింపుము

సత్య-ఇది నెరవేరుకార్యమా, కావలయు ప్రాయశ్చిత్తములన్నియునైన
పిమ్మటకాని యీఘటము నశింపదుకాబోలు

శ్యామ-తప్పక నెరవేరుచు నామాటకడ్డుచెప్పకుము నీవొకటియు నేనొక
టియునా? నీకులోపముకలిగిన నాకుగాదా ధైర్యమవలంబింపుఁడు
నేనిపుడేవచ్చెద (అని నిష్క్రమించుచున్నది)

సత్య-(స్వగతము) “స్త్రీబుద్ధిఃప్రళయాంతకః” యనునట్లు గోటమను
ముకార్యమునకు గొడ్డండ్రనుపయోగపరిచినట్లు కొంచెముబ్రతిమా
లినఁ బరిపూర్ణమగు కార్యమునకు ముప్పతిప్పలుపడవలసివచ్చె ఆ
శ్రితవరప్రదాతయగు నాప్రభువుని యతివేషమునఁ గార్యము యా
చించఁజూడవలసి వచ్చెగదా? అప్పటికిని నెరవేరకున్నఁ బాదముల
పైబడి ప్రాణపరిత్యాగము చేసెదననిప్రాధికంచెద

గీ॥ బిందులోడలు నోడలు బండ్లుగాను

కాకమానున కాలంబుగడచుచుండ

చక్రమిలమీదఁ దిగుగఁగా జరుగకున్నె

క్రిందుమీదుగ మీదును క్రిందుగాను॥

వెన్నెలకాలమరిగినచో చీకటిరాకమానదు చీకటిబడినఁ దెల్లవారక
మానదు

శ్యామ-(శాటీలు కమండలము విభూతితోఁ బ్రవేశించుచున్నది) అమ్మా

తారతిత్వ రితంబున నీవస్త్రములుధరించవలయు తెల్లవారవచ్చినది

సత్య-నాధునినిరసించు పాపిష్ఠురాలింతకన్న నెక్కువయోగ్యత కలుగు

నా? బుద్ధులు భూములేలవలెనన్న వ్రాతలు వాకిళ్ళనూడ్చునన్నట్లు

నాకర్మమిట్లుకాలిపోయినది పువ్వులమ్మనచోటఁ గట్టెలనమ్మినట్లుశృం

గార భూమికనడుగుపడఁగఁజేసి భిక్షుకపేషమునుధరించిగదా కృష్ణా

• జూడవలయుదైవమా పరులమేలునకోర్కనివారి కెంతలోఁదిరుగుమరు

గుకల్పించితివి కోరికలన్నియుగుళ్లయ్యె

శ్యా-సత్య భామా యెవికిభూషణాలవనరమయిన నూదిపోటువలన ముం

దుకలుగుభాధకు చెనుకముందువిచారింతురా చెయినిటుదెమ్ము భూతి

నిఁబూయనిమ్ము

సత్య-ఆహా దైవమా

సీ॥ మలయజచ్చికా మహితమానామేన

భూతిఁజేతులఁదీసి పూయవలసె

వజ్రాలకమ్మల భాసిల్లుచెవులకు

రుద్రాక్షపడిగెలు గ్రుచ్చవలసె

జల్లారుబూటాల శాటిగప్పెడుమేనఁ

గామాయిశాటిల గప్పవలసె

క్రొమ్మడిమెడమోద గూర్చియుండుటమాని

చుట్టగాలిఖనెత్తి జుట్టవలసె

గీ॥ చెట్లశీవెలుగూర్చెడు చేతితోడ

బ్రహ్మదండకమండలా బృట్టవలసె

తుడకునన్యసివేషంబు దొరికె బియుని

గాలఁదన్నిన నిర్భాగ్యు రాలికింతె

శ్యామాతానొకటి తలఁప దైనమొకటి తలఁచునన్నట్లు నామూచ్చ
టలన్నియు నట్టేటఁగలసినవి.

గీ॥ కుచ్చితంబునుగలవారు కూలకొదె

తాముతీసినగతకంబు తమకుగాదె

ఎవఁడుసూర్యుఁమీదగా నినుగబోయు

వానినెత్తి సపడుఁగాని పడు నతో లగ॥

నావారంభలన్నియు వల్లకాడఁబసవిగదా

సీ॥ సవతి నెట్లుగనె న సాధింతుననువారంభ

జడగట్టితలవంపు బడఁగఁజేసె

పతిచేతఁబొడంబుఁ బట్టించుననువారంభ

పాదుకలీచేతఁ బట్టఁజేసె

యభినవభూషణం బొజ్జఁగొనుననువారంభ

యున్మ భూషణములే సున్నచేసె

దొరరీతిఁగార్యంబు నెరవేతుఁననువాఁచ

దొంగవేసమువేయఁ దొడగఁజేసె

గీ॥ సునునిమసిబూసి నేరేడు కాయఁజేయు

వాఁచనామేనఁబూయించె భసితమాఁగ

తలఁపులన్నియుఁబ్రతికూల తనువహింప

భగ్నకృష్ణులైనవారెగా భాగవతులు

శ్యామా యింతకన్న పరాభవము కావలయునా? సమస్తాభరణభూ

షితురాలనయియున్ననారాకఁ గోరునాధునకభిముఖురాలనగు నేనీ

పాడువేసముతో స్వయముగాఁ బోవలసివచ్చెకదా

శ్యామ- తుపాఖన న్యాయముగనెన్నిసారులీ పరిదేవన మున్నాప్రభువునీ

కు నొంటిగానమస్కరించునవుడు విదలించితివి యిప్పుడాదయాశాలి

సభాముఖంబున నమస్కరించిన నీవేమనిదీవించెదవు

సత్య- అయ్యోనాపాడునాలుకకు దీవెనలుకూడునా?

శ్యామ- వెట్రికోపముగలచారికి వెనుకముందు యోచనలుండునా దీవిం

చినవుడు పలుకుమాటలను పారిజాతమును గోరురీతియు మాగఁమ

ధ్యమందువచింతు నేనుఁగూడ రూపముమార్చవలసియున్నది కావు

నఁబోదమురమ్మ

సత్య- సిద్ధముగానున్నాను

గీ॥ పోయివచ్చెద శయనమా వుప్పవనికి

పోవుకార్యమునెరవేరి ముదముకలుగఁ

దిరిగివత్తునుశయనింతుఁ దిన్నగాను

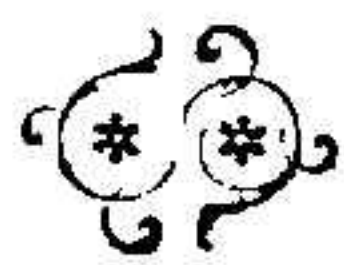
లేకయున్నను తుదిచూపునీకునిదియె॥

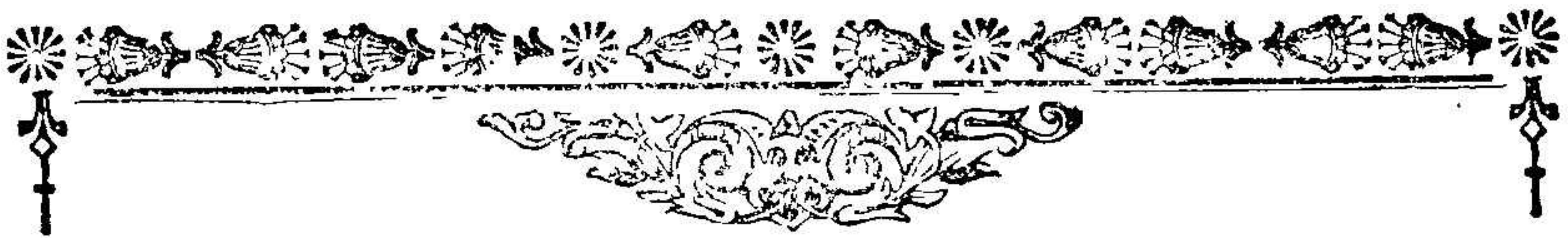
(అనియిరువురు నిష్క్రమించుచున్నారు)

గద్య--ఇది మల్లాది వంశాచ్యుతరామ విరచిత

సత్యామోదచంద్రోదయంబునఁ

దృతీయాంకము

స త్వా మో ద చ ం దో ద య ము

చ తు థా కం క ము

ప్రేమే శము ఉద్యానవనాంతర్భాగము.

(వసంతునితో విరహబాధనభినయించుచు గృష్ణుడు ప్రవేశించుచున్నాడు)

కృ- చెలికాడా యిప్పుడు నిశీధాటియుండునా

వసం- రామ రామ మీకు నిద్రచచ్చిపోయినదే ఒక్కకునుకు, కునుకుదురు అమయ్యా నాకనులు భగ్గున మండుచున్నవి నిదురతోసుకొనివచ్చుచున్నది,

కృ- (స్వగతము) నాకీతఁడు పరమహితఁడెకాని సకలవిద్యలయందారి తేగినటులీ విషయమునఁ గుశాగ్రబుద్ధి కలవాఁడు కానట్లు గుపడుచున్నవాఁడు (ప్రకటముగా) మితమా యెందుకీ పాడునిద్రను గోరుచుంటివి.

గీ॥ బ్రతుకు కాలము సగముగాఁ బాడు సేయు

జదువు సంధ్యల వేళకుఁ జక్కవచ్చు

సుఖముఁ జెందఁగఁ బైపై ని సోకుచుండు

పాడు నిద్రను దలఁచగా వలదు సఖుడ॥

వసం- అయ్యయ్యో అయినవారికి నాకులు కానివారికిఁ గంచముల్నుట్లు నిద్రలేకున్న బ్రతుకెక్కడిది ఆ బ్రహ్మదేవుఁడు దినమునకు నిరువది మూడు గంటలన్నర పదినిముసముల యేబదియారు తృ టులకు పయి

గా నిద్రనిచ్చి నన్నన్నమువేళకు లేపిన నాకుసుఖముగానందును య
న్యాయముగా నిద్రను నిందించుచున్నారె నిద్రసుఖము నిచ్చునది
కాదా?

కృష్ణ- అవునవుచు యీలోకములో సుషుప్తికన్నఁ దృప్తికరమగు వ
స్తువుగలదా

గీ॥ నిద్రలేకున్నదేహంబు నిలుచుటరుదు

దుఃఖమెంతైనగలిగిన దుడిచినైచు

గష్టమెంతైనదేహికి శూణములోన

సుఖముఁగలిగించునిద్రకు సూటికలదే॥

ఆహాసుఖకరమయిననిద్రకు నోచుకొనకపోతినిగదా

వసం- శివ శివ యీపాడునిద్ర మహారాజులకేల నిద్రమొగము దరిదు
లది నిస్సృల కాకలియొక్కవ లేమిడికలవారలకు పిల్లలతిశయము
కొంగుతాకినఁ జాలు డజనులకొద్ది వద్దనగా ముద్దువచ్చుమొద్దుల వం
టివారు బయటదేరుదురు ప్రభువులకు సంతానముకలుగు టగుదు గ
లిగిన దిగ్విజయాది కారులగుదురు.

కృ- వసంతా యిప్పుడెన్నిఘడియలు దాటును

వ- భల్లునతెల్లవారినట్లున్నది దిక్కులునల్లగానున్నవె ఎంతోప్రాద్దునె
త్తిమీదకివచ్చినట్లున్నది చూచినీరవలయు నాపెద్దచుక్కను నేనుజీ
వించుఫట్లులేదండి నక్షత్రములు మినుకుమినుకునుని చల్లచుక్కలవ
లెనగుపడుచున్నవి

కృ- నాగాలినీకునుసోకియుండును నిజముగాఁదెల్లవారి యుండవచ్చు నా
మానసముస్వస్థతవహింపకున్నది యెట్లువహించును

నీ॥ పరులపంచనుజేరి బ్రతుకరెక్కలువచ్చి
 పిచ్చికూతలుగూయఁ జొచ్చెనొకఁడు
 పాండురోగముచేతఁ బడియుండికడుచండ్ర
 నిప్పులువెదజల్లు నీచుఁడొకఁడు
 దూపులేకయెమిన్ను కాపురంబుగనుండి
 పైబడితెగఁగాల్పు పాపియొకఁడు
 చెఱసాలఁబడియుండి చేటుపాటునులేక
 తలచిన్ముఠుటియించు ఖలుఁడొకఁడు॥

గీ॥ కసరుకాయలుమెక్కియు కడుపునిండ
 రామరామనిదబ్బర లాడునొకడు
 కలదెక్షణమైననూపిరి విడువఁగాను
 దుష్టలోకమువిడఁబడి కష్టమిడఁగ॥

మఱియు

గీ॥ బర్హి గనుగొన్ననీవేళ బర్హియయ్యె
 కోకిలంబయ్యెనీయెడఁ గోకిలమ్ము
 యాశుగంబయ్యెనీతఱి నాశుగంబు

భ్రమరమాయెను భ్రమరమై భ్రమయొనిజ మొ॥

వనం- నిజమె నిజముకాకేమి రాత్రితెల్లవారినదనుటకు సందియమా దే
 వరవారిదేహముతెల్లవారినది నాకునిద్దరచేత రాత్రివల్లుదెలియకు
 న్నవి తమకెందుచేతనోజగంబంతయుఁ దారుమారుగా గానఁబడు
 చున్నది.

కృ- ఎందుచేతనోయని సందియమేల మోహపిశాచమావరించినదాది

దినదినప్రవర్ధమానమై తాపమతిశయించుచునేయున్నది
 చ॥ నిలిచినఁగూరుచున్న గమనించినఁ బండినఁజూచుచున్నలో
 పలనువంపించినఁ బయట బంగరుగద్దయనున్న నెమ్మదిఁ
 దలఁచినఁబల్కినన్మఱియుఁ బొడిచుముగను బోలియున్ననా
 తలఁపుననిల్చి సత్యప్రమ దంబునొనర్చును మున్నుమిత్రమా॥

వసం- మున్ననగా నిప్పుడుకాదనియా?

కృ- సంశయమా కడుపునఁబుట్టినపుత్రుడు కష్టంబులనిడుచుండ పరులనే
 లను దూరవలయు

గీ॥ వంశమర్యాద నట్టేటఁ బాతిపెట్టి
 పగనుతండ్రిని సాధించు వాడుకొడుకె
 తండ్రిసౌఖ్యంబు మదిలోనఁ దలచువాడు
 పుత్రుఁడనజెల్లులేనిచో శత్రువగును॥

పుత్రులొక వేళ శత్రువులగుదురునుమా

గీ॥ తల్లిముద్దునఁ బెంచదె పిల్లవానిఁ
 బతికిహితముగవర్తింప వలసినపుడు
 బిడ్డడేడ్చినఁదల్లికి విసుగువచ్చి
 వీడునాపాలశత్రువై విడిసెననదె॥

పసితనంబునమాతకు యశాననంబునఁ దండ్రిపుత్రులు మిత్రులు గూ
 డకారు

వసం- (స్వగతము) మాటలనందడినిబడి పిచ్చిఘోరణిప్రారంభించినవాఁడు
 (ప్రకటముగా) మీరీపూట పలహారమయినఁ జేయకపోతిరి

కృ- జీవితాశపిడికుంటిననియా మీయభిప్రాయము

వసం- మీరుబయటబడితిరిగాన నేనడుగవలసివచ్చినది ప్రభువుల కేమిలో
పమయినది

కృ - లోపముకానిదెద్ది లోకములో గట్టబులదూలించి ఎట్టబులబూ
రించువస్తువెద్దియోచెప్పుము

వసం- అది పెద్దసంగతియా? చెప్పెదనువినుండు

నీ॥ కంఠకాసులపేరు కలిగియుండినజాలు

పడతులందున పతివ్రతలువారు

పోగులతమ్మెట్లు మురుగులుండినజాలు

న్యాయవేత్తలముందు నడుచువారు

మేడలుమిద్దెనీ పాడనుండినజాలు

ధర్మవేత్తలలోనఁ దగినవారు

తలబట్టమొలబట్ట వెలగల్గిననుజాలు

పూజ్యపంక్తికిముందు బోవువారు

గీ॥ బుట్టమీసాలుత్రిప్పగ గిట్టుచెప్పు

దొడగనుండినజాలును దొడ్డవాఁడు

సంచులుండిననందకు మంచివారు

కొక్కెనీడేరుధనలక్ష్మి గూడియున్న

ఎన్నికొంపలుగూల్చినను ఆమహాలక్ష్మి ఆచిన్నమ్మయా భాగ్యదేవత

నెత్తికెక్కిన నెక్కడలేనిబుద్ధియు నెక్కడలేనిచాకచక్యత యె

క్కడలేనిచక్కదనము మర్యాద పెద్దరికము చదువు సంధ్య తాత్యము

వైదికము నిష్ఠ నీలు లెన్నియోపుట్టివచ్చును నాకదియెమంచివస్తువు

కృ - అన్నన్నా యెంతపొరబడుచుంటివి

తే॥ గీ॥ ఉండనిల్లునుమంచంబు పండగాను

తినుటకన్నము వస్త్రంబు తిన్నగాను

లేకయుండిన గవ్వంబు లెన్నియొన్న

మాపిసుఖములనియ్యఁగా నొపుభార్య!

కావున బ్రేయసీవియోగముకన్నఁ గవ్వముజాయాసమాగమముక
న్న సుఖమును లోకమునలేవును

వసం- అయ్యానులయపర్వతమునందలి కిరారవనిలలు మంచిగంధపుత
రువులచేఁ గూడొండుకొనుచుందురట ఆకూడుగుమగుమలాడుచుం
డునా

కృ- (స్వగతము) అతిపరిచిత యాదవజ్ఞానంతతగమనాదనాదలో భవ
తి, యనునీతినాకుఁ దెలియుచేయుచున్నాఁడు (ప్రకటముగా) మిత్ర
మా కవ్వసుఖములు స్వభావాను సారములుగానుండును లోకము భిన్న
రుచికలదికాదా

వసం- ఆఁడువాండ్రకలునునిచ్చిన మనమాటవినరండి

కృ-ఎంతపిచ్చివాఁడవోయిమహాకులప్రసూతులగువారలెప్పుడును భరణ
లఁ దిరస్కరించరు అదిసామాన్య విషయము

వసం-అటులయిన తమకీ విచారమేల

కృ-ప్రకృతికోమలమగు నాప్రియురాలియెడ నపరాధమొనర్చి యుంటి

వసం-(స్వగతము) గొప్పగొప్ప స్త్రీలములలో నన్యగాలకయధికారము
న కయ్యగాలుక గడగడలాడుచుందురు (ప్రకటముగా) సాధువతక-
నగలవారు పగులపై నేరములాపాదెందునా

కృ-ఈతఁడు సత్యభామనాయుడల నొసర్చినకార్యమెరిగి యుండియు మ
ర్తములు నాటునట్లు పలుకుచున్నాఁడు (ప్రకాశముగా) న్యాయము
నకు స్త్రీలని పురుషులని భేదముకలదా సేరమున కందఱు శిక్షణీ
యులె

వసం-అదినిజమె ఆపదలుకాపురములు సేయునా దోక్షముల పీటలుపె
ట్టుకొనునా మనవల్ల సేరముండిన గాఁడువాండ్రు శత్రులై యాదరి
సేసన్ముగారిరడకేగి బ్రతిపూలుకొనియెద

కృ-మిత్రమా

నీ మరునిల్లెనిదేర పరిచిపైకెట్ల

నెలతేనివజ్రపు కలశమునగ

పాంథాళిస్వాదరంబు బగలంకరగానెరచు

నరగుణలక్షణు చక్రజునగ

మోహసారాచార మునబొంధమత్సాళి

తెలివిబట్టెగల శైవు దీపహనగ

పరిహులదూరింప మరుడలికముఁగాల్చు

జలువను నిన్పల గురికయనగ

తే॥ గీ॥ పుష్పశరఁడను శమన్ముడు పోచిగంచి

విషయోగులతోమ్మలఁ బెనుచున్ద్రో

పెచ్చిఁగి నరగులంబు విడచినగ

దోషముల నెఱిగి ముని యాచరి

వీరభూతి శత్రువుల నెఱిగి ముని యాచరి దనుకొను

చుండ నీనాచునుగొన్గి బాగు మునిచున్నవె

వసం-ఈచంద్రునికా ఘోషేణి దశన మొనంగించిన వంద్య గాత్రములకు

గంటగలదు

ప్ర-నీ వెయిలగా చాకార్చి మొదటి చ-గిల్

చన-అనువు "న మేల అణగారారు ఎ-అయిదున్నది

కృ-పి.వి. నాడే బుద్ధి నాడే బుద్ధి నాడే

వనం-అట్టా వా ప్రాగ్వికారము పేరుగా

၁-အင်္ဂါနတ်သီလ

వసం-నాకు తెలిసింది నా నాస్తిక సంకల్పన మనునాటకంబొకటి దేవతలచే

నేటి రాత్రి యిహ్యానవ కనునఁ బ్రదర్శించునునని చల్లగా శ్లేషాంత

మునకొక వారణాసురి నొకకలయిన వారిజాత వృక్షనందిల్ల నముం

గూడ గూడునొచ్చునది నిర్గుణ వాగ్విమలా తోటకరుడెంచు నటుల

23/2/24

శ్రీ - మామోపాయము. ఇంతలో నొకప్పుడు నామోక్ష కలహం

వసం-చేయునది మిఠాన నామము. ఇది దోంగితనముగా నెన్ని వెన్నము

గ్రంథ మితిద్వైతము ప్రతిపత్తిని బ్రహ్మగారోకపేక్ష వుత్పత్తిని

కోయిలేము

కృష్ణ-కోరిన జలగుంపుజాలమా

వపం-అట్టియిన చుక్క-అనురాగుగడియారాలో నమ గారీక్కడ ప్రాలు

నటన చేయుచు

శ్రీ - ఈనగటి మేలవారి కనుగూడోన

వనం-శాస్త్రము, పరిశోధన, విజ్ఞానము : : : : : గా. సుబ్బారావు వనమగువెంటి కా

లునేతులఁ ద్రొక్కిపెట్టి మితిలేనియజ్ఞముల కధ్వరమొనరించినాను
పైసలుపెట్టగా బెట్టఁగాఁ గొంచమయిన గాంభీర్యత రాకయుండు
నా పోయివచ్చెద (అనినిష్క్రమించుచున్నాడు)

కృ- వసంతుని పంపుటకన్న నేనుపోవుటయు క్తమేమొ లోకానందకరుం
డయిన జండ్రుఁడు నాతోవిరోధముసాధించుచున్నవాఁడు వసంతా
గమనము నామనోవనికి వసంతాగమనమయినచో నరియె లేనిచో
నేనేపోయెద కన్నులుతిరుగుచున్నవి నిముషమాత్రము శయనించెద
(శయనించుచున్నాడు)

(వనప్రాంతమున యోగినీవేషములతో సత్యభామయు శ్యామయు
ప్రవేశించుచున్నారు)

శ్యామ-అమ్మా ధైర్యమవలంబింపవలయు ముఖ్యముగ మూడుమాట
లతో గార్యముసాధింపవలయు. సర్వము నేను వచింపఁగలదానను
నేనుచెప్పిన మాటలన్నియు జ్ఞాపకముకలవా

సత్య-జ్ఞాపకములేకపోవుటెట్లు

గీ॥ తలఁచినంతనె గుండెలు తల్లడిల్లు

చుండు గనుగొన్న రూపంబు షోభమొదవు

చుండుఁ గృష్ణునిముందర సుండుటెట్లు

చేతగాదిది శ్యామరొ రోతకాని॥

మఱియు

గీ॥ మబ్బుఁగనుగొని మనమున నుబ్బిచెరువు

కట్టఁ దెగఁగొట్టుజూట్టని కటఃశి రామ

రామ యారీతి సన్యాసివ్రాతయెచట

ప్రాప్తమాయెను కలుగుబోధలముముందు।

నాకా పారుజాతచుక్కరపట్టదు జీవితాసయఁజెల్లిపోయినది లేనిపో
ని మనోవ్యధ నాదేహమంతయు తగలపెట్టుచున్నది శ్యామా న
న్నవిడిచిపెట్టుము

గీ॥ సకలసౌఖ్యంబులా పారుజాతమెపుడు

ప్రియఁడు రుక్మిణికర్పింఁచె బ్రేమతోడ

నవుడెతరెను బ్రతుకఁగా నొనెనాకు

మొండిఘటమిది పోవకయుండెగాని॥

నే నేమొగముపెట్టుకొని మనోహరుచెంతకరుదెంతును

శ్యామ-ఓహూ తిరిగిమొదలుపెట్టితిరె. యిదియంతయు గతించినవి
షయమె. గంటరుండి నానోగు నొప్పిపెట్టునట్లు మాగ్గమధ్యము
నందు జెప్పినదంతయు నాకప్పగించితిరె కార్యము సాధించుటగౌరవ
ముకాని కాదని, కూడదని, సిగ్గుని, తలవంపులని, యిట్లని, యట్లని
చాలుమూలలేని పిరికిమందు నేవించఁగూడదు

సత్య-శ్యామా! నానాధుఁడు నన్నుజూడగనే గుర్తింపజాలకుండునా
యింతప్పటినుండి యెత్తుపోత్తునఁ బెరిగినట్లుంటిమికదా ధ్వనినైన గు
ర్తింపకుండునా? ఇదికూడ నాకొకపరాభవము పరీవాదము

శ్యామ-ఆతఁడెరుగనివాఁడుకాదు ప్రసృతిమాఁకుహానుభావుఁ డున్మాడా
వస్థలోనుంచుటచే దప్పకచూరబడును

సత్య-అట్లయిన మన్మాదావస్థతో నాకొదంగిన పుచ్చరప్రదాన మెట్లు
నిశ్చయము

శ్యామ-సత్యవంతులు పరిహాసమునకైనఁ గలనైన సత్యమాడరు పర
ప్రదానమొనంగిస్థగొక కుంకుమచిహ్నము పాస్త్రముననుండునట్లొస
రింపుము కార్యమునెరవేరును

సత్య-అట్లయిన నేనొపరించఁదగిన కార్యమెద్ది

శ్యామ-నందనందనుండు మీనామూక్షరంబులఁగోరిన నేనొని వచింపవ
లయునో జ్ఞాపకముకలదా

సత్య-(యోజించి) నామాననము స్వస్థకవహించినదా

గీ॥ వడ్లు పెరుగునుకలిపిన బొత్తినాకు

చిత్తమంతయుఁ గలతరు వెందియిందె

మరిచిపోయితి నాపేరుహందముతిని

మోరుమెదలంపసిగ్గు నారినాకు॥

శ్యామ-కార్యమునెరవేరనంపవరకు నీచాతుర్యము జూపవలయు దేవర
వారి నొమము సత్యామోదచంద్రులని పచి పపలందు

సత్య-నేను సందిగ్ధముగా వదింపఁదగువ కృమలన్నియు నీవే ముందుప
లుకుచుండవలయు

శ్యామ-అట్లయినఁ బోవుదములెండు యదియె వసంతోద్భావము గో
స్తనీలతాకుంజమున నీప్రియుఁడు వానంతికాగమనాబుఁగోరు రసా
లమనలె నిలిచియున్నవాఁడు నీకార్యము తప్పకఘటంపఁగలదు

సత్య-సత్యమే కావచ్చు

గీ॥ అడుగుముందిడఁ దడఁబడునన్మ నాకు

నోదలు వడకాదె కడుపడి జనకలిగి

నెవ్వనికన్నా నీమూలము నడకుచుండె

నెమరు దిగిపోయె దేహముజల్లినంగ॥

మోహంబు కావించుచును నీమూలము కానరాకున్నవి లజ్జాపాశము
రికట్టుటచే నమనఁబడములాడుచున్నవి కాపున నిలి కతకావ్యతా
మూలములనయితి సుమా

శ్యామ-తారు తామసింపవలదు దయచే గురువు (అని నిష్క్రమించి
కృష్ణుని సమీపించుచున్నది) హహ హా! పృథ్వీమనఁ బవళిం
చిన గోపాలస్వస్థుని చూచితివా

సత్య- గీ! సాక్షాత్కారమైన నాజని సారసాగ్ని

శ్యామ-హహ! శిగిరియైన నందమహాన బుం నాచోముల శ్రీవాచకము
లుగా ముక్కుమారుల

సత్య-హహ! రజనీకలూచి భగవంతుని శ్రీ ప్రకాశభేరిమేని

గీ! సాక్షాత్కారమైన నాజని సారసాగ్ని

దర్శనమందులకు నీమూలము

జుల పల్లెకాంత భాగ్యంబుల మునకు గలెదె

చాలు నీమూలమునకు సాక్షాత్కారము

శ్యామ-(అని తిరిగి మూలమునకు బయ్యి నీమూలమునందలికి) మింప పారిజా
తపుష్పముగా మెచ్చిన నీమూలము

శ్యామ-మూలమునకు నీమూలము కలగించుచు దేవరహాస్యమునైన నెరవేర్చు
నువ్వయింపుచుంటి (నిష్క్రమించి) మూలమునకు భాగ్యముననియిం
చునుంటి

సత్య-నీమనోభీష్టము నెరవేరకుండునా (అనికదా సనమునగూర్చుండును)

శ్యామ-ధైర్యమును విడిచిపెట్టకుండు (అనిచాటున నిలబడుచున్నది)

కృష్ణ-వసంతా సత్యభామ యేమిచేయుచున్నది

శ్యామ-మారువేసముతో భగవంతుని సేవించుచున్నది

కృష్ణ-వేసము మారిపోయినదా నాపాపకనులా మనోహరాకృతిని జూ

డవుకాబోలును

శ్యామ-(రహస్యముగా) మీయందుకలప్రేమ తేటతెల్లమాయెనా (ప్ర)

మీరుచూడదలచిన వేసములుమారకుండునా

కృష్ణ-ఏప్రదేశములాపాదము లలంకరించుచున్నవో కనుగొంటివా

శ్యామ-ఏప్రదేశమననేల నీప్రదేశమే దేవర కనులువిప్పిచూడుడు

కృష్ణ-ఏమినాభాగ్యరేఖ (అనిలేచి కన్నులువిప్పి యోగివేషముధరించి

న సత్యభామను చూచుచున్నాడు స్వ) నేను మేలుకొంటినా? ని

ద్రించితివా? యిదిస్వప్నమా, జాగ్రదవస్థయా, వింద్రజాలికమా నా

మిత్రుడేడి. ఈమహానుభావుడెవరు వీరీ శృంగారవనికి నేలరావల

సివచ్చె ఏమేమియో కలవరించిన్నట్లుంటి, మతిభ్రమణ నేమనుకొం

టినో, వినియుండిరా, వినియున్న శపించకమానుదురా అన్నిటికి

నమస్కరించుట యావశ్యకముకదా (అని నమస్కరించి మహాత్మా

మిమ్ముల నెదుర్కొని వందనమాచరించని సేవకుని తప్పును కప్పి

పెట్టవలయు

చ! మునికులరోహిణీరమణ భూరితపోధన లోకవంద్య న

జ్ఞాననుతకీర్తిపాత్ర భవసాగరతారణ యానపాత్రమా

జనిమరణాదిరోగ హర శర్వపద స్థితచిత్త భృంగవం

దన మొసరింతు నాయభిమతంబొనగూడ సమగ్రహింపునూ॥

మత్కృతానేక జన్మపుణ్యపరిపాకవశంబున దేవగవారిదర్శనంబు ల

భించె మద్వాంఛిత మవార్యముగా నెరవేరకుండునా

పత్య-(కనులువిప్పి స్మరణనభినయించుచున్నది)

చ॥ తెలిసి భవస్యనోరథము దివ్యశృంగచితదృష్టిచేత న

తుల జనితోత్తమాంగియొక కోరికగోరగఁ జేయకుంటన్యా

కులతఁ దిరస్కరింప నది కోపముకల్గి పరిత్యజించి యా

బలితఁపు కానువేదనకుఁ బొల్పడియుంట తటస్థమాయెగా॥

తెలిసి తెలియక కష్టసుఖంబులవిచారింపక నస్తువపైగల్గుపేమచే పి

యురాండ్రు కొండపైకోతినిఁ దెమ్మనుచుందుకు సమధులగు మీ

నంటివారాకోర్కె నెరవేర్చుకున్న దరిదులకోరికలు మనంబున జీ

ణకంబుకావలసినదెకదా. నదాన్యశేఖరులయి లోకసంరక్షణాధక

మనతరించిన మిమ్ములనాశ్రయించిన మాకోర్కె వీర్కెలెత్తుకున్న

మమ్ముల దరిజేర్చువారెవరు

కృష్ణ-ఓహూ దేవరవానికి భూతభవిష్యద్వృత్తమానంబులు కరతలా

మలకంబులుకదా అకారణభూతదయాంతరంగులై తాము దయచే

యుటచే విచారసాగరమునుండి తొలగింపబడితి తొలుత నా సం

దియముల దీర్పవేడెద

సీ॥ ఏకంశమునజన్మ మింపారెవోగాని

విశ్వులందను భక్యములై

ఏతల్లితండ్రుల కీరుజన్మించిరో

పుణ్యాత్ములనవారె పూజ్యతములు

ఏదేశమిలమీద నిచ్చె వాసముమీకుఁ

బుడమి నెన్నఁగనద్ది పుణ్యతమము

ఏవర్ణములచేత నేపారెనామమా

వర్ణసమితియె సువర్ణతమము

గీ॥ పుడమి నెప్పుడు తమమైత్రి పోలుపుమీర

సలుపుచుండెనొ వాఁడెగా సఖలతముఁడు

గాన నానినిదెలియఁగ మానసంబు

తొట్రుపడుచుండె దేవరా తొలుతచెపుడు!

సత్య-సర్వభూతాంతరాత్ములగు మీ కేను క్రొత్తగాను నానోటఁదా
ము విశఁగోరితిరిగాన జెప్పెదనాలకింపుడు

గీ॥ నాకు మీతోడ మైత్రియే నందతనయ

యిదియెదేశంబు వంశంబు నిదియె గృహము

నిన్నుమరిగినఁ దలిదండ్రు లెన్ననొనె

పేరుపేరేల సత్యమేపేరు జగతి॥

ఈవంశము, యీపేరు, యీగోత్రము, యీతలిదండ్రులు యీశరీ
రము కల్పితములుకాని యథార్థములా. అసత్యమునకీవిచారమే
ల సత్యారామవిహారముసలుపవలయు “సత్యంజ్ఞానమనంతంబ్రహ్మే”
త్యాది శృత్యధికంబులవిచారించి నీచే నీప్రీతార్థంబు నడయనే
జెంచితి నాకోరిక పరిపూర్ణముగా నెరవేర్చి ప్రేమాతిశయంబువ్యక్తి
కరింపవలయు

శ్యామ-(స్వ) మధ్యేమాగ్నమునందు నోటమాటరానియట్లు నటించిన
దికాని తెగబడిమాట్లాడుటకుఁ బ్రారంభించినది కార్యము నెరవేర్ప
గలదు ధైర్యమువహింపనిదియె తరియని చేసన్న సేసెద (అని చేస
న్న చేయుచున్నది)

కృ-ఛాత్రునికాజ్ఞానోసంగవలయు కాని విన్నవింపవలయునా సాధుసంద
ర్భమునకై వేచియున్న నాకు మహాత్ములనిదేశము నెరవేర్చుటక
న్న ముఖ్యమెది

సత్య-అట్లయిన గోపాలా! నీవీససంతోద్యాసమున నబలావిప్రయుక్తుండ
వై కృశించినట్లుగుపడుచుండెదవేల

కృ-నావిషయముచూడగనే మహాత్ములకు స్పష్టమయినది కాలానుగుణ్య
మై బుద్ధిప్రసరించునుగదా

సత్య-సాత్రాజితీవిషయ వివాదమేముఖ్యకారణమా

కృ-మహాత్ముల కింతస్పష్టముగాఁ దెలియఁదగిన కారణమెద్దియో వినంద
గునేని ఛాత్రుఁడు వివరింపగోరుచున్నాఁడు

సత్య-(స్వ) నాకోర్కె నెరవేరినది నావాఙ్మధుర్యవై పుణ్యముల నగుహరి
చి స్వగ్గణమునందు నాకు శచీదేవిచేలభించిన పరాభవమునకుఁ బ్రతి
క్రియఁగావించెద (పశ్చి) సీకుఁగా మనోవాక్కాయ కర్మముల నన్న
ణజేయువారికి ముల్లోకములు మునివేళ్లమెట్టి రావచ్చునుగదా

కృ-కాపున

సత్య-కాపున మొన్న స్వగ్గణమునకేగియుంటి నచ్చట నీవృత్తాంతము తే
టపడియె

కృ-అదియెట్లు

సత్య-సత్యభామ పారిజాతంబుపై గల మోహంబున నీచేదిరస్కరింపబడి
ప్రాణత్యాగమునకుత్సహించి చెలికత్తెయగుశ్యామచే ప్రేరింపబడి
శచీదేవిచే తత్కార్యంబు కరవేర్పదలచి స్వర్గమునకటదెంచి విఫ
లమనోరథయయ్యె. నేనాప్రసంగము చెపులారవినియుంటి

కృ-చ" వెలదిమనోభవాన్ని హావేదనసౌక్య- శచీగృహంబుకై
వెలువడి పారుజాతమట వేడగ యాచనభంగమామెనా
పెలుచనగల్పవృక్షకము వేరులదెంచి ప్రియాగృహంబున
నిలిపెద రెప్పపాలున జనించగదీనత యింద్రురాణికి॥

వెయ్యారుమారులు తనమగనికి రాజ్యమప్పించిన విశ్వాసమునైన మ
నంబున దలచుకొనలేదుకాబోలు

శ్యామ-(న్న) మోహసాగరమన్నలయినవారికి వచింపఁగూడని వాక్య
ములుండవుకదా. (ప్ర) దేవరలకుఁ దెలియనివాతలుండవు కా
ని తానొనరించిన పరోపకారము ప్రకటింపఁగూడదు

కృ-ఆర్యోపదేశము శిరసావహించనలసినదె

సత్య-పాపమాసత్యభామ నిలువునీరయి స్వర్గమునుండి వచ్చినత్రోవ ప
ట్టినది

కృ- గీ॥ ఔర ప్రియురాలికింతటి ఘోరచింత
కలుగనాయెను పుష్పంబువలచియుంట
దెలిసియుండిన వృక్షంబు వెచ్చియిచ్చి
ముదము నొసఁగూతుఁ ప్రియురాలిమదికినిజము॥

సత్య-మించినదిలేదు ఇప్పుడాసత్యభామ పారుజాతలతాంతముపై బ్రేమ

వీడినను శచీపరాభవాగ్నిచే గృశించుచున్నది

కృ-అంతఃపురప్రవిష్టురాలయినచో మానసంతుఁడు తోడ్కొనిరాగలఁడు

సత్య-కృష్ణా తెలిసినవిషయము ముచ్చటించనిచో నన్యతముబల్కిన వాన

మువచ్చునని చెప్పవలసె స్వగృమునఁ గార్యముసాధించలేక లజ్జిం

చి ప్రకృతము నావలె జోగివేషము ధరించి ద్వారకాంతఃపురమునుం

డి బయలువెడలినది మీవసంతునికెట్టుచిక్కును

కృ- గీ॥ పిడుగుబోలినదీమాట దుడుకుతనము

చేసె ప్రియురాలు తగున సన్యాసిగాగ

శ్యామ-ఋషిచంద్రులుత్యేక్షించినారుకాని వేసముమారలేదు

సత్య-(న్న) జోగివేసనునుపేరు చెప్పినంతమాత్రమున నేదిగులుపడితిరన్నా

రభావముసూచించె ఆసంగతి వెలువరింపఁగూడదు

నాత్మ సన్యాసమొనరింపనాయెఱాని

రూపుదిలకింప పూర్వంపురూపెకృష్ణ॥

కృ-అట్లయిన మహాత్మా శుద్ధాంతమునుండి బయలువెడలినదెటిరె ప్ర

యాణమెచ్చటికో యెన్నిదినములాయెనో

సత్య-ఎన్నిదినంబులెక్కడిది ఇఁకాదిపుడే వసంతోద్వానప్రాంతమునఁ బో

వుచున్నది మనుజుప్రయత్నముచే నేనెన్నివిధముల ప్రయత్నించినను

తలవంచుకొనిపోవుచున్నదె మాశ్యాచూకుని బంపి నీచూడుగా బిలి

పింతునా శ్యాచూకా సత్యభామను నీవుచూచితివికదా

కృ- మత్త॥తాపసోత్తమ విప్రయోగుల తాపమార్పఁగఁ గావుగా

ప్రాపుమీరలెకాకయెవ్వరు రక్షకుల్ జగతీస్థలిన్

సత్య- గోపబాలకస్తాత్యమేలచు గూడదీపనిజేయనీ

దాపుఁగోరితిఁగానఁజేయఁగఁ దప్పుగాదనియెంచుమా॥

కృ-తాము జీవన్ముక్తులయినను లోకసంరక్షణాధామనేక సత్కార్య
ముల నొసరించుచుందు

సత్య-శ్యామాకా దేశత్యాగముచేయనెంచు సత్యభామను నారాకనిరీ
క్షించుచుండుమనుము. భగవంతుని దర్శనమాచరించి వ్రసంగించు
చుండినట్లు తెలియఁజేయుము

కృ-మోహవేశముననుండువారు పెద్దలశాసనోల్లంఘనంబు గోవించకుం
డుటదుర్లభంబు

సత్య-నీవింతకుముందొక స్వప్నమునుగాంచి యుంటివిగదా

కృ-శాపాయుధులచెంతమనమునకు దాపరికముండునా చిత్తము

సత్య-అప్పుడునీవనినమాట చెల్లింతువా

కృ-స్వప్నవృత్తాంతములు జాగ్రత్తయందు సత్యములా

సత్య-జాగ్రత్స్వప్నములు రెండును సుషుప్తియందు సత్యములా

కృ-మహాత్ముల కడబదులుచెప్పవచ్చునా

సత్య-మాకోర్కె నెరవేర్చెదననిచెప్పియుంటివిగదా

కృ-లోకములు తలక్రిందులయినను నాలుకతిరుగుడు బడునా

సత్య-అటులయినపాపజాతమాసత్యభామపరట నాపదనని చేతచెయ్యి

డినచో మంత్రమహాత్వంబున నాసత్యనిటకు దెప్పించెద

కృ-స్వలోకపదాధా మిభూతలంబునస్థాపింపనగునా

సత్య- గీ॥ తృణముమేరువ మేరువ తృణముగాద

పువ్వునజంబు వజంబు పువ్వుగాద

ఘనుడుచీచుడునీమడు ఘనుడుకాడ

దేవనీకృపగననట్టి దోసకలదె॥

కృ- బ్రహ్మణ్యుల వాణీశ్వరకామిగాః జేయనెవ్వడు సాహసించు

సత్య- అటులయిన గుంకుమరేకాంకితంబగు నీహస్తము నాహస్తమం
దిడుడు

కృ-మనసాదత్తమగు కార్యముకలె కాలుకంటెక్కుడనియా యార్య
నిశ్చయము

సత్య-ప్రేమనీమనోనిశ్చయమునకుగాని భగవద్వాక్యంబునకన్యధాత్వంబు
కలుగుననికాదు

కృ-నూనిసన్నిధానంబున సత్యభామకేల నిశ్చయముగాదు

సత్య-ఘటికాస్థిచే సీప్రియురాలినిటకు రప్పించిన వేమిచటనుండరాదు

కృ-మహిమకారులగు మహాశ్ములు దంపతులచే వందనములంద వ
లదా

సత్య-మః గురువాక్యంబు పరిత్యజింపఁదగదో గోపాలజాయాపతుల్

సరిగానుక్కెడనుండఁ జూడకుమ శిష్యాయంచుశాసించెనా

కరణింజేసితి నింతవట్టుభగవత్కైంకర్యమెట్లైననా

తరుణీప్రాణము నించనెంచితినిలేదా నాకుగార్యంబిలన్॥

పగోపకారాధకమిదంశరీరమనుస్మృతిమద్గుణనరుండుపక్షింఁచుటచే నీ

సాధానోద్యోగంబునకయి ననుకూలించవలసె లేనిచోసర్వసంగ ప

రిత్యాగులకు మాకీసాంసారికగోష్ఠియేల కాననియ్యది సత్యభామవా

స్తంబని నమ్మి కుంకుమ రేకాంకితంబగు నీకరంబీకరంబున నుంచుము.
 నీకొకనిదర్శనముగూడనగుపడును నాచేతియందేలాటిచిహ్నములేర్ప
 రచెదనో నీప్రియురాలిపాణి పల్లంబున నవియేచూడగలవు నీమ
 నోనిశ్చయమునకును నీపాదపద్మముల నారాధించిన మాబోంట్లకుక
 లుగు మహాత్యంబులోకంబున విశదంబుకాగలదనియు శపథంబుగో
 రవలసె

కృ-పండితులవ శోభిష్టమస్య ధాకరించనగునా

గీ॥ కౌతూహలస్థులసమయింప ధర్మమతుని
 ఃట్టమేలింపనేయొట్టు పెట్టినానొ
 దేవనాథునిదూలించి దివ్యతగువు
 వ్రేళ్లబేగలించనాయొట్టు పెట్టుచుంటి

ఇదియెసత్యాభీష్టదానంబుచేత జెయ్యడుచున్నాడు
 సత్య-తెలివి తేటలుకలిగి కార్యముసాధించుకొంటివి దేహమా నీసన్యాసి
 వేషమగుపడకుండఁ దప్పించుకొనఁ ద్వరగలేచిపోము

గీ॥ సత్యభామాముఖాంభోజ చంచరీక
 రాజకన్యామనోవాధిక రాజహంస
 పోయివచ్చె దసెలఁగిమ్మ పొలఁతినినుత
 నేర్పుమీరఁగనొనగూర్పు నీరజాక్ష॥

కృ-(నమస్కరించుచున్నాడు)

గీ॥ దాసుఁడొనరించునేరంబు మాసిపోద
 దండమిడఁగనుధన్యాత్మ ధరణిబడిన
 చండభాసునికేరణంబునమసిపోన

లిమికమంకేల జంకంగ దేవమాని

పరస్పరానురాగంబుకలచూ యిరువురిననుస్కృతంబందకయేచనుచుం
టిరిగదా

సత్య-నేనీలికుంజాగారముననాగడి తిరిగోధానముననుచునుచుమాట్లచూపముచే
మీయిరువురిచక్కలు చూచుమిగతద సత్యాప్తదానంబుమరువవల
దునుమానానాగరిల్లుదేననున్నది) కృష్ణాకాయాదంశకమండంబులం
గొని యమునాతీరంబుననుజుము నేనానదీప్రాంతమాన కరుజెంచెక
(అనిముసుగువేచుకొనుచు) కృష్ణా పరిమంసములుకనులు మూసు
కొనుము తిరిగోధానని ననుచుననుడు నాదగూడకు నీకొకశబ్దము వి
సవచ్చినపుడు నీప్రియురంబు చిలకంబుగలవు

కృ-(కనులుమూసుకొనుచున్నాడు)

సత్య-(వేరములొల గి నిజవేరునుకో రంగుల్లురాని కృష్ణపకుననుస్క
రించుచున్నది.

గీ॥ తెలియకొకచే నుమ్ము నిట్టి యున్న
పురుషుడీతీతిపంతంబు బూసనగునె
అడువారడకు నిదియొక పాడుబుద్ధి
యాయుదురుకుండు నెరుకగ గ్గోలుపడంగ

పాగుజాతినగు నాపెరటనాటకు దుర్లభంబు తిరస్కరించి తే
చినచ్చిరికదా చింతాశవదలి దేవతా స్వస్థపాదనకుగా బ్రయత్నిం
చు నన్నపున్నవీరమునకేల నీడ్పించితిరి

కృ-నేనీడ్పించితిని అప్పుడుగాదిప్పుడు సంతాప్తమెట్లు నాటంగలను

నీటరాలుదేలవలయు

సత్య-మీరుతలఁచిననీటరాలు తేలకున్నవా ఇదుగో మీప్రమాణరేఖ
ఇప్పుడుకూడదుర్లభంబనియెదరా (అనికరము చూపించుచున్నది.)

కృ- గీ॥ మానిచంద్రునిమహిమంబు మాననీయ

మయ్యెనదృఢతమెట్లుగా నొరమాని

కరమునందుననేరీతిఁ గరమునిడితి

నదియెప్రత్యక్షమా యెను ముదముమీరె॥

అఘటనాఘటన చాతుర్యమా మహాత్ముల యధీనముకదా

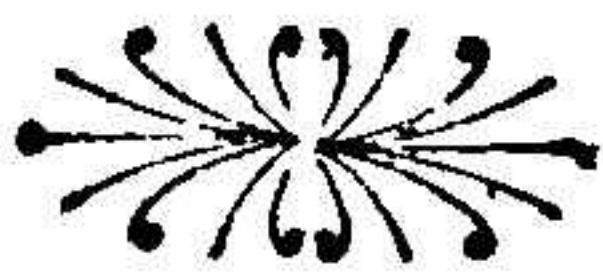
సత్య- సర్వము పర్వముగావినపించెద నంతిపురమునకు దయచేయుడు

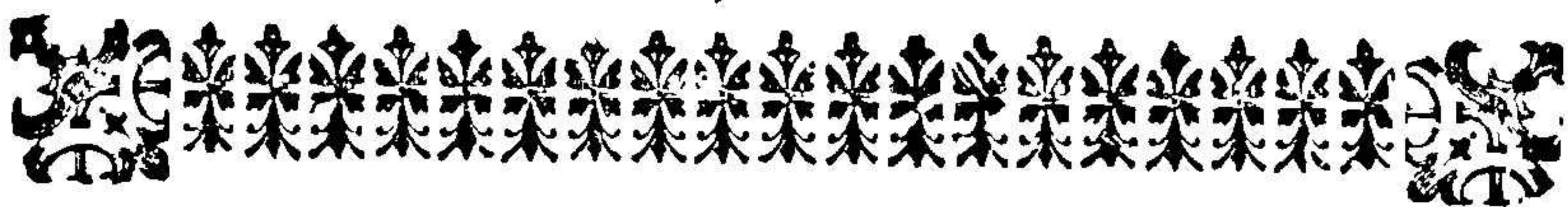
(అనియిరువురు నిష్క్రమించుచున్నారు)

గద్య--ఇది మల్లాది పంశాచ్యుతరామ విరచిత

సత్యామోదచంద్రోదయంబునఁ

జతఃస్థాంకము

స త్వా మో ద చ ం ద్రో ద య ము

వ ం చ మా ం క ము

విష్కంభము

నారదుఁడు ప్రవేశించుచున్నాఁడు

శ్రీమద్భగవద్గీత (గంధారి ప్రాంతం)

నార- (స్వగతము)

ఉ॥ పాదునగింజ పెట్టిసదుపాయత దోహదమాచరించి స

మోదముతోడఁబెంచుఫల భూజముక్రోత్తఁగఁ గాపునెత్తగా

గాదశ్రమాపనోదమది గల్గెనునేడిదె శక్రగర్వని

రేచఫలప్రసారము లభి చెనుఖంచ వచిపగగుత్తో॥

దానికడుపుడకా శ్యామచూపిన నంటుకొనిపొయినది నత్యభామస

న్యాసివేషమాధరియించినను పాదజాతములభించినదని పొంగిబోర్లబ

డుచున్నది ఇరుగోవచ్చెద పదమనిన గర్గుడింకనురాలేదె దోవలో

నే తులసిచెట్టగుపడినదో చుట్టుతెగిగి దొర్లుచుండవలె ఓగగఁ-మహా

ఋషి మంచినంభావనమించిపోవును రమ్మరమ్మ

గ-వచ్చుచుంటి వచ్చుచుంటి (గగుఁడుప్రవేశించుచున్నాఁడు) నారదా

నీవుచెప్పినట్లయినది కృష్ణమూర్తి దేవేంద్రునిపయి జాడివెడలి నా

డటకదా

నా-ఇదియంతయు మీరొసంగినసంతాన పుష్పముచేతనేకద సఫలమనో

రథుండ నయితిని

గ-నారదా నాకొకనందియంబు కృష్ణునిచేసవ్యభామ పుగానచుస్కారము
లంఘనదే ధర్మముగానున్నదా

నా-నామట్టుకనుగొనుచుంటివిమహాత్మా భగవద్భిన్నమణుమత్రమిజగం
బుకానేరదుతాటియందుపామువలెనాపరిబ్రహ్మయందుగలబంతయు
భ్రాంతినమస్కరించువాచెప్పినమహ్మడింబడువాచెప్పరువాదికీవారెసమ
స్కారముచేసుకొనుటశృష్టమనగాతానాధికమయితిపమచరింపలేద
ఎవరికొరకు తిస్సవరమును పానుభ్యాసించుటచే జ్ఞానముయూమహార
యమంత్రము వినువానికి గుచ్చించు కృష్ణుడననారాయణావతారభే
దముకేవల నునుజునుకాదు

గ-ఆమహానుభావుని యథాక్షయముభేదర వారికన్న మిన్నగవెలునుకొను
వారెవరు

నార-ఈమహానుభావుడు త్రేతాయుగంబున శ్రీరామమూర్తిగా గాన
ఁగించినారు

గ-శ్రీరామావతారంబున కావణసంహారాదికృత్యంబులు జగద్విదిలములు
కావా

నార-ఆకాలంబున విప్రాంగసబాలవితంతునగలదు

గ- అప్పటికేయతి బాల్యవివాహములు మెండుగానుండెనా

నా||ముప్పదియేండ్లమగవాడు మూడేండ్లయండది

గ-ఆశాస్త్రమే కొంపదీసి బాలవితంతువల నెక్కువచేయుచున్నది

నార-నీకు కలియుగవాసన కొట్టుచున్నదే

గ-కలియుగవాసనగా

నార-ఇప్పుడు జేదవేదాంగార్థ్య మనంబునొసర్చి స్నాతకవ్రతావలంబకుల
యిన మగవాండ్రకు ముప్పదియేండ్లునచ్చటయబ్బరిముకాదు మూ
డేండ్లయూఁగుదైనఁ బూర్వజేహదాధ్యములు నియమములు వేర
గుచుండుటచే బరిపూర్ణాయుదాయము కలవారయి యుండిరి
కలియుగమందో రసనష్టము కలవారగుటచేతను యధేశ్చన్యూషా
రము కలవారగుటచే పాపములు కాపురిములుచేయుటగును దాని
చే బాలపీఠంతువు లెప్పుడు కాగలరు ముఖ్యము

గీ॥ వేయిరూకలు పట్టిన పెండ్లికొడుకు

దొరకడు ధనవంతులయిండ్ల ధరింకలని

వేయిరూకలొసంగిన పెండ్లిపిల్ల

దొరకడు నిరుపేదలయిండ్ల ధరింకలని॥

బాడబకన్యలకు రజస్వలాత్పరమందు వివాహముచేయుటకూడ లేట
స్థముకాగలదు

గ-కదిలిచిన గచ్చపొదవలె విడిచిపెట్టె

నార-నాకును తొందరగనెయున్నది ఆ బ్రాహ్మణరండ యొకప్పుడు శ్రీ
రామమూర్తిని భరణఁగాఁ గోరి పాదములకు నేకాంతముగా న
మస్కరించఁగా నేకపత్నీవ్రతస్థుడగుటచే నీయవతారమున నన్నం
టకూడదని కాలువిదలించ నాపతీవ్రతి ఫలముసోకినది

గ-పాపమాపతివ్రత యెంతలజ్జించినదో

నార-శ్రీలకంతటకంటె పరాధవముకలదా అచిన్నది యాయవలార

మునఁ దిరస్కరించితివిగానఁ గృష్ణావతారమున దిరుగ పాదప్రహార
ణమొనరింతుననియు నిన్ను నావలలోవైచుకొనియెదననియు ప్రతి
జ్ఞచేసి తపోమహిమచే బ్రాణపరిత్యాగమొనరించి యీద్యాపరంబు
న సత్య భామజనియించె

గ-నరియె ఆశుభకాగ్యము మొన్న జరిగినది

నార-ఇఁక స్వగృహమహోత్సవము చూచివత్తమా

గ-వీమమహోత్సవము

నార-ఇంద్రచంద్రులకును సాత్రాజితీకృష్ణులకును యుద్ధ ప్రారంభమగుచు
న్నది

గ-కారణము ముందుచెప్పకదే కార్యమెరిగించిన మనంబుఁ దృప్తి
నొందునా

నార-కారణమేమియున్నది సత్యభామ వరప్రదానము వినియుంటిరిక
దా దెబ్బ దేవేంద్రలోకంబు తెలియఁజేయు నని పూర్వాంకము వి
నియుంటిరికదా శ్రీకృష్ణుఁడు పారుజాతవృక్షము పెకలించుకొని గ
రడునిపై సత్యభామతోకూడ స్వగృహముచుండి భూలోకమునకరుదెం
చుచుండ సింగంబునెదురుకొను మనపుటేనుగువలె దేవేంద్రుఁడుయు
ద్ధమున నెదుర్కొని వృక్షంబుడించి చనుమనుచు నాటంక పెట్టి నిల
బెట్టియున్నాఁడు

గ-దేవేంద్రునకొసంగిన పోలికయే నాతని విజయభంగ నూచక మగు
చున్నది

నార-ఆదినిశ్చయమే సత్యభామచే పరాభవము చెందఁజూపుచున్నాఁడు
వారిరువురసభాషణ శోత్రపేయముగానుండును ఇంద్రగర్వనిర్వా

పణ ఫలరసాయన మనుభవితముగమ్ము (అని యిరువురు నిష్క-
మించుచున్నారు) ఇదివిష్కంభము

యుద్ధభూమి

(సాయుధులై ఇంద్రుడు, చంద్రుడు, కృష్ణుడు, సత్యభామ
ప్రవేశించుచున్నారు)

ఇంద్రు-చ॥ భీమరముఁ కేలఁబూని రణవిధినినిల్చిన జంభవైరితో
నెదరఁగశక్యమే యదుకులేశ్వర యెక్కడిమాట పల్లెలకా
బెదరక నుట్టిపెకడవ ప్రేటునఁగొట్టియు దిన్న వెన్న యీ
కదనదవాగ్నికిఁగరిగి కాల్వలుగట్టదొ వెట్టిగొల్లఁడా॥

మఱియు

ఉ॥ శారదరాత్రులకావృణయ జాతగుణకృణనానుకారియా
భీరసరోజనేత్ర మదవృష్టిగఁ వేణువుబూనియంగుళుత్
సారిగమాది సత్సర్వర విసారముసారముగాధ్వనింపఁగాఁ
బూరణనేయటో హరిని బోరునగెల్పుట వెట్టిగొల్లఁడా॥

గాన నాస్వరూపజమియెడనుంచి వచ్చిన త్రోవనేచనుము

సత్య-ఉ॥ ప్రేలుటమానుమోరి హరిపీచమడంతును బారుషగుబుచే
వాలును గేలఁబూని మగవాడపురోసముగల్గియున్నచో
నాలములోన గాలువెనకాడఁగనియక చూడు వెన్నయే
కాలువతానొ నీయొడలి కండలెరాలునొ గండ్లకింపుగా॥

ఇంద్ర-చ॥ ఇలఁగల భామిసీమణుల నెందరినోగనుగొంటిగాని నీ

నలె మగవారితో నెదర వచ్చెడుదానినిగానలేదు నీ
 నలగినఁ జంకిమొక్కులిడనై యరకాలనుదన్న మెచ్చి యో
 కలికి పదంబుగొదెననగా పారి నేయిది మెన్నధర్మ మే॥

మగవారు కనుగొనెద రేమోయని జంకి పొనాంతరంబునఁ దెలిల
 చాటున జాగియుండు మగువలు తగవుపూలిన తగవులు పైననై
 చుకొని మగవానిని రచ్చకీడ్పించిచదిచాలక యభిమానముదూరముఁ
 జేసి, సిగ్గునునట్టేటగచి, పరువును మునుపుఁజేసి, కులాభిమానముఁ
 గూలఁద్రోచి మర్యాదనుమండఁబెట్టి, శీలమునుకాలఁబెట్టి యో
 దునారలకంఠరికిఁ దలవంపులుఘట్టిఁజేసి, తగుదునని మగవానిన
 టుండనుని త్రిష్టకొనుచు ముందునిలువబడి లజ్జవిడిచిన నీపజ్జ మాట
 లాడుటకుఁగూడ సిగ్గునుచున్నది గాన చానా దూముగాఁ జనుము
 సత్య-మొదటినుండియు నీవు మగతనముఁజూపి చేసిన ఘనకార్యములఁద
 లఁచినకొలఁది నీమొదుట నాడువారికిఁగూడ నిలువసిగ్గునుచునేయు
 న్నది ఇటువినుము

ఉ! శాత్రుకాత్రోఁ గలియఁగా నపరేయిచిహ్నోయి కోడివై
 కూతలుగూసి యాతపసికొంపకుఁ గంపనుగొట్టినట్టి దు
 ష్పాతక? ధూతక నీచ? మగనాడవెచివని నిష్ప్రజాతునా
 శాతశలీముఖప్రకర సతతి గొంతున నిండునింతగా॥

నాశరంబులఁదోడిచ్చి నిన్ను వీరస్వగఁ బంబునకంపినచో సిగ్గు విడుతు
 వుగాక పాపపంబుండిన రామ్మునకురమ్మ లేకఁబండిన

గీ! నాలుమగటినువీసేల పాలుచేసి

వచ్చి పదములఁ బట్టుము చచ్చినట్లు
దేహమంతయుకనులుగాఁ దివిరియున్నఁ
గ్రిందుమీదును దెలియని పందరమ్మ॥

(కోపముతో వజ్రాయుధ మెత్తుచున్నాఁడు)

తే॥ గీ॥ ఆడుదానవు కాఁబట్టి నేఁడు బ్రతుక
నైతి వారగయ్యాళియా కూతలిడిన
నాల్క వేయిచీలికలుగా నాతికోయ
వజ్రధారచే నిపుడడ్డ పడునదెవరు॥

(అని మీది కురుకఁబోవుచున్నాఁడు)

చంద్రు-(అడ్డముగా నిలువబడుచున్నాఁడు) సాత్రాజితీ ఎంతతొందర
ము॥ రమణీ నీరమణీయ వాగ్లహరిచే రంద త్తరంగాళిచే
భ్రమియింపంగనువల్లనాగ్రణినిగా భావించితే యింద్రుని
సమరాగణ్య చరస్మ దేభవరసం చారఘ్నహర్యక్షమీ
రమణీయాకృతి లేడిపిల్లలకు గారాబంబుఁజూపించునే॥

సత్యభామా శయ్యాగృహంబునఁ గృష్ణునితో నలిగి కాలు జాడించినవే
ళయనియు నిది ద్వారకాంతఃపురసాధమనియుఁ బొరపడుచుంటివికా
బోలు ఇది స్వర్గము. ఇది యుద్ధభూమి. ఆతఁడింద్రుఁడు. నేనుచం
ద్రుఁడ, నీమగఁడు పుష్పవృక్ష మపహరించిన మ్రుచ్చు అనువుగాని
చో నధికులమనరాదు నీవెంత రాక్షసులజయించు రాక్షసివైనను నీ
స్థితిని కనుఁగొనిమాట్లాడుము

సత్య-(నవ్వుచు) తానొకమగవాఁడు తప్పుడొకరెచ్చె ఏమి నీప్రసంగములు

సీ॥ చిన్నప్పుడేగురుఁ జేరయాతనిభార్య

నిలువెల్లఁదీసిన ఖలుఁడవీవు

నినుగన్న తండ్రికి నిలువెల్లభంగంబు

గాగఁజేసినమహా ఘనుఁడవీవు

దరిఁజేరుమన్న దాసరికన్నులొట్టంచు

శివునెత్తికెక్కిన చెడుగవీవు

తోబుట్టువనినిన్ను తొంగిచూచినలచ్చి

కొంపకంపకుఁజేర్చు కుమతివీవు

తే॥గీ॥ ఒకటరెంటమూటనునాల్గి ఒకనుగొన్న

గురుజనకశివస్త్రీద్రోహ పరుఁడవయ్యు

నేటికీరీతి శ్రీరంగ నీతులిచటఁ

జెచ్చఁబూనెదె మరియుదె సిగ్గుకాదె॥

ఓరిగురుతల్పకమహాపాతకా మ్రేడితి కళంకాంకిత ఇది భిక్షాట
నకై జోగివేషమువేసుకొని గురుభార్యకై పుష్పవాటికడాగి యో
గినీతో ప్రశంసించుటగాదు ఇదిరణరంగము ఈనిలిచియున్నది

సీ॥ తొట్లెల్లోఁ బొత్తిళ్ళ దొడ్లుచుండెడినాడు

పూతనప్రాణంబు బుచ్చుకొనియె

నడసార మాఝైల్లదువకుండిసనాడె

శకటాసురినికాలఁ జంపివై చె

పాకులాడెడినాడు పట్టిరోటినిగట్టి

మద్దులశాపంబు మాన్పిపుచ్చె

బాలప్రాయమునాడు కాళీయఘటిసీమఁ

ద్రొక్కినాట్యముసల్పి చిక్కుపరచె

తే॥గీ॥ నాటపాటలఁదిగుగుచుఁ బోటుతనము

గల్గురక్కసులెందరో గడిచిపోవఁ

జేసియున్నట్టి కృష్ణుఁడు రోసమొదలి

ప్రాణిఁదీయఁగ నిలఁబడెరా దురాత్మ॥

ఇంద్రు-చంద్రుఁడా పురుషులకు లజ్జాకరంబగునట్లభిమానంబువదలి చె

డమడవాగుచుండిన నీగయ్యాళి దతిమివేయునట్లాజనొనంగుము

ఉ॥ బోగముదానికైన నొక మూలను సిగ్గునుమాటయుండు నీ

వాగుటఁజూడఁగానదియు వల్లనియట్టులఁ దోచుచుండె నో

జోగి పదారువేలకుల సుందరులందునఁ బేరుగంటినం

చీగతి వాగఁబోకు మఱి యింటికిఁబొమ్మికి వచ్చినట్లుగన్॥

లేనిచోఁ బ్రాణపరిత్యాగమునకు నీవుగనిచే ననుజ్ఞఁబడయుము

కృ-శా॥ ఉండ్రాదుండ్రుఁడ ప్రేలఁబోకు మరె నీయద్యోగమేనెన్న గా

గుండ్రాగుట్టలఁగొట్టుటొక్కటియె నీకుంగల్గుగర్వంబు నీ

గొండ్రొప్పుల్లని జుకువారెవరురా క్రూరా దురాత్మాభమా

గొండ్రొదేవతలెల్ల నొక్క తృటిలోఁ గాయంబు రెండైవడన్॥

ఇంద్రు-ఓహోగొల్లబోయఁడా భార్య సడ్డముపెట్టి ప్రాణము నిల్పనెంచి

యు చాటుననుండినోరు మెదుల్చుచున్నాడె

చ॥ బరవసమేలఁజేసెదవు వచ్చినత్రోవనె పోవరాద నీ

గరువతనంబుఁ జూపియిటు గౌరవమంద దలంచియుంటివే

నరకునియుష్ఠమా? యమున నాకులబట్టు దొంగిలించుటా

- పైరుగును వెన్నమింగుటల భీరువ యుద్ధమటన్న నింద్రుతోఁ
- సీ॥ పసివాడఁవనినీకుఁ బాలియ్యవచ్చిన
నాతీఁ జంపుటగాదు నందతనయ
- కృ- గౌతమ కాంతతోఁ గలయఁబోయిననాడు
కోడివై కూతలు కూయుటేమొ
- ఇం- వేణునాదముచేత వేతలమానముల్
కూలఁద్రోయుటకాదు గోపతనయ
- కృ- బ్రహ్మహత్యకుఁజంకి పారితామరతూటఁ
జేరికాపురమందు జేయుటేమొ
- ఇం- అలజరాసంధుతో నాయోధనంబునఁ
బారిపోవుటగాదు పాణుబోత
- కృ- గొల్లబోయలపూజ చెల్లలేదనివాండ్ర
రాళ్ళవాననుజేయు రాయిడేమొ
- ఇం- సంసారములఁబాసి చనుదెంచువారలఁ
గొంపదీయుటగాదు క్రూరచిత్త
- కృ- దితిగర్భ సంభూత నుతునిఁగోయఁగమారు
వేసమూనిననాటి వేడ్కలేమొ
- ఇం- తే॥గీ॥ క్షీరపాథోధి జన్మించు సింధురంబు
నెక్కి కొండల పిండిగాఁ జెక్కినట్టి
జెట్టితోడను తుములంబు దిట్టవైన
నిలువు మడమనుద్రిప్పక తెలియునదియు
- కృ-తే॥ గీ॥ తెలియవలసినవన్నియు దెలిసెమున్ను

తల్లిచెవులనుద్రెంచియా దైత్యుడెపుడు

కుండలంబులఁ గొనిపోయె కూశవానిఁ

గుంటబెట్టియు గంటను గొట్టకున్న!

ఇం- ఓరి మదోన్మత్త, కండకావరముచే కన్నుమిన్ను గానక బ్రతుకుభా
రమనుకొని మండుగండు దీపముపైకురుకు శలభంబుమాడ్కి- మా
టకు మాటఁజెప్ప నుంకించుచుంటివి. ఇది బృందావన పరిసరారణ్య
మా ఇవి మఱల్పుటకు గోవులా

ఉ॥ గోపకుమారులన్ గలిసి గోవులమేపుచుఁ గాననంబులన్
జూవరులెల్ల రిచ్చవడఁ జూపిన గారడి విద్యలన్నియున్
జూపినమాత్రనే జడిసి సొక్కుచు మ్రొక్కిడువెట్టివాంలీ
గోపతి సాటివత్తురను కొంటివకృష్ణుడ వెట్టిగొల్లఁడా॥

మఱియు నోకంసకారాగృహజన్మ

తే॥ గీ॥ గొల్లవాడలఁ దిరిగెడు కల్లరీడ

ముచ్చతనమునఁ బేరొందు మొక్కలీడ

కాననంబునగొట్టెలఁ గాచువాడ

నన్ను బెడరించనెంచెనో నల్లవాడ॥

స-ఉ॥ కొలము దాపురించినది కావరమేలర కాలిక్రిందనీ

పాశముగాబడందిగిచి వల్లెనుగొంతునుకోసి కండలన్

రాలిచి పీల్చి రక్తమవు రాయన నేడ్వఁగ నీదుపెండ్లను

య్యోలభియించినీగతినయోయననిన్నొకత్రొక్కుత్రొక్కెదన్

వాగ్వినియోగంబునఁ గాలయాపనమేలరారమ్మ అని సత్యభామ

వింటికోవున నింద్రునిద్రోయ నందఱు నిష్కమించుచున్నారు

(గర్గుడు నారదుడు ప్రవేశించుచున్నారు)

నా- ఓహో నీతో రాచకార్యములు పెట్టుకొనుటచే యుద్ధము ముప్పా
తిగ గతించినది ఆహా అటుచూచుడు సత్యభామ యెంతభయిర్యము
చేయుచున్నది

సీ॥ కరటికుంభోద్గీర్ణాఘనమశ్శక్తికంబులు

మోమునబడ గద మొత్తుచుండె

పరభయంకరఘోర కరవాలదీధితుల్

వైరినేత్రముగప్ప వైచుచుండె

గోత్రారి కమనీయ గాత్రంబుతూట్లగా

శరధారలొక్కడ బరపుచుండె

బలభేది గురిపించు బాణవషణ్ము నొక్క

తృటిలోన మాయించి తిరుగుచుండె

తే॥ గీ॥ పుట్టినేర్చెనొ యుద్ధంబు పుట్టకుండ

నేర్చెనోకాని యింద్రుని నేల గలుప

జూచుచున్నది సుఖమారి చోద్యమార

యాడుదానికి పారుష మేడవచ్చె॥

గ- (తొట్టుపాటుతో)

తే॥ గీ॥ ఔర పడిపోయె చంద్రుడు ఘోరమార

సస్యసంతతిగనగ నస్యంబుగాదె

కూరమతియయ్యె కృష్ణుడు కూలంద్రోచె

కుడిచి కూర్చుండి కొంపల గూల్పజొచ్చె॥

నారదా దీనికి ముఖ్యకారకుడవు నీవుగదా

నా- అయినది నే నేండ్లుండ వజ్రాయుధమెత్తుచున్నాఁడు

గ- అబ్బబ్బా నాకాతళతళలు చూపులనరికట్టుచున్నవి

నా- ఎత్తినచెయ్యి యెత్తినట్లుగానున్నదే

గ- మహానుభావుని మహిమచే చేయి బిగిసిపోలేదుగద

నా- సంచయమా దేవరవారి యాశీర్వాచనమే ఫలియించినది

గ- దేవేంద్ర గర్వనిర్వాపణమహాఫలము పక్వమయినది

నా. (కుంచెవిసరుచు)

తే॥ గీ॥ పెరిటిచెట్టు ఫలింపగా వెలయకున్నె

తోషమయ్యది లభియించె తొలుత మీరు

తెచ్చి యిచ్చిన బీజంబు శుచ్చపెరిగి

వచ్చియున్నది ఫలకాల మిచ్చదీర॥

(తెరలో) తే॥ గీ॥ పడినదైగావతంబదె పడెనుచంద్రుఁ

డకట దేవేంద్ర దోర్దండ మట్టెబిగిసె

స్వగమీనాడు పాడుగా వలసినట్టి

వ్రాసమకూరె దానవారాతి చేత॥

గ- ఆయ్యయ్యో విలాసముగా నెంతటిసాపకర్మమున కొడిగట్టితివి పిల్లి

కి చెల్లాటలు యెలుకకుఁ బ్రాణతల్లడ మనునట్లు నీవు కుంచెవిసరుచు

న్నావు ముప్పదమూడుకోట్లదేవతాపై వ్యముచే రక్షింపబడు స్వర్గ

ప్రాకారాంతర్వర్తియగు దేవేంద్రుఁ డాపత్సముద్రమున మునుఁగు

చున్నాఁడు దీనికి ప్రతిక్రియనొసరించి పోరాట మార్చి వేయుఁడు

నా- ఓసఁగో యెట్లుగానచ్చించుకొనినాఁడో సత్యభామతో ముష్టియుదము

ప్రారంభించినాఁడె

గ- ఆహా ఏమా యింద్రుని పౌరుషము. ఒక్కకరంబుననే సత్యభామను
వడలాగుచున్నాఁడు (తెగలో)

స- తే॥ గీ॥ ఇందిరాముఖాంభోజయిం దిందిరంబ
నూని మానస పంకజ భానుబింబ
తోడుపడరమ్ము దుష్టుఁడు దుడుకుతనము
జేయుచున్నాఁడు నా శక్తి చెడియెదే॥

నా- సత్యభామ కిదివరకొక పరాభవము చేయఁబూనినాను నాకా పేరు
దక్కకుండ వేరొకతీరుగా నాబహుమాన మామెకు ముట్టినది కా
లాంతరంబున దీని కనుబంధముగా నయ్యది లభింపజేసి నావంశము
నుగూర్చి సత్యభామ దూరినందులకుఁబ్రతిక్రియయనిచెప్పెద కృష్ణుఁ
డీసమయమున సాహసము చేయనిది సత్యభామ ప్రాణము నిల్పున
ట్లు లేదు (తెగలో)

తే॥ గీ॥ తోకద్రొక్కిన సర్పంబు వీకసటలు
పెరుకగోపించు సింగంపు పిల్లరీతి
దండతాడిత కుపితోగ్ర పుండరీక
భంగి కృష్ణుఁడు విడబడి పట్టెహరిని॥

నా- ఓహో విశ్వోద్భవస్థితివినాశనహేతుర్భూతావమిసిదివ్యప్రభావము

తే॥ గీ॥ పారుజాతము నెకచేతఁ బట్టియుండి
పట్టెనెకచేత నింద్రునిఁ బ్రబలపాఠ
మహాపాతొలఁగించె సత్య నయ్యారెడిశలు
బెగడుపడుచున్నవిదియేల భీతకలిగె॥

అహో లోకములకు మోసముకలుగుచున్నది పరివూణచంద్ర
బింబంబనందగు ముఖంబున నగ్నిజ్వాలలెగయ సంవత్సర సమయన
ముద్భూత బడబానలోద్ధీర్ణవిస్ఫులింగంబు లాయన గనులనుండి ని
ష్పలురాల దండకూ కాది పాతాళవాసులు బెగ్గడిల్ల వైరి వీరవ్రాత
మల్లాడ శచీమంగళసూత్రరాజంబునకు నూమకేతువగు సుదర్శనచ
క్రస్మరణగావించుచున్నాఁడు గర్గా పోరాటమార్పబోదము రమ్ము
(తొందరగా)

తే॥ గీ॥ మన్నమిన్ననునేకమై మంటలెగయ
వచ్చుచున్నది చక్రంబు పాకవైరి
త్వరగగృష్ణుని పాదము ల్బట్టకున్న
చచ్చెదపురమ్ము బింకంబు సాగదింక॥
(అని నారద గర్గలు నిష్క్రమించుచున్నారు)

యుద్ధభూమి - రంగము.

పడియున్న చంద్రుఁడు రాద్రవేషములతో సత్యభామయు కృష్ణు
ని కాలికింద నింద్రుఁడు నారద గర్గలు ప్రవేశించుచున్నారు
నామత్త॥ తూటికూగకు చంద్రహాసము తోడగార్యమక్ష్మణ్ణపా
రాటమేల బిడౌజుడెన్నప రామ భక్తుఁడు గాడెయి
బోటికోరిన పారుజాతపు మొక్కకింతటియుద్ధమే
మాటలేటికి శాంతిఁజెందుము మాపశీకరుణానిధీ॥

కృ॥ మహానుభావా సమస్కారము (అని యింద్రుని విడిచి సమన్వరిం
చుచున్నాఁడు)

స- నారదఋషీంద్రా సమస్కారము

నా- ఆహా సత్యామోదచంద్రోదయమయినదిగదా

స- శాపాయుధుల యాశీప్రభావముచేత

నా- దేవేంద్ర యెంతటియవివేకినై తివి యింటఁదిని యింటి వాసములు
లెక్క పెట్టిన్లుగానే మహానుభావునిదయచే సీస్వగము, నీయమృ
తము, నీకల్పవృక్షము, నీకామధేచువయు, నీచింతామణియు, నీకుసం
ప్రాప్తములయినవి. ఘోరరాక్షసవీరుల నెన్నియోసారులు ఖండిం
చి నిన్నపదంబున నిల్పిన దయాశాలి యెవరు యేదేవదేవుని నిమే
షోన్మేషణంబులజగంబులుత్పత్తిలయంబు లగుచున్నవినీకుగా నీకా
గుణ్యానిధి యెన్నికష్టములఁబడియె యాచనాచైతన్య మంగీకరించికా
ది నీకురాజ్యమొసంగినది నిన్నగాకమొన్న నరకునిజంపి మీతల్లికుం
డలంబులొసంగలేద అట్టిమహానుభావున కొక్కపారుజాతపుమొక్క
కు స్వాతంత్ర్యములేదా రెప్పుపాటున నిట్టివనేకము సృష్టింపఁజాలడా
ప్రియురాలిమనంబు సంతసింపఁజేయుటకై నీపుణ్యవిశేషంబున నిచ్చ
టికివచ్చియుండిన పరమేశ్వరున కెంతటి సత్కారము లొనరించితిని
తలఁచినంతమాత్రమున నీవును సీస్వగమునుడొల్లుకొనుచు భూలో
కమునకుఁబోర సాధురక్షణార్థం మీయదుకులమందుద్భవించిన మ
హానుభావుని మనుజమాత్రునిగా నెంచి యపచారమొనర్చితివి ఆశ్రి
తజనవత్సలుండగు నీమహానుభావుని ప్రాధికంచి కృతార్థుడవగుము

ఇం- (లేచి సమస్కారముచేయుచున్నాడు)

మ॥ విసతవ్రాతమనోవిధప్రకరన ద్వీజామృతపావకృ

మనసు ఫౌండేషన్ పుస్తకాల పరిశీలనాపట్టిక

పుస్తకం సంఖ్య	TPLA125B171
పుస్తకం పేరు	సత్యామోదచంద్రోదయము
తారీఖు	30/10/24
ముందు అట్ట	No
వెనుక అట్ట	No
మొత్తం పేజీలు	119
పెద్ద సైజు పేజీలు	No
ఖాళీ పేజీలు	II
లేని పేజీలు	No
తయారు చేసినది	Vedavathi
పేజీలు విడదీసినది	Vedavathi
స్కాన్ చేసినది	pragathi
పరీక్ష చేసినది	
పేజీలు సరిచూసినది	
బైండింగు చేసినది	
ప్యాకింగు చేసినది	
పరిస్థితి	9000.